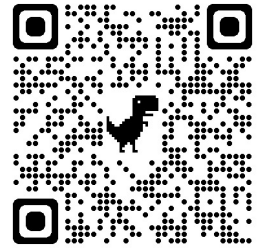


CONSTRUIR	MÀTRIA
CONSTRUIR	MÀTRIA
CONSTRUIR	MÀTRIA
CONSTRUIR	MÀTRIA
CONSTRUIR	MÀTRIA
CONSTRUIR	MÀTRIA
CONSTRUIR	MÀTRIA
CONSTRUIR	MÀTRIA
CONSTRUIR	MÀTRIA



ESCANEJA EL QR PER ACCEDIR
ALS DOCUMENTS ONLINE DEL
6È CONGRÉS



- 1. PONÈNCIA ESTATUTÀRIA**
- 2. PONÈNCIA POLÍTICA**

ÍNDEX

CAPÍTOL PRIMER. DENOMINACIÓ, DOMICILI I FINS

- 1 Article 1: Denominació
- 2 Article 2: Domicili i àmbit d'actuació
- 3 Article 3: Definició i fins

CAPÍTOL SEGON. INSCRIPCIÓ. DRETS I DEURES

- 4 Article 4: Inscripció i Admissió
- 5 Article 5: Simpatitzants
- 6 Article 6: Persones afiliades
- 7 Article 7: Militants
- 8 Article 8: Drets de de les persones inscrites a Iniciativa
- 9 Article 9: Obligacions inherents
- 10 Article 10: Infraccions i sancions. Procediment disciplinari
- 11 Article 11: Suspensió i baixa d'afiliació

CAPÍTOL TERCER. ÒRGANS DE REPRESENTACIÓ, GOVERN I ADMINISTRACIÓ

- 12 Article 12: Òrgans del partit
- 13 Article 13: El Congrés General
- 14 Article 14: L'Assemblea General
- 15 Article 15: La Mesa Nacional
- 16 Article 16: El Consell Executiu
- 17 Article 17: Portaveu o portaveus
- 18 Article 18: Estructura Territorial
- 19 Article 19: Comitè de greuges
- 20 Article 20: Coordinadora de càrrecs públics, Àrees i Feminismes amb Iniciativa.
- 21 Article 21: Coalicions Polítiques i/o Federacions

CAPÍTOL QUART. DE JOVES AMB INICIATIVA

- 22 Article 22: Definició
- 23 Article 23: Militància de Joves amb Iniciativa
- 24 Article 24: Participació de Joves amb Iniciativa en Iniciativa-Compromís.

CAPÍTOL CINQUÈ. RÈGIM ECONÒMIC I PATRIMONIAL

- 25 Article 25: Recursos Econòmics
- 26 Article 26: Recursos Humans

CAPÍTOL SISÈ. DISSOLUCIÓ DEL PARTIT

- 1 Article 33: Dissolució

CAPÍTOL SETÈ. REFORMA D'ESTATUTS

- 2 Article 34: Reforma dels presents estatuts

CAPÍTOL HUITÈ. REGLES DE DELIBERACIÓ

- 3 Article 35. Regles de deliberació que permeten el contrast de parers

ANNEX 1. ANAGRAMA

ANNEX 2. ORGANIGRAMA

CAPÍTOL PRIMER. DENOMINACIÓ, FINS, DOMICILI.**Article 1. Denominació**

1 A l'empara dels articles 6é de la Constitució Espanyola i 1r de la Llei Orgànica 6/2002, de 27 de juny, de
 2 Partits Polítics, es constitueix el partit polític denominat Iniciativa del Poble Valencià - Iniciativa del Pue-
 3 blo Valenciano inscrit en el Registre de Partits Polítics del Ministeri de l'Interior el 4 d'octubre de 2007 les
 4 sigles del qual són IdPV. També podrà ser utilitzada la denominació INICIATIVA PV-Compromís o Iniciati-
 5 va-Compromís. El partit utilitzarà preferentment la denominació INICIATIVA- COMPROMÍS.

6
 7 A continuació de la denominació podrà utilitzar-se l'expressió, "d'esquerres, valencianista, ecologista, fe-
 8 minista i inclusiu" o el seu equivalent en castellà "de izquierdas, valencianista y ecologista, feminista e
 9 inclusivo". I també es podrà emprar el terme "ecosocialista".

10
 11 El dos símbols del partit són el que figuren a l'annex 1.

12
 13 Dues estrelles somrients superposades, una de cinc puntes de color verd i una altra de set puntes de color
 14 roig. Les mateixes estrelles de color blanc i roig amb la paraula Iniciativa, juntament amb un quadrat taron-
 15 ja amb un somriure dins amb la paraula Compromís. Com figuren en la representació adjunta:



16 El funcionament d'Iniciativa-Compromís estarà regulat pel contingut dels presents estatuts i els regla-
 17 ments que, si és el cas, es desenvolupen.

18 La pàgina web és iniciativa.compromis.net i l'adreça electrònica és info@iniciativa.compromis.net.

Article 2. Domicili i àmbit d'actuació

19 2.1 El domicili social radica a València a la plaça del Pilar n.o 1 amb Codi Postal 46001, que és la seu
 20 compartida de Coalició Compromís, el qual podrà ser modificat per acord del Consell Executiu.

21
 22 2.2 Iniciativa-Compromís és un partit polític l'àmbit d'actuació del qual és el País Valencià, territori
 23 estatutàriament denominat Comunitat Valenciana. Per al millor compliment dels seus fins podrà esta-
 24 blir relacions amb organitzacions polítiques d'altres comunitats autònomes, de l'àmbit estatal, europeu i
 25 mundial.

Article 3. Definició i Fins

26
 27
 28
 29 3.1 Iniciativa-Compromís és una organització política, sobirana i plural que s'enquadra en el marc
 30 ideològic de l'ecosocialisme, que combina els ideals de progrés de l'esquerra, l'ecologisme i el valencia-
 31 nisme polític.

32
 33 3.2 Iniciativa-Compromís assumeix i fa seus els nous corrents de pensament sorgits amb força en la
 34 segona meitat del segle XX, com el feminisme, el pacifisme, l'ecologisme, entre altres, amb la finalitat de
 35 ser el canal polític de dites corrents depensament.

1 3.3 Iniciativa-Compromís manifesta la voluntat d'establir una alternativa des de l'esquerra als sis-
 2 temes polítics, econòmics i socials actuals. Aposta per un sistema polític democràtic, amb una defensa
 3 de la pluralitat política, una cultura política basada en la transparència i la participació ciutadana tant en
 4 l'Administració Pública com en el mateix partit. En l'àmbit econòmic, lluita perquè que hi haja un sistema
 5 econòmic diferent a l'actual. Defensa un sistema cooperatiu, sostenible, que respecte les necessitats hu-
 6 manes i ecològiques. En referència a l'àmbit social, treballa per a tindre una societat més justa, igualitària
 7 i integradora. Lluita contra la discriminació dels col·lectius més desfavorits com el col·lectiu LGTBI+,
 8 les persones amb diversitat funcional i persones amb situació de dependència, la infància, les persones
 9 migrants, joves i les dones, entre altres.

10

11 3.4 Iniciativa-Compromís aposta per contribuir democràticament a la determinació de la política local,
 12 autonòmica, estatal i europea. Així pretén contribuir a la formació de la voluntat política de la ciutadania,
 13 així com promoure la seua participació en les institucions representatives de caràcter polític per mitjà de
 14 la presentació i suport de candidatures en les corresponents eleccions, per sí mateixa o coalitzada amb
 15 altres forces polítiques.

16

17 3.5 Iniciativa-Compromís aposta des de posicions radicalment democràtiques per definir-se com an-
 18 tifeixista, mostrant públicament la seua oposició a les ideologies, organitzacions, governs i persones d'ul-
 19 tradreta o d'extrema dreta en totes les seues manifestacions i denominacions.

20

21 3.6 Iniciativa-Compromís des de la seua voluntat de transformació de la societat i de la realitat polí-
 22 tica, no renuncia als ideals republicans de democràcia i transparència a totes les institucions de l'Estat
 23 espanyol.

24

25 3.7 Iniciativa del Poble Valencià forma part de la Coalició Compromís que els nostres congressos han
 26 definit com la nostra aposta estratègica, estable i permanent on la pluralitat ha de seguir sent un senyal
 27 d'identitat clarament visible i on el consens, el diàleg, la pluralitat i la visibilitat de la diversitat han de ser
 28 les divises.

29

30 3.8 El feminisme ha de estar present, de forma transversal, en totes les actuacions de INICIATIVA-COM-
 31 PROMÍS. I en eixe sentit, la paritat en qualsevol tipus de elecció (si son parells el mateix nombre de dones
 32 que de homes i si son senars diferencia de una) i les llistes cremallera, seran una senya d'identitat del
 33 partit en tots els àmbits.

CAPÍTOL SEGON. INSCRIPCIÓ. DRETS I DEURES.

Article 4. Inscripció i Admissió

34 La qualitat de membre del partit s'adquireix a sol·licitud de l'interessat o interessada.

35

36 Existirà en el partit el Registre de persones d'Afiliades, Militants i Inscrits, on constaran les dades d'altres
 37 i baixes definitives, complint amb el disposat a la legislació vigent en matèria de protecció de dades de
 38 caràcter personal.

39 Les sol·licituds d'alta per escrit i signades, seran presentades a la secretaria d'organització, Supracomar-
 40 cal i, en tot cas, han de ser ratificades pel Consell Executiu de la Supracomarca en la seua primera reunió.
 41 En cas de no acceptació raonada, es podrà recórrer al Consell Executiu de País que prendrà una resolució
 42 definitiva. També es podran formalitzar per la web i posteriorment es remetrà el paper físic signat adient-
 43 ment a la secretaria d'organització Supracomarcals. Les Assemblees Supracomarcals i els col·lectius

1 locals seran informades de les altes i baixes produïdes en cada període.

Article 5. Inscrits.

2 Podran ser Inscrits a Iniciativa-Compromís aquelles persones majors de 18 anys que hagen expressat per
3 escrit la seua voluntat de ser-ho, seguint un model que el partit posarà a la seua disposició, gaudint de
4 drets d'informació, col·laboració i participació en les activitats, debats i aquells altres que es regulen a
5 l'efecte. No pagaran quota, no figuraran en els cens d'afiliats/ades i la seua participació i dret a vot es re-
6 gularà en els processos que s'acorden en l'òrgan competent.

Article 6. Persones afiliades

7 Podran ser afiliades d'Iniciativa-Compromís les persones físiques, majors d'edat, que compartisquen
8 l'ideari, fins i els estatuts del partit, sempre que no tinguen limitada ni restringida la seua capacitat d'obrar,
9 i que manifesten per escrit la seua voluntat de ser membre de Iniciativa-Compromís. No pagaran quo-
10 ta. També podran ser persones afiliades les persones estrangeres quan la normativa vigent ho permeta.
11 No obstant l'anterior i per mitjà de Joves amb Iniciativa se permetrà la participació als majors de 14 anys,
12 d'acord amb les lleis, Reglaments i normes de JAI.

Article 7. Persones militants

13 Podran ser militants d'Iniciativa-Compromís les persones físiques, majors d'edat, que compartisquen
14 l'ideari, fins i els estatuts del partit, sempre que no tinguen limitada ni restringida la seua capacitat d'obrar,
15 i que manifesten per escrit la seua voluntat de ser membre de Iniciativa-Compromís, i a més a més mani-
16 festen el seu major grau d'implicació amb l'organització.

17

18 Sí pagaran la corresponent quota legalment establerta, i tindran tots els drets i obligacions que com a
19 persones amb la major vinculació amb el partit els hi corresponga.

Article 8. Drets de les persones inscrites a Iniciativa-Compromís.

20 8.1 Les persones inscrites del partit gaudeixen dels següents drets:

a) Participar en tots els actes i les activitats obertes a les persones inscrites, incloent aquelles campanyes o referèndums en que així es determine.

b) A participar en les activitats del partit a través de les noves tecnologies: reunions en línia, votacions telemàtiques, debats on-line, pàgines de Facebook, Twitter...

c) Assistir, amb veu i sense vot, a les assemblees locals o comarcals i participar de l'estructura sectorial de la manera en què es determine.

d) Ser proposades per a representar institucionalment a Iniciativa-Compromís quan així es determine.

e) Rebre informació de les activitats i propostes del partit.

f) Rebre atenció, informació i col·laboració per part de les persones que representen Iniciativa - Compromís en les institucions.

1 g) A rebre informació sobre els acords, documents i activitats del partit, de forma física i/o telemàti-
2 ca, tant en valencià com en la llengua que especifique la persona interessada.

3
4 h) En cas de modificació legal de nom i/o sexe, la identificació de la persona afiliada s'incorporarà a
5 la seua fitxa d'afiliació sense menyscar dels seus drets.

8.2 Les persones afiliades del partit gaudeixen, a més a més, dels assenyalats per a les persones ins-
crites, dels següents drets:

6 a) A revocar a qualsevol càrrec del partit d'acord amb els Estatuts.

7
8 b) A demanar vot secret, sempre que tinga dret a vot en l'òrgan corresponent, en cas de votacions
9 que afecten a persones.

10
11 c) A crear o participar en corrents d'opinió, que podran ser puntuals per a un debat concret o esta-
12 bles i permanents. En els termes que establisquen els presents estatuts.

13
14 d) A rebre la formació tècnica i política necessària per al compliment de les seues funcions en el si
15 d'Iniciativa-Compromís.

16
17 e) A acudir al Comitè de Greuges per exigir la defensa dels seus drets com a afiliats o afiliades.

18
19 f) A ser informades sobre la composició dels òrgans directius i d'administració o sobre les decisions
20 adoptades pels òrgans directius, sobre les activitats realitzades i sobre la situació econòmica.

21
22 g) A expressar lliurement les seues opinions en l'interior dels òrgans de decisió i de direcció dels que
23 puga formar part.

24
25 h) A participar en les activitats del partit i en els òrgans de govern i representació, per als quals ha-
26 gen estat triades a exercir el dret de veu i vot,

27
28 i) A participar i poder ser elegit per assistir als Congressos i Assemblees, d'acord amb els estatuts i
29 les normes de convocatòria d'aquestes.

30
31 j) A participar en la seua confecció com a electors i si és el cas, ser elegits per a les llistes a les elec-
32 cions municipals i per a participar als diferents òrgans en representació d'Iniciativa-Compromís al sí
33 de Compromís.

34
35 k) A participar de tots els actes i les activitats públiques tant d'Iniciativa- Compromís com de Com-
promís.

36
37 l) A elevar consultes i propostes als diferents òrgans tant d'Iniciativa- Compromís com de Com-
promís.

38
39 m) A participar en el debat de tots els assumptes que afecten a l'organització.

40
41 n) Els drets que en els acords presos al sí de Compromís s'atorguen als afiliats de les respectives
42 organitzacions que conformen la coalició.

43
44 o) Podran presentar-se a primàries de Compromís, però no podran ocupar les reserves de pluralitat

(quotes) que poden correspondre a Iniciativa-Compromís dins de la coalició.

1 8.3 Les persones militants del partit gaudeixen, a més a més dels assenyalats per a les persones
2 afiliades i inscrites, dels següents drets:

a) A participar en les activitats del partit i en els òrgans de govern i representació de; el Comitè de greuges, la Sindicatura de Comptes, el Consell Executiu i la Mesa Nacional respectivament, per als quals hagen estat triades, exercint el seu dret de veu i vot, d'acord amb els estatuts i les normes de convocatòria d'aquestes.

b) Elegir i ser elegida per qualsevol càrrec d'Iniciativa-Compromís, d'acord amb les normes d'elecció establertes, així com dimitir de qualsevol càrrec, donant compte a l'òrgan afectat. Elegir i ser elegida com a candidata d'Iniciativa-Compromís per als diferents processos electorals. Així com fer fis de les reserves de pluralitat que puguen correspondre a Iniciativa-Compromís.

c) A impugnar davant el Comitè de Greuges els acords dels òrgans del partit que estimen contraris a la Llei o als estatuts. El Comitè donarà resposta en un termini màxim de 3 mesos.

d) A rebre l'oportuna protecció contra atacs injustos derivats de la seua acció política, incloent-hi la defensa jurídica, si així es determina, en els termes que decidisca el Consell Executiu.

Article 9. Obligacions inherents de les persones afiliades i inscrites.

3 Les persones afiliades i inscrites del partit tenen els deures següents:

4
5 9.1 Compartir les finalitats del partit i col·laborar per a la consecució d'aquestes.

6
7 9.2 Actuar de conformitat amb els principis polítics i organitzatius, els Estatuts, el Codi Ètic i la resta
8 de la regulació aplicable a Iniciativa-Compromís,

9
10 9.3 Acatar i respectar les decisions preses per la majoria, així com respectar els drets de la resta de
11 la militància, i fer servir els mecanismes interns de l'organització per a resoldre discrepàncies.

12
13 9.4 Aplicar i desenvolupar la política de l'organització en el seu àmbit social.

14
15 9.5 Respectar el que disposen els estatuts, documents i reglaments aprovats pels congressos del
16 partit, la Mesa Nacional i les assemblees.

17
18 9.6 Respectar i complir els acords vàlidament adoptats pels òrgans directius del partit.

19
20 9.7 En el cas de persones que ocupen càrrecs institucionals i personal de lliure elecció a les institu-
21 cions, contribuir econòmicament al sosteniment de l'organització mitjançant el pagament de les aporta-
22 cions aprovades pel partit.

23
24 9.8 No pertànyer a cap alta organització política amb implantació al País Valencià.

25
26 9.9 No donar suport ni formar part d'una llista electoral d'una altra opció política que competisca
27 electoralment amb Iniciativa - Compromís, o pertànyer a qualsevol entitat que defense una ideologia
28 política o finalitat incompatible amb la de Iniciativa - Compromís.

1 Les persones militants del partit, a més de les ja assenyalades al darrer apartat, tenen els deures següents:

a) Contribuir econòmicament al sosteniment de l'organització mitjançant el pagament de les quotes aprovades pel partit i que els corresponguen, i col·laborar en aquelles activitats l'objectiu de les quals siga incrementar els recursos econòmics d'Iniciativa - Compromís.

b) Participar i assistir regularment als actes i convocatòries òrgans dels que forme part,

c) Difondre les activitats, les propostes i actuacions d'Iniciativa - Compromís.

d) Estar inscrites en el col·lectiu més pròxim a la seua residència habitual, lloc de treball o municipi on estiguen censades.

Article 10. Infraccions i sancions. Procediment disciplinari

2 10.1 La persona inscrita, afiliada o militant que incomplira els seus deures amb el partit o que amb la
3 seua conducta pública o privada menyscapse o atempte contra els principis del partit, serà objecte del
4 corresponent expedient disciplinari del qual se li donarà audiència, d'acord amb el procediment establert
5 en el present article.

6
7 10.2 Les infraccions podran ser lleus, greus i molt greus, tipificades a continuació:

10.2.1. Infracció lleu:

10.2.1.1. Actes contraris als documents aprovats pels Congressos, als Estatuts o a fins del partit de caràcter lleu.

10.2.1.2. Incompliment dels deures de la afiliació quant a l'adopció d'acords polítics dels òrgans corresponents, sempre que no afecte la política d'aliances electorals.

10.2.1.3. L'incompliment lleu del codi ètic o del règim d'incompatibilitats.

10.2.2. Infracció greu:

10.2.2.1. Actes contraris als documents aprovats pels Congressos, assemblees, Estatuts o als fins del partit de caràcter greu.

10.2.2.2. Les injúries o calúmnies proferides contra una altra persona afiliada del partit.

10.2.2.3. Incompliment dels deures de la afiliació quant a l'adopció d'acords polítics dels òrgans corresponents, quan afecte la política d'aliances electorals.

10.2.2.4. L'incompliment greu del codi ètic o del règim d'incompatibilitats.

10.2.2.5. La reiteració d'infraccions lleus.

10.2.2.6. Incompliment dels deures en quant al compliment d'acords d'aportacions econòmiques (Carta financera). (Dos períodes de pagament amb notificació fefaent).

10.2.3 Infracció molt greu:

10.2.3.1. Actes contraris als documents aprovats pels Congressos, assemblees, als Estatuts o als fins del partit de caràcter molt greu.

10.2.3.2. La condemna ferma pels tribunals de justícia a inhabilitació per a exercici de càrrec públic.

10.2.3.3. L'incompliment molt greu del codi ètic o del règim d'incompatibilitats.

10.2.3.4. La reiteració d'infraccions greus.

1 Les sancions que poden ser imposades són: amonestació per a les infraccions lleus, suspensió de militància d'un mes a tres anys per a les infraccions greus i expulsió per a les faltes molt greus.

3

4 10.3 Qualsevol mesura sancionadora que impliqui privació de drets als afiliats i afiliades s'imposarà mitjançant un procediment contradictori, en què es garantisca el dret efectiu de defensa a l'afectat o afectada. Les comunicacions entre les parts tindran caràcter fefaent i els dies s'entendran hàbils. La proposta inicial partirà de l'Executiva Supracomarcal corresponent en el cas de faltes lleus i del Consell Executiu de INICIATIVA-COMPROMÍS en el cas de faltes greus o molt greus i caldrà ser aprovada per la majoria absoluta dels seus membres. En cas d'infracció lleu, que porta com a conseqüència la imposició d'una sanció d'amonestació, en l'àmbit Supracomarcal es donarà per finalitzat el procediment. L'expedient sancionador de les faltes greus o molt greus serà iniciat pel Consell Executiu d'Iniciativa-Compromís mitjançant acord de la majoria absoluta de l'òrgan, amb el nomenament d'una Comissió instructora formada per tres membres del Consell Executiu que actuarà en el seu nom. Una vegada iniciat i qualificat l'expedient, la Comissió instructora disposa de tres dies hàbils per a informar mitjançant comunicació escrita fefaent a l'afiliat o afiliada afectat, traslladar-li els fets que donen lloc a dites mesures i emplaçar-lo en el mateix escrit per a que comparega a una audiència davant la comissió instructora o presentar al·legacions per escrit, a elecció de l'afectat. El tràmit d'audiència se substanciarà en un termini d'un mes. A estes efectes no computarà el mes d'agost. En l'esmentat tràmit la persona afectada podrà proposar i aportar les proves (per escrit de forma fefaent en un termini de cinc dies hàbils a contar a partir de la notificació de la Comissió Instructora) que considera necessàries per a la seua defensa. Acabat el tràmit d'audiència la comissió instructora en el termini de tres dies presentarà una proposta de resolució al Consell Executiu. La proposta de resolució podrà ser l'arxiu de l'expedient o una proposta de sanció. Quan la resolució de la comissió instructora proposa una sanció es donarà trasllat, per escrit de manera fefaent, de dita proposta de resolució a la persona afectada per a que pugui presentar les al·legacions que al seu dret convinguin. El termini d'al·legacions serà de quinze dies.

26

27 10.4 Esgotat el tràmit d'al·legacions el Consell Executiu resoldrà el que procedisca podent, si s'escau, aprovar la sanció proposada o rebutjar-la. Per a l'aprovació de la sanció es requerirà la majoria de les 2/3 parts dels membres assistents al Consell Executiu.

30

31 10.5 Per a adoptar la mesura sancionadora de l'expulsió, el Consell Executiu traslladarà l'expedient complet a la Mesa Nacional que resoldrà el que procedisca, podent si s'escau aprovar l'expulsió proposada o rebutjar-la. Per a l'aprovació de l'expulsió es requerirà una majoria de tres quartes parts dels membres assistents.

35

36 10.6 Totes les sancions podran ser recorregudes en empara en un termini de cinc dies, davant la Sindicatura de Greuges, que emetrà una resolució inapel·lable.

37

1 10.7 Les sancions imposades hauran de ser notificades per escrit de manera fefaent a la persona afec-
2 tada en el termini de cinc dies des de la seua adopció. Podran ser recorregudes en reposició davant del
3 mateix òrgan que les va dictar. En eixe cas, la persona afectada disposarà d'un mes des de la notificació
4 per a interposar recurs de reposició. La Mesa Nacional resoldrà el recurs de reposició en el termini màxim
5 de dos mesos.

6
7 10.8 Per al còmput de terminis no es tindran en compte els dies festius, els dissabtes ni els diumenges.
8 També tindrà caràcter inhàbil el mes d'agost. Els terminis de mesos es computaran des de l'endemà a la
9 notificació de data a data. Quan l'últim dia d'un termini coincidisca amb un dia inhàbil es traslladarà al se-
10 güent dia hàbil i, si coincideix amb el mes d'agost, es traslladarà al primer dia hàbil de setembre.

11
12 10.9 Un afiliat amb un càrrec públic i condemnat en una sentència judicial ferma per delictes contra
13 la hisenda pública i seguretat social i delictes contra l'administració pública amb pena d'inhabilitació no
14 podrà tornar a representar el partit en una institució pública ni tindre cap càrrec intern en el partit i serà
15 expulsat immediatament del partit.

16
17 10.10 El Consell Executiu podrà acordar per majoria absoluta dels seus membres la suspensió cautelar
18 de la pertinença a INICIATIVA-COMPROMÍS en els següents casos:

a) Quan en cas d'imputació (investigació judicial) per fets relacionats amb la hisenda pública i segu-
retat social i delictes contra l'administració pública, violència masclista, corrupció, etc. que el Con-
sell Executiu estima fonamentada. A mes exigirà la dimissió immediata dels càrrecs públics i/o del
partit de l'imputat o imputada (investigat judicialment) en cas de no fer-ho i quan siga possible, serà
el partit qui l'executa. En la resta de casos d'investigacions judicials o condemnes per altres delic-
tes, el Consell Executiu estudiarà el cas i podrà procedir d'igual forma als establerts en el paràgraf
anterior.

b) Quan abandone el grup institucional del que formen part les persones membres de INICIA-
VA-COMPROMÍS (parlament, grup municipal...) sense autorització del Consell Executiu.

c) Quan figure a les llistes electorals d'un altre partit, que competisca electoralment amb INICIA-
TIVA O COMPROMÍS.

d) Quan recolze una moció de censura sense la autorització expressa del Consell Executiu.

e) Quan en el cas de faltes molt greus, a juí del Consell Executiu siga necessari adoptar esta mesura,
mentre és resol el expedient.

19 S'estableix la suspensió cautelar automàtica de l'afiliació dels afiliats sotmesos a un procés penal respec-
20 te dels quals s'haja dictat interlocutòria d'obertura de judici oral per delicte relacionat amb la corrupció així
21 com la sanció d'expulsió del partit d'aquells que hagen estat condemnats/es per algun d'aquest delictes.

Article 11. Suspensió i Baixa d'afiliació.

22 Qualsevol persona del partit podrà renunciar a la seua condició d'Inscrit, d'afiliació o de
23 militant i ser baixa mitjançant l'oportuna comunicació per escrit o per correu electrònic al correu oficial de
24 registre d'Iniciativa-Compromís.

- 1 Serà motiu de baixa figurar inscrit com a persona afiliada en un altre partit polític i/o a la seua organització
- 2 o branca juvenil (amb prova documental) o manifestar públicament eixa militància. Durant un període de
- 3 10 dies des de la comunicació de la baixa a la persona implicada, aquesta podrà al·legar al respecte davant
- 4 el Consell Executiu, i aquest últim, valorats els arguments, podrà revocar la baixa automàtica.

CAPÍTOL TERCER. ÒRGANS DE REPRESENTACIÓ, GOVERN I ADMINISTRACIÓ.

Article 12. Òrgans del partit

12.1 Estructura dels òrgans directius:

12.1.1 L'estructura interna i el funcionament del partit es basa en principis democràtics.

12.1.2 Són òrgans generals del partit els següents:

- a) El Congrés General
- b) L'Assemblea General
- c) La Mesa Nacional
- d) El Consell Executiu
- e) La Comissió Permanent

12.1.3. Són òrgans comarcals del partit els següents:

- a) L'Assemblea Comarcal
- b) El Consell Comarcal
- c) L'Assemblea Supracomarcal
- d) L'Executiva Supracomarcal

12.1.4. Són òrgans locals del partit els següents:

- a) L'Assemblea Local
- b) El Consell Local

12.1.5. Òrgans de control i transparència:

- a) Comitè de greuges
- b) Sindicatura de comptes

12.1.6. Altres òrgans:

- a) Secretaries
- b) Joves amb Iniciativa
- c) Coordinadora de càrrecs públics
- d) Feminismes amb Iniciativa
- e) Àrees de treball

12.2 Principis dels òrgans directius

1 Es procurarà la rotació en els òrgans directius amb l'objectiu de fer-los més participatius observant la
 2 seua paritat. Alhora es tendirà a la limitació de mandats tant en els càrrecs orgànics com en els represen-
 3 tatius tal com establisquen els presents Estatuts o els Reglaments que els desenvolupen.

4

Article 13. El Congrés General

5 13.1 El Congrés General està constituït pel conjunt de l'afiliació, que podrà actuar directament o per
 6 mitjà de delegats o delegades tal com establisca el seu Reglament i la convocatòria a l'efecte. Es convo-
 7 carà amb un mínim de dos mesos d'antelació a la data de celebració, i un mes en el cas de ser un congrés
 8 extraordinari.

9

10 13.2 La participació requerirà posseir una antiguitat en l'organització d'un mínim de 6 mesos.

11

12 13.3 De manera ordinària es reunirà cada quatre anys per a la renovació dels òrgans de direcció.

13

14 13.4 Són funcions del Congrés General:

- a) Aprovar línies polítiques, la reforma dels estatuts i resolucions.
- b) Elegir la/les persona/es portaveu/s i la Mesa Nacional.
- c) Aprovar relacions, fusions i aliances amb altres forces polítiques.
- d) Les pròpies de l'Assemblea General.
- e) Qualsevol altres que li atribuïsqen els presents estatuts.

15 13.5 Els acords seran adoptats per majoria simple llevat de les qüestions per a les quals aquests esta-
 16 tuts requereixen majories qualificades.

17

18 13.6 El Congrés General es dotarà, com a mínim, d'una Comissió d'Acreditacions i d'una Comissió de
 19 Candidatures.

20

- a) La Comissió d'Acreditacions atindrà, junt amb la secretaria de finances, de les acreditacions al Congrés.
- b) La Comissió de Candidatures atindrà els consensos per a l'elecció de càrrecs i òrgans.
- c) La composició de les Comissions serà establerta pel Reglament del Congrés.
- d) La Mesa Nacional en el moment de la convocatòria del Congrés constituirà un Comitè Organitzador del Congrés que entendrà de tot el que comporta la seua celebració, administrativament i físicament.
- e) La Mesa Nacional fixarà l'ordre del dia del Congrés. Un terç dels membres de la Mesa Nacional podran demanar que s'incloga un tema en l'ordre del dia del Congrés.

Article 14. L'Assemblea General

21 14.1 L'Assemblea General està constituïda pel conjunt dels Inscrits, i podrà actuar directament, per mit-
 22 jà de persones delegades o vot telemàtic/electrònic. Es reunirà com a mínim una vegada cada quatre anys,
 23 quan no hi haja Congrés General, de manera ordinària convocada per la Mesa Nacional, que aprovarà el
 24 Reglament de convocatòria. Es convocarà amb un mínim de dos mesos d'antelació a la data de celebració.

1 La Mesa Nacional fixarà l'ordre del dia de l'Assemblea. Un terç dels membres de la Mesa Nacional podran
2 demanar que s'inclogui un tema en l'ordre del dia de l'Assemblea.

3 14.2 La participació requerirà posseir una antiguitat en l'organització d'un mínim de 6 mesos.

4

5 14.3 L'Assemblea General es reunirà, en tot cas, davant de les convocatòries electorals a fi d'establir les
6 aliances electorals, el programa electoral i les candidatures electorals.

7

8 Les candidatures electorals seran decidides en primàries, i seran votades per un sistema de llista oberta
9 (amb totes les persones candidates) ordenada alfabèticament (tria de lletra a l'atzar) assignant a cada
10 candidatura l'orde a voluntat de l'elector/a i es donarà una puntuació equivalent a "1" dividit pel nombre
11 d'ordre que presente. La Mesa Nacional podrà autoritzar el vot electrònic i articularà la fórmula per a rea-
12 litzar-lo. Tant el vot com la llista resultant hauran de ser paritàries en cremallera.

13

14 14.4. Són funcions de l'Assemblea General:

- a) Decidir la línia política conjuntural del partit.
- b) Aprovar els programes electorals d'àmbit superior al municipal.
- c) Aprovar les aliances electorals.
- d) Elegir o ratificar, en el cas de primàries, les persones candidates en les candidatures a presentar per a les eleccions d'àmbit superior al municipal.
- e) Qualsevol altres que li atribuïsquen els presents estatuts.
- f) Cobrir les baixes que es puguin produir a la Mesa Nacional entre Congrès i Congrès.

15 La Mesa Nacional, en cas de necessitat, per majoria de 2/3 dels assistents podrà assumir les funcions de
16 l'Assemblea General.

17

18 14.5 De manera extraordinària es reunirà convocada per la Mesa Nacional quan les circumstàncies així
19 ho aconsellen.

20

21 14.6 Els acords seran adoptats per majoria simple llevat per a les qüestions per a les quals aquests es-
22 tatuts requereixen majories qualificades.

23

24 14.7 L'Assemblea General es dotarà, com a mínim, d'una Comissió d'Acreditacions i d'una Comissió de
25 Candidatures.

26

- a) La Comissió d'acreditacions entendrà, junt amb el Secretari de finances, de les acreditacions a l'assemblea.
- b) La Comissió de Candidatures entendrà dels consensos per a l'elecció de vacants a la Mesa Nacional i candidatures.
- c) La composició de les Comissions serà establerta pel Reglament de l'Assemblea.

Article 15. La Mesa Nacional

27 15.1. La Mesa Nacional serà elegida en el Congrès General i les Supracomarques i renovada cada quatre
28 anys.

29 Els membres de la Mesa Nacional seran triats tenint en compte criteris de pluralitat, territorialitat, paritat
30 i proporcionalitat d'afiliació territorial.

1 A les Supracomarques, es triaran, de forma paritària, per 10 persones afiliades o fracció superior a 6 un
2 representant en la Mesa Nacional.

3 El nombre de membres serà determinat segons el resultat de l'elecció definitiva de representants comar-
4 cals i supracomarcals que presentaran en el Congrés les persones triades per a pertànyer a la Mesa Na-
5 cional i el sumatori aproximat del 30% de representants d'este resultat serà triat pel Congrés i els repre-
6 sentants a proposta Supracomarcals seran ratificats.

7
8 Tant en les eleccions de les Supracomarques, com les del Congrés General, serà possible la elecció de
9 suplents per cobrir possibles faltes d'assistència o baixes. Les substitucions es faran seguint l'ordre de
10 la llista triada al nivell corresponent. I tindran dret a veu i vot a la Mesa Nacional com a substituïts de la
11 persona titular.

12 Seran convidats/ades permanents a la Mesa Nacional amb veu i sense vot els càrrecs electes de les dife-
13 rents Administracions Supramunicipals.

14 15.2 La Mesa Nacional serà elegida per consens, segons proposta de la Comissió de Candidatures del
15 Congrés, tenint en compte criteris de pluralitat, territorialitat, paritat i proporcionalitat d'afiliació. En cas
16 de no haver consens, serà votada per un sistema de llista oberta (amb totes les persones candidates)
17 ordenada alfabèticament (tria de lletra a l'atzar) assignant una marca a cada candidatura preferida, fins
18 un màxim de 2/3 del total de llocs a elegir. Tant el vot com les llistes resultants hauran de ser paritàries en
19 cremallera. Només per raons de paritat es podrà alterar l'ordenació en el resultat d'una votació.

20
21 15.3 La primera convocatòria es realitzarà en els 15 dies posteriors al Congrés. La resta de les convoca-
22 tòries es realitzaran amb un mínim de deu dies d'antelació.

23
24 15.4 Es reunirà com a mínim tres vegades a l'any, convocada per les persones portaveus o el Consell
25 Executiu, que fixaran l'ordre del dia a tractar. També serà convocada a petició d'un terç dels seus compo-
26 nents. Serà necessària la sol·licitud d'un terç dels seus components per a la inclusió d'un tema en l'orde
27 del dia. Les decisions es prendran per majoria simple de les persones presents llevat d'aquelles qüestions
28 per a les quals els presents estatuts requereixen majories qualificades.

29
30 Per a poder constituir-se en primera convocatòria caldrà que estiguin presents la meitat més un del nom-
31 bre de membres. En segona convocatòria, mitja hora després, es constituirà amb els presents.

32
33 15.5. Són funcions de la Mesa Nacional:

- a) Convocar els Congressos i Assemblea General d'Iniciativa-Compromís i fixar l'orde del dia.
- b) Decidir la línia política entre assemblees desenvolupant les decisions adoptades per estes.
- c) Elegir el Consell Executiu. El Comitè de Greuges i la Sindicatura de Comptes.
- d) Aprovar la proposta de programa electoral marc municipal i ratificar les candidatures electorals de les eleccions municipals, aprovades per les Assemblees Locals.
- e) Adoptar les mesures disciplinàries establertes en els presents estatuts.
- f) Nomenar les persones representants d'Iniciativa-Compromís en els òrgans de Coalicions en les quals participe el partit, llevat que siguin inherents al càrrec.
- g) Convocar consultes periòdiques i/o referèndums respecte a temes d'interès per l'afiliació, simpatitzants i/o ciutadania en general. Els resultats dels referèndums seran vinculants.
- h) Qualsevol altres que li atribuisquen els presents estatuts.
- i) Triar els senadors territorials que puguin correspondre a Iniciativa- Compromís.
- j) Els/les diputats/des provincials s'elegiran en la Mesa Nacional a proposta d'un 10% de les

regidories, de la província corresponent. Una volta determinats els llocs que pertoqueu a INICIATIVA-COMPROMÍS dins de la coalició.

k) Revocar per majoria absoluta dels seus membres, qualsevol nomenament dels que li atribueixen els estatuts.

l) Assumir les funcions de l'Assemblea General, quan les circumstàncies ho aconsellen.

m) La Mesa Nacional amb majoria de 2/3 podrà convocar Congressos Extraordinaris o Assemblees Extraordinàries quan les circumstàncies així ho aconsellen. Una vegada convocat caldrà seguir el procediment previst als estatuts per a un Congrés ordinari.

1 15.6 La Mesa Nacional podrà acordar en els Reglaments de convocatòries de Congrés, Assemblees,
2 Referèndums i Consultes, Primàries, etc. la possibilitat del vot telemàtic/electrònic regulant el procés de
3 la seua realització.

4

5 15.7 La Mesa Nacional aprovarà a proposta del Consell Executiu reglaments precisos de funcionament
6 del Consell Executiu i de la Mesa Nacional.

7

8 15.8 La Mesa Nacional, per raons de Salut pública o de força major, podrà acordar ajornaments de Con-
9 gressos, Assemblees, reunions, informes o activitats previstos als Estatuts.

Article 16. El Consell Executiu

10 16.1 El Consell Executiu estarà format per un nombre de membres decidit per la Mesa. Serà elegit per
11 la Mesa, més dos membres nomenats per Joves amb Iniciativa i renovat cada quatre anys immediatament
12 després de la renovació de la Mesa Nacional en el corresponent Congrés.

13

14 16.2 Serà triat per consens a proposta dels portaveus, tenint en compte criteris de pluralitat, territoria-
15 litat i paritat. Este consens requerirà el vot favorable dels 2/3 de la Mesa Nacional. En cas de no obtindre,
16 caldria fer una nova proposta dels portaveus fins obtindre el consens. En la seua composició inicial hi haurà
17 com a màxim un 50% de càrrecs institucionals a nivell provincial o de País, de designació o elecció directa.

18

19 16.3 Es reunirà com a mínim una vegada al mes, convocat per les persones portaveus que fixaran l'ordre
20 del dia. Amb una antelació mínima de 7 dies. També serà convocat a petició d'un terç dels seus compo-
21 nents. Serà necessària la sol·licitud d'un terç dels seus components per a la inclusió d'un tema en l'orde
22 del dia. Les decisions es prendran per majoria simple dels presents, llevat d'aquelles qüestions per a les
23 quals els presents estatuts requereixen majories qualificades. Per a poder constituir-se en primera con-
24 vocatòria caldrà que estiguen presents la meitat més un del nombre de membres, en segona convoca-
25 tòria, mitja hora després, es constituirà amb els presents.

26 16.4 Són funcions del Consell Executiu:

- a) Executar els acords de la Mesa Nacional i dels Congressos.
- b) Traslladar propostes als col·lectius i càrrecs públics del partit.
- c) Vetllar per la comunicació fluida en l'interior de l'organització.
- d) Traslladar a l'opinió pública les propostes del partit.
- e) Organitzar activitats del partit.
- f) Oferir formació als seus afiliats i afiliades.
- g) Proposar consultes periòdiques i/o referèndums respecte a temes d'interès per l'afiliació, simpatitzants i/o ciutadania en general. Els resultats dels referèndums seran vinculants.

h) Qualsevol altres que li atribuïsquen els presents estatuts.

1 16.5 El Consell Executiu determinarà responsabilitats de Secretaries entre les seues persones mem-
2 bres, les quals gestionaran les seues responsabilitats amb autonomia i en coordinació amb el mateix Con-
3 sell Executiu. En tot cas caldrà nomenar les següents Secretaries:

1. Secretaria d'Organització.

2. Secretaria de Finances i d'Administració amb les funcions previstes amb l'Article 14.bis apartat quatre de la Llei Orgànica 8/2007 sobre finançament de Partits Polítics.

I a títol orientatiu les següents:

De Sectorials, De Càrrecs Públics, d'Àrees, Feminismes amb Iniciativa, Assessorament municipal, Comunicació i Imatge, Formació, Educació, Benestar Social, Agricultura i Desenvolupament Rural, Cultura, Economia i Model productiu, Medi ambient-Habitatge-Territori, Sanitat, Relacions Polítiques i Internacionals, etc.

4 16.6. Comissió Permanent. El Consell Executiu disposarà d'una Comissió Permanent, per a la presa de de-
5 cisions d'importància i immediates, i la gestió del dia a dia del partit. De les decisions preses, reunions ha-
6 gudes o consultes efectuades entre els seus membres per a la presa de la decisió, es donarà compte en el
7 primer Consell Executiu que es convoque. Mitjançant les actes d'acord de les seues reunions. La conforma-
8 ran, la/les persona/es portaveu/s i membres del Consell Executiu que el mateix òrgan determine, guiant-se
9 pel principi d'eficàcia i operativitat i per un reglament que determinarà el mateix Consell Executiu.

Article 17. Les persones portaveus

10 17.1. El Congrés General triarà per consens també les persones portaveus del partit. Quan el Congrés així
11 ho decidisca, podrà haver-hi més d'un/a (complint la paritat possible).

12
13 17.2. En cas d'impossibilitat de consens, es realitzarà una votació secreta entre les distintes candidatures
14 i serà nomenada aquella que obtinga més del 50% dels vots. En cas de tres o més candidatures i no obtin-
15 dre cap candidat eixe percentatge, es farà una segona votació entre les dos més votades, sent triada la
16 més votada.

17
18 17.3. Les persones portaveus formaran part de la Mesa Nacional i del Consell Executiu i seran elegides
19 cada quatre anys. Ostentaran la representació legal del partit.

Article 18. Estructura Territorial

20 18.1 Iniciativa del Poble Valencià s'estructura territorialment en els nivells Local, Comarcal i Supraco-
21 marcal.

22 18.2 En el nivell Local l'estructura bàsica són els col·lectius de base, que es podran formar en aquells
23 pobles amb un mínim de 3 persones afiliades, existint la possibilitat d'ajuntar pobles veïns. La seua as-
24 semblea local, formada per tota l'afiliació, es reunirà com a mínim una vegada al semestre i davant de les
25 convocatòries de Congrés General o de d'Assemblea General.

Podran triar un Consell Local i una o dues persones portaveus.

1

2 18.3 En les comarques on existisquen més de dos col·lectius locals i on les assemblees locals dels
3 col·lectius de base així ho decidisquen, podran agrupar-se en una estructura comarcal, celebrar assem-
4 blees comarcals d'afiliació, triar un Consell Comarcal i triar a una o dues persones portaveus.

5

6 18.4 L'estructura territorial oficial d'Iniciativa del Poble Valencià són les Supracomarques següents:

7

8 Comarques del Sud, Comarques Centrals, Comarques Interior Sud, Horta, València ciutat, Comarques In-
9 terior Nord i Comarques del Nord. Els seus òrgans seran l'Assemblea Supracomarcal i l'Executiva Supraco-
10 marcal, i les persones portaveus, que seran triades per l'Assemblea Supracomarcal al procés congressual
11 d'Iniciativa del Poble Valencià per a una durada de quatre anys.

12

13 18.5 Els criteris per a les votacions són els mateixos que els establerts per als òrgans nacionals (veure
14 Mesa Nacional). Així mateix podran ser revocats per majoria absoluta dels membres de les Assemblees o
15 Consells que els triaren.

Article 19. Comitè de greuges

16 El Comitè de greuges té la funció de defensa i garantia dels drets de les persones afiliades, de resoldre
17 tots els greuges que es puguen donar entre les distintes organitzacions d'Iniciativa del Poble Valencià,
18 d'empar a les persones afiliades davant dels òrgans de direcció, i de vigilar i informar sobre l'incompliment
19 de les incompatibilitats.

20

21 19.1 Estarà compost per tres membres de comarques diferents del País Valencià. Són triats per la Mesa
22 Nacional en la primera reunió que es realitze després del Congrés General. I així mateix, la Mesa Nacional
23 els podrà revocar justificadament, per majoria absoluta, quan la seua actuació no s'ajusta al que es regula
24 en aquests Estatuts.

25

26 19.2 Les persones membres del Comitè de Greuges no podran formar part de cap òrgan polític del par-
27 tit, ni ser assalariades o càrrec no electe, ni ostentar cap càrrec electe. Seran convidats permanents a la
28 Mesa Nacional amb veu i sense vot.

29

30 19.3 Entre les seues persones membres i per elles es triarà la persona Presidenta i la Secretària de l'Òr-
31 gan. La baixa de les seues membres serà suplida per la Mesa Nacional en la primera reunió que es celebre
32 arran de la baixa.

33

34 19.4 Del/la president/a i del/la secretari/a

35

36 La presidència del Comitè de Greuges té entre altres funcions la de convocar regularment les sessions
37 d'aquest, establir l'orde del dia de cada una d'elles, moderar-les i coordinar el treball de les seues perso-
38 nes membres.

39

40 La secretaria del Comitè de Greuges té entre altres funcions la d'alçar acta de cada sessió que se celebre,
41 el control del registre del Comitè i la custòdia de tots els documents d'aquest.

42

43 19.5 El funcionament s'estableix en reglament aprovat per la Mesa Nacional, a la que presentaran un
44 informe anual.

Article 20. Coordinadora de càrrecs públics, Àrees i Feminismes amb Iniciativa.

20.1 Coordinadora de Càrrecs Públics

1 20.1.1 Per a la correcta coordinació de l'actuació dels nostres càrrecs públics, es constituirà una
 2 Coordinadora, la qual entendrà de la unificació de criteris, prioritats d'actuació i intercanvi d'expe-
 3 riències i propostes.

4
 5 20.1.2 Seran membres nats de la Coordinadora totes les persones triades en processos electorals
 6 (locales autonòmics, estatals i europeus).

7
 8 20.1.3 Serà convocat i podrà assistir amb dret de veu, tant el personal designat assessor o càrrecs de
 9 confiança com els càrrecs públics no electes d'institucions a nivell estatal, autonòmic o provincial.

10
 11 20.1.4 Podran elevar propostes de resolució o acords a la Mesa Nacional.

12
 13 20.1.5 Com a mínim serà convocada una vegada a l'any, i sempre immediatament després d'un
 14 Congrés General. Un reglament aprovat per la Mesa Nacional regularà el seu funcionament.

20.2 Àrees de treball

15 20.2.1 Les Àrees de treball es conformen com una divisió funcional que conjuga l'organització terri-
 16 torial amb els espais de coneixement. Són l'espai programàtic i d'elaboració política d'Iniciativa.

17
 18 20.2.2 El projecte comporta la seua interrelació amb les sectorials i amb les àrees de govern. Amb
 19 les sectorials a través de la participació (individual i voluntària) amb la sectorial corresponent de
 20 Compromís. Amb el govern, a través de la Coordinadora de Càrrecs públics.

21
 22 20.2.3 Formaran part de les Àrees de treball d'Iniciativa les persones militants que mostren desitjos
 23 de participar en els objectius i finalitats de l'àrea específica del seu interès. Podran participar per-
 24 sones no afiliades que puguen fer aportacions.

25
 26 20.2.4 Les Àrees de treball seran com a mínim: Economia, Medi Ambient, Social, Govern i Cultura. Un
 27 Reglament aprovat per l'executiva regularà el seu funcionament.

20.3 FEMINISMES AMB INICIATIVA

28 20.3.1 La Secretaria de Feminismes amb Iniciativa, creada en 2016 i incorporada per primera vegada
 29 als estatuts del V Congrés d'Iniciativa del Poble Valencià, té com a objectiu principal establir i pro-
 30 moure tots els principis feministes al sí de Iniciativa-Compromís.

31
 32 20.3.2 Feminismes amb Iniciativa té com a principal funció la de promoure, treballar, col·laborar i
 33 coordinar amb els distints Òrgans, la resta de Secretaries d'Iniciativa - Compromís, i amb la resta
 34 de membres de Compromís, en l'execució i planificació de trobades, jornades, reunions. Així mateix,
 35 també coordinarà i promourà la col·laboració amb altres entitats i associacions. Serà la Secretaria
 36 encarregada de vetlar per treballar en la conscienciació social, l'acció política per la Igualtat de gèn-
 37 nere, possibilitar i fomentar la participació directa de les dones en totes les àrees de l'acció política
 38 d'Iniciativa-Compromís, des de la transversalitat de gènere.

20.3.3. Podran ser membres de Feminismes amb Iniciativa totes aquelles persones militants, afiliades i Inscrites d'Iniciativa-Compromís que ho sol • liciten.

20.3.4. El Reglament de Feminismes amb Iniciativa, és el que regula el seu funcionament.

Article 21. COALICIÓ COMPROMÍS

1 INICIATIVA-COMPROMÍS forma part de la COALICIÓ COMPROMÍS, que és la nostra aposta estratègica, es-
2 table i permanent, acordada al nostres Congressos i Assemblees.

3
4 La forma organitzativa actual és la de una coalició electoral estable i permanent acordada per referèndum.
5 La Mesa Nacional podrà proposar als membres d'Iniciativa-Compromís, passar a ser una federació de par-
6 tits o qualsevol altra forma organitzativa que permeta la Llei.

7
8 En eixe cas, i sempre que els membres del Consell Executiu hagen valorat la concordança ideològica, de
9 finalitats i programàtica de la Coalició o Federació, algunes de les decisions sobiranes ací expressades
10 s'entendran com a voluntat de part, a consensuar/adequar al marc normatiu i acords que es puguen es-
11 tablir en la Coalició o Federació, la qual es podrà conformar temporalment, en el marc d'allò establert en la
12 seua constitució.

13
14 El Consell Executiu farà una proposta a la Mesa Nacional que tindrà que obtindrà la votació favorable de la
15 majoria absoluta dels seus membres. Esta proposta serà votada en Referèndum.

16
17 La Mesa Nacional, serà la competent (art.15.6.f) d'aquests Estatuts per nomenar les persones que ens
18 pertocquen com a representació de partit en la Coalició o Federació en l'àmbit de País. A escala local i co-
19 marcal, ho seran, pels òrgans anàlegs dels àmbits respectius.

20
21 Les persones representants d'Iniciativa-Compromís en els òrgans de la possible Coalició o Federació do-
22 naran compte als òrgans del seu àmbit de les decisions que es prenguin, i aquestes mai podran entrar en
23 contradicció amb les formes i principis d'Iniciativa-Compromís.

24
25 Les persones candidates i les candidatures de la Coalició o federació, seran acordades entre els seus
26 membres al nivell d'elecció corresponent, amb criteris de coralitat, consens, pluralitat i visibilitat de la
27 diversitat existent, així com els possibles reglaments de primàries. Quan siga possible, les candidatures
28 hauran de ser paritàries i en cremallera. INICIATIVA-COMPROMÍS es reserva el dret de determinar a través
29 de la Mesa Nacional i amb respecte als principis democràtics i assemblearis que han inspirat aquests Es-
30 tatuts, la prelación que han de tindre els seus candidats i candidates en la candidatura conjunta.

Article 22. Corrents d'opinió.

31 22.1 Es consideraran Corrents d'opinió, temporals o estables, el grup d'afiliats i afiliades, que amb idees
32 polítiques u organitzatives semblants, es formen com a tals, dins d' INICIATIVA-COMPROMÍS de País Valencià.

33
34 22.2 Els organitzadors hauran de comunicar la seua constitució a la Mesa Nacional, a través del Consell
35 Executiu, presentant nom, portaveus, normes de funcionament, principis i un llistat de les persones que
36 formen part, què suposaran com a mínim un 5% de la afiliació a Iniciativa-Compromís. La Mesa Nacional
37 comprovarà que es compleixen els requisits i donarà per constituïda formalment la corrent.

1 22.3 Les corrents d'opinió tindran plena capacitat d'expressió al si de l'organització. I hauran de respec-
2 tar i procurar que no transcendeixen fora de l'organització expressions contràries als Estatuts, Programa
3 i decisions dels òrgans de direcció, que puguen perjudicar a INICIATIVA-COMPROMÍS.

4
5 22.4 Les corrents d'opinió com a part de l'estructura d'Iniciativa-Compromís no podran tindre sobirania
6 jurídica ni, per tant, patrimoni propi.

7
8 22.5 La pertinença a una corrent d'opinió d'una persona afiliada a Iniciativa- Compromís no podrà su-
9 posar cap privilegi o greuge comparatiu ni representatiu respecte altres persones afiliades a Iniciativa del
10 Poble Valencià.

11
12 22.6 Les corrents d'opinió podran sol·licitar a la secretaria d'organització espais per a reunir-se en la
13 seu, sempre que existisca disponibilitat. No podran fer fis del nom o logotip d'Iniciativa-Compromís o d'al-
14 tres organitzacions polítiques.

15
16 22.7 Els portaveus de les corrents d'opinió hauran de comunicar al Consell Executiu, mitjançant la Se-
17 cretaria d'Organització, les altes i baixes que puguen produir-se entre els seus membres.

18
19 22.8 La Mesa Nacional, per majoria de 2/3, podrà acordar la dissolució d'una corrent d'opinió, quan con-
20 sidere que el seu funcionament perjudica greument a INICIATIVA-COMPROMÍS o comprobe que haja per-
21 dut els requisits que donaren lloc a la seua constitució.

22
23 22.9 Les corrents d'opinió es dissoldran per decisió voluntària, que s'haurà de comunicar a la Mesa Na-
24 cional amb caràcter immediat a l'acord de dissolució. Les corrents d'opinió puntuals quedaran automàti-
25 cament dissoltes una vegada conclòs el corresponent debat per al que varen ser constituïdes.

26 **CAPÍTOL QUART. DE JOVES AMB INICIATIVA**

Article 23. Militància de Joves amb Iniciativa

27 23.1 Joves amb Iniciativa és una organització política juvenil sobirana. Es podrà dotar de personalitat
28 jurídica pròpia quan així ho considere una Assemblea Nacional de Joves amb Iniciativa.

29
30 23.2 Atesa la coincidència ideològica, programàtica i d'origen entre els Joves amb Iniciativa i Iniciati-
31 va-Compromís, aquest reconeix Joves amb Iniciativa com l'organització política juvenil pròpia, en tant que
32 Joves amb Iniciativa reconeix Iniciativa-Compromís com l'organització política que el representa a les ins-
33 titucions.

34 23.3 Les relacions estables entre ambdues organitzacions es regulen mitjançant un Protocol de rela-
35 cions, proposat per una comissió mixta i paritària de les organitzacions, i ratificat pels respectius màxims
36 òrgans de decisió entre congressos.

37
38 La representació de Joves amb Iniciativa en tots els òrgans d'Iniciativa-Compromís s'establirà d'acord amb
39 el Protocol de relacions. Els membres de la Coordinadora de Joves amb Iniciativa seran membres de la
40 Mesa Nacional, respectant el percentatge del 15 % de membres de Joves als òrgans d'Iniciativa.

41
42 L'edat mínima per a ser membre de Joves amb Iniciativa és de 14 anys. Totes les persones membres de Jo-
43 ves amb Iniciativa majors de 18 anys i menors de 31 anys seran també afiliades de ple dret d'Iniciativa-Com-
44 promís llevat que expressen explícitament el contrari, adquirint els drets i deures reconeguts en

1 els presents estatuts per a la militància. Recíprocament, les persones afiliades a Iniciativa- Compromís
 2 menors de 31 anys seran també membres de ple dret de Joves amb Iniciativa, excepte declaració explícita
 3 en contra.

Article 24. Participació de Joves amb Iniciativa en Iniciativa-Compromís.

4 24.1 Correspon a Joves amb Iniciativa el disseny, la planificació i l'execució de les polítiques de joventut
 5 d'Iniciativa-Compromís, en coordinació amb els seus diferents òrgans, els quals en cap cas podran subs-
 6 tituir-lo en aquestes funcions.

7
 8 24.2 És responsabilitat única de Joves amb Iniciativa gestionar les seues pròpies subvencions, i d'Ini-
 9 ciativa-Compromís finançar Joves segons establisca el seu protocol de relacions.

10
 11 24.3 Els membres de JAI tindran dret a participar en les mateixes activitats i votacions que ho fan els
 12 afiliats i afiliades d'Iniciativa-Compromís.

CAPÍTOL CINQUÈ. RÈGIM ECONÒMIC I PATRIMONIAL

Article 25. Recursos econòmics

13 25.1 El partit podrà adquirir, administrar i alienar els béns i drets que resulten necessaris per al compli-
 14 ment dels seus fins. Els recursos econòmics del partit estan constituïts per:

- a) Les quotes de les persones militants i, en el seu cas, les aportacions de les persones militants, afiliades i inscrites.
- b) Els rendiments del seu propi patrimoni.
- c) Els crèdits que concerten.
- d) Els recursos procedents de les administracions públiques, bé siga en concepte de subvencions (per a despesa electoral, despesa de funcionament, o qualsevol altre) o aportacions dels grups parlamentaris als diferents nivells de participació política dels càrrecs públics, d'elecció directa, indirecta, assessors, etc.
- e) Les herències, llegats o donacions que reben.
- f) Qualsevol altres ingressos que reben de conformitat amb el que disposa la legislació vigent,

15 25.2 Una Carta Financera desenvoluparà els preceptes estatutaris d'aquest capítol, en particular
 16 les aportacions al partit dels càrrecs públics, d'elecció directa, indirecta, assessors, etc. Les quotes or-
 17 dinàries i extraordinàries, classificació amb escales i límits màxims i mínims salarials del personal depen-
 18 dent del partit, etc. La Carta Financera serà aprovada per majoria absoluta de les persones membres de la
 19 Mesa Nacional en el termini de sis mesos des de la celebració del Congrés. Una vegada aprovada podrà ser
 20 modificada pel mateix òrgan a proposta del Consell Executiu.

Article 26. Recursos humans

21 26.1 La Mesa Nacional determinarà, en la mesura de la disponibilitat econòmica, les persones de la di-
 22 recció alliberades a càrrec del partit, en tot cas, el/la portaveu en cas de no ser càrrec institucional retri-
 23 buït. Serà determinada la quantia salarial, què estarà entre dues vegades i mitja, i quatre vegades el salari
 24 mínim interprofessional.

1 26.2 La contractació de personal tècnic, administratiu i laboral del partit es realitzarà d'acord amb la le-
 2 gislació laboral vigent (conveni d'oficines i despatxos). El Consell Executiu decidirà les basses i els criteris
 3 polítics de contractació i acordarà les mateixes. En el cas de què s'optara per una convocatòria oberta,
 4 aquesta estarà basada en els principis de transparència, mèrit i publicitat dintre d'Iniciativa-Compromís.
 5 Tant les bases de convocatòria com les propostes de contractació de personal corresponen al Conse-
 6 ll Executiu, que donarà compte de les mateixes a la primera Mesa Nacional posterior a la contractació.
 7 Aquestes contractacions tindran la mateixa durada que l'òrgan que les anomena i dependran d'ell. Un re-
 8 glament que haurà d'aprovar la Mesa Nacional fixarà la metodologia en el procés de contractació.

9
 10 26.3 Les persones assessores o càrrecs de confiança als grups institucionals o de govern seran nome-
 11 nades pel grup institucional o de govern corresponent. Es promouran els principis de transparència, mèrit
 12 i publicitat, tenint en compte en tot cas que es tracta de càrrecs de confiança. I tindran la mateixa durada
 13 que el càrrec o grup que les anomena.

14
 15 26.4 Iniciativa-Compromís incentivarà, a tots els nivells, la participació i responsabilitats des del treball
 16 voluntari de persones Inscrites, afiliades i militants.

Article 27. Incompatibilitats dels càrrecs públics

17 Com a principi general, Iniciativa-Compromís no deu permetre la compatibilitat entre diferents càrrecs
 18 institucionals, excepte els que siguen necessaris (per exemple, regidor/a i diputat provincial). Les excep-
 19 cions a aquesta regla hauran de ser per causes justificades i aprovades per la Mesa Nacional (per majoria
 20 de 2/3).

21
 22 Hi haurà incompatibilitat en els següents casos:

23
 24 27.1 No serà possible simultaniejar la percepció d'un salari amb dedicació completa com a càrrec pú-
 25 blic, ja ho siga en qualitat de càrrec electe o per designació política, i la percepció de remuneració pel propi
 26 partit. No es consideraran remuneració les despeses que realitzi el partit per a l'estricta exercici de les
 27 seues funcions en ell, tal com dietes, desplaçaments, viatges, etc.

28
 29 27.2 No serà possible exercir dos càrrecs públics electes en representació del partit de forma simul-
 30 tània. No es tindrà en compte a aquest respecte aquells altres càrrecs inherents o derivats del principal.
 31 Podran haver excepcions a petició argumentada de la persona interessada, oït el col·lectiu local afectat.

Article 28. Codi ètic

32 Com a element específic d'Iniciativa-Compromís, a més del compliment del Estatuts, Carta Financera,
 33 Reglaments i els acords polítics dels òrgans de direcció, és necessari ressaltar el compromís de tots els
 34 nostres càrrecs públics (electes i de designació) així com persones alliberades assessores, càrrecs de
 35 confiança i personal tècnic-administratiu, així com de militants, afiliats i inscrits, amb un codi ètic de con-
 36 ducta sobre com estar en la política, que inclou:

a) Informació i transparència, habilitant mecanismes d'informació sobre les seues propostes, acords
 i votacions a la ciutadania i als mitjans de comunicació, d'opinió mitjançant consultes o enquestes
 entre les persones membres i entre el seu electorat, així com canals de comunicació fluida amb tots
 els col·lectius socials i organitzacions civils de la nostra societat, escoltant les seues opinions i la
 dels experts corresponents.

1 b) Actitud de servei a la societat valenciana, i a aquella que corresponga en l'abast del càrrec exer-
2 cint el seu càrrec amb la dedicació, intensitat i dignitat que exigeix, debatent amb honestedat i res-
3 pectant totes les opinions, amb voluntat de consens.

4
5 c) Fomentaran i aplicaran valors de generositat, d'altruisme i sobrietat en l'exercici de la seua acti-
6 vitat política.

7
8 d) En l'exercici del servei, consubstancial al càrrec públic, es prioritzaran els interessos generals i
9 els específicament atribuïts al càrrec, a qualsevol classe d'interès personal, tant en l'ordre econò-
10 mic com d'una altra naturalesa.

11
12 e) No percebran més que els honoraris, salaris i dietes que estiguen establerts per a l'exercici de
13 la seua funció. En cap cas podran utilitzar les percepcions per a dietes en serveis de luxe. El cobra-
14 ment de qualsevol altre ingrés inherent a la seua participació en qualsevol Consell d'Administració
15 d'empreses públiques per raó del seu càrrec o aportacions públiques a fons de pensions privats
16 requerirà el vistiplau i l'acceptació del Consell Executiu del partit. A tal fi, els càrrecs públics d'Ini-
17 ciativa-Compromís respectaran escrupolosament la legislació sobre incompatibilitats, així com els
18 principis que sobre aquest tema introduïska el partit. Així mateix renunciaran a qualsevol pla o fons
19 de pensions que supose un privilegi sobre allò a que té dret el personal empleat públic.

20
21 f) No podran estar vinculats a negocis o activitats professionals que entren en conflicte amb la seua
22 actuació oficial o els seus deures públics. A la finalització del seu mandat, no podran desenvolupar
23 cap tipus d'activitat econòmica en empreses o organitzacions privades vinculades o relacionades
24 amb les decisions preses en l'exercici del càrrec.

25
26 g) No acceptaran, ni amb efectes actuals ni de futur, propostes de prestació de serveis, formalitza-
27 ció de contractes sobre cessió i/o utilització de béns i drets de qualsevol classe i/o participacions en
28 empreses, societats, etc., que suposen un valor econòmic i/o patrimonial.

29
30 h) No acceptaran obsequis, prestacions ni serveis per raó del seu càrrec que no formen part dels
31 usos socials comunament acceptats i, en tot cas, sempre es faran públics en la web oficial d'Inicia-
32 tiva-Compromís o en llocs decidits per membres d'IDPV.

33
34 i) No utilitzaran al seu favor ni al de terceres persones les informacions a les quals tinguen accés per
35 raó del seu càrrec, a fi d'obtenir alguna contraprestació o avantatge de qualsevol naturalesa.

36
37 j) Aplicaran a la seua gestió el Programa Electoral, el Codi ètic i la línia política i informaran i rendiran
38 comptes de la seua gestió al partit a través dels òrgans de direcció. Per acord majoritari de l'assem-
39 blea, a mitjan legislatura, presentaran un informe de gestió de la seua tasca i a la vista d'ell, l'assem-
40 blea podrà instar a la seua revocació del càrrec, la qual cosa estaran obligats a assumir, així com a
41 posar el càrrec a disposició del partit quan este ho demane i sempre en el cas d'abandonament del
42 partit o quan estiguen immersos en un procés disciplinari o judicial.

43
44 k) La Mesa Nacional establirà anualment un màxim personal de percepció salarial, atenent als cri-
45 teris de justícia social, dignitat salarial i responsabilitat del càrrec. Establirà igualment un màxim de
46 valor dels regals que no podrà ser superat ni tan sols en les excepcions contemplades en el punt h.
47 De la mateixa forma podrà articular límits a les dietes i un llistat d'incompatibilitats concretes per als
48 càrrecs, atenent al punt f. Aquest llistat no serà considerat limitant, i no eximirà de l'estudi de cada
49 cas no contemplat en el llistat, a decisió de la mateixa Mesa Nacional.

Article 29. Transparència, participació i conciliació.

1 Iniciativa-Compromís es dota d'un seguit de mesures per tal de garantir la transparència en la gestió dels
2 recursos econòmics.

3
4 En aquest sentit:

5
6 La totalitat dels càrrecs públics així com alliberats assessors, càrrecs de confiança i personal tècnic-ad-
7 ministratiu d'Iniciativa-Compromís hauran de comunicar, per tal que des del partit es facen públiques a
8 través del portal web d'Iniciativa, o de la coalició Compromís:

9
10 29.1 Els salaris i altres tipus de retribucions.

11
12 29.2 El patrimoni declarat i les activitats econòmiques privades dels diputats i diputades en les Corts,
13 en el Congrés, en l'Europarlament, en les Diputacions Provincials i dels regidors i regidores.

14
15 29.3 El nombre de persones assessores i les seues retribucions i l'organisme on desenvolupen la seua
16 activitat, així com la vinculació familiar o empresarial amb el càrrec públic corresponent, cas que existisca.

17
18 29.4 Publicació i enviament de les agendes dels càrrecs públics
19 Iniciativa-Compromís publicitarà, i també tindrà d'ofici a disposició de tota la seua afiliació, les fonts de
20 finançament, el codi ètic dels càrrecs públics, l'organigrama i perfil de les persones que ocupen els dife-
21 rents òrgans, les persones alliberades a càrrec del partit, assessores i personal tècnic i administratiu del
22 partit, els Estatuts i els drets de la militància, el balanç de comptes anuals, una memòria econòmica deta-
23 llada (amb el model exigít pel Tribunal de Comptes) i l'informe de la sindicatura de comptes i els informes
24 sobre el partit del Tribunal de Comptes, així com la documentació relativa al punt l de l'article 29.

25
26 Iniciativa-Compromís també publicarà els comptes dels grups institucionals que forme per si mateixa. En
27 el cas de formar part d'una coalició, promourà la publicació dels comptes dels grups institucionals davant
28 la resta de membres de la coalició. Aquesta informació haurà de ser exhaustiva i incloure totes les despe-
29 ses, una a una, que es facen a càrrec del pressupost de cada grup institucional. Es farà el mateix amb els
30 comptes dels càrrecs públics, sobretot aquelles despeses que es fan en concepte de dietes i suport.

31 Totes les persones membres de la Mesa Nacional i del Consell Executiu tindran accés, prèvia sol·licitud,
32 a la documentació relativa al finançament i comptabilitat d'Iniciativa-Compromís, en un termini no supe-
33 rior a un mes. Iniciativa-Compromís promourà la informació de la seua activitat a les xarxes i la política
34 2.0 (webs, Facebook, Twitter, etc.) de manera activa així com la participació en línia a debats i votacions.
35 Aquelles decisions que afecten significativament al partit hauran de ser consultades a tota la militància
36 mitjançant un procés de votació que podrà ser electrònic i/o presencial. Es podrà dur una qüestió a vota-
37 ció per la militància a instàncies de:

- 38
- a. El Consell Executiu
 - b. El 33% de la Mesa Nacional
 - c. El 10% de la militància

39 En els casos b i c s'hauran de replegar les signatures corresponents i enviar-les conjuntament amb la
40 proposta al Consell Executiu, que haurà de donar resposta en el termini màxim d'un mes. Si la proposta
41 compleix els requisits, la consulta s'haurà de fer en un termini màxim d'un mes des de la resposta.

29.5. Per tal de garantir el dret de participació i conciliació de totes les persones militants:

1. Serà necessari fixar horari d'inici i finalització de les reunions en tots els nivells. Excepcionalment, per acord dels presents o del òrgan de direcció competent es podrà prorrogar el termini de finalització si fora necessari per a la presa d'acords d'especial rellevància.
2. S'evitarà la celebració de reunions els diumenges.

Article 30. Procediment de rendició de comptes. Administració.

1 L'administració del règim econòmic i patrimonial d'Iniciativa-Compromís es realitzarà d'acord amb les nor-
2 mes següents, i tot allò que demane la Llei Orgànica 8/2007 de Finançament dels Partits Polítics.

3
4 El Consell Executiu, per mitjà de la Secretaria de Finances, elaborarà anualment uns pressupostos i pre-
5 sentarà el balanç econòmic desglossat d'ingressos i despeses (que hauran de ser aprovats per la Mesa
6 Nacional) abans de la finalització del primer trimestre de l'any. En el segon trimestre (abans del 30 de juny)
7 presentarà a aprovació de la Mesa Nacional tota la documentació a remetre al Tribunal de Comptes per a la
8 seua fiscalització. L'exercici econòmic coincidirà amb l'any natural.

Article 31. La Sindicatura de Comptes

9 La Sindicatura de Comptes és l'òrgan de control intern econòmic-financer d'Iniciativa-Compromís. Les
10 seues funcions seran auditar els comptes, i tota l'activitat econòmic-financera d'Iniciativa-Compromís
11 supervisar els balanços i pressupostos, els informes al Tribunal de Comptes, prèviament a la seua pre-
12 sentació a la Mesa Nacional, on emetrà obligatòriament un informe, i prendrà raó de la resposta. En la ma-
13 teixa presentació del balanç per part de la Secretaria de Finances, intervindrà, informant d'allò que estime
14 adient.

15
16 Així mateix, dues vegades a l'any, supervisarà junt amb la Secretaria de Finances, la marxa de les aporta-
17 cions dels càrrecs públics i assessors i el resultat de les quotes girades a les persones militants informant
18 a l'Executiva i Mesa Nacional del seu acompliment.

19
20 Els membres de la Sindicatura de Comptes seran nomenats per la primera Mesa Nacional després del co-
21 rresponent Congrés General. La Mesa Nacional igualment entendre de les possibles substitucions. I així
22 mateix, la Mesa Nacional per majoria absoluta, els podrà revocar justificadament, quan la seua actuació
23 no s'ajusta al que es regula en aquests Estatuts.

24
25 La Sindicatura de Comptes estarà formada per tres persones, alienes als òrgans de direcció. La Sindicatu-
26 ra de Comptes fiscalitzarà i controlarà la gestió econòmica del partit. D'entre i per les persones membres
27 es nomenarà una portaveu. Els membres de la Sindicatura de Comptes seran convidats permanents a la
28 Mesa Nacional amb veu i sense vot.

29
30 La Sindicatura de Comptes podrà intervenir, en cas de discrepància entre parts, en alguns dels aspectes
31 econòmics establerts als presents estatuts. De la mediació efectuada donarà compte a la Mesa Nacional.
32 En casos excepcionals, a petició pròpia, d'un col·lectiu o Supracomarca de forma motivada, la Sindicatura
33 de comptes podrà aprovar l'exempció de quota o altres aportacions d'una persona, informant al Consell
34 Executiu de l'acord. La documentació estarà a l'abast dels seus membres, al departament de finances,
35 respectant tot allò previst a la normativa de protecció de dades.

Article 32. Règim documental. Obligacions comptables.

- 1 El partit portarà, a més del Llibre de persones afiliades, militants i Inscrits, els Llibres d'Actes, de compta-
- 2 bilitat, de Tresoreria i d'Inventaris i Balanços, el contingut dels quals es fixarà en la Carta Financera, i que
- 3 permeten en tot moment conèixer la seua situació econòmica, d'acord amb el que s'estableix als presents
- 4 Estatuts i a la legislació vigent.

CAPÍTOL SISÈ. DISSOLUCIÓ DEL PARTIT**Article 33. Dissolució**

- 5 El partit es dissoldrà o extingirà per decisió d'un Congrés General convocat a este efecte, amb eixe únic
- 6 punt a tractar en l'orde del dia.
- 7 El patrimoni resultant en el moment de la dissolució, una vegada satisfetes les obligacions financeres que
- 8 existiren, es destinarà a associacions de caràcter benèfic o social, o un altre partit polític que decidisca el
- 9 Congrés General de dissolució.

CAPÍTOL SETÈ. REFORMA D'ESTATUTS**Article 34. Reforma dels presents estatuts**

- 10 La reforma dels presents estatuts serà competència del Congrés General, sempre que la seua modificació
- 11 conste en l'ordre del dia. La proposta de modificació haurà de ser aprovada per dos terços del Congrés
- 12 General. En cas de modificació legislativa d'aplicació obligatòria que altere el contingut dels presents Es-
- 13 tatuts, la Mesa Nacional podrà acordar de forma temporal l'adaptació per complir-ne l'esmentada obli-
- 14 gació. Aquesta modificació haurà de constar a l'ordre del dia del següent Congrés General per a la seua
- 15 ratificació o adaptació.

CAPÍTOL HUITÈ. REGLES DE DELIBERACIÓ**Article 35. Regles de deliberació que permeten el contrast de parers**

- 16 Els membres dels diferents òrgans d'Iniciativa-Compromís, (Congrés, Assemblea, Mesa Nacional i Consell
- 17 Executiu) tenen dret a expressar lliurement les seues opinions en les reunions. Serà obligatori, per tant,
- 18 obrir un debat per a cada punt de l'ordre del dia. Després de l'exposició del tema per la persona o per-
- 19 sones ponents, podrà intervenir qualsevol persona membre, demanant prèviament a la Presidència, que
- 20 designarà on es fa ús de la paraula i garantirà el contrast de parers. La presidència obrirà un torn tancat de
- 21 paraules, repartint el temps d'intervenció entre les paraules demanades i comunicarà el temps assignat.
- 22 Una vegada acabat el primer torn, si cal, la Presidència podrà obrir un segon torn amb limitació de temps,
- 23 comunicant l'assignació de temps tant a les persones intervinents com als ponents. Si, a partir del debat,
- 24 es proposa per algun membre, una proposta de votació, la presidència, prèvia deliberació, serà l'encarre-
- 25 gada de fixar els termes de votació. Els acords seran per majoria simple dels votants, excepte en els punts
- 26 que els estatuts requereixen altres majories.

ANNEX 1. ANAGRAMA



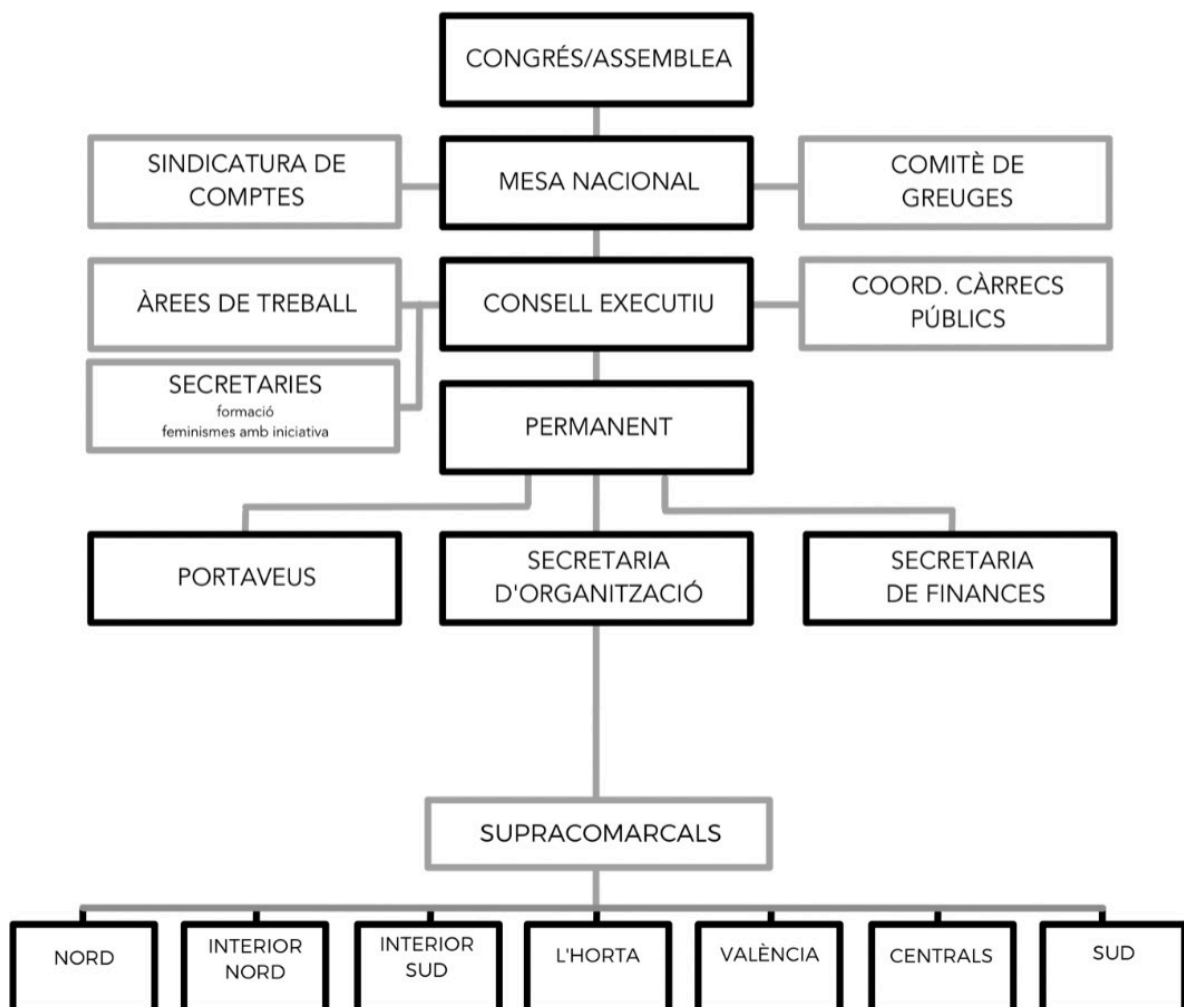
iniciativa



compromís



ANNEX 2. ORGANIGRAMA



PROPOSTA DE TRANSACCIÓ

Nº	ESMENES NOVA NUM	PRESENTADA PER	TIPUS	PÀG	LÍNIA	CONTINGUT	Proposta de transacció
12	14.4	Més Iniciativa Més Compromís	SUP.		14 14-d)	14.4 Són funcions de l'Assemblea General: D) Elegir o ratificar, en el cas de primàries, les persones candidates en les candidatures a presentar per a les eleccions d'àmbit superior al municipal	mantenir la redacció actual llevat la ",," de darrere de la paraula ratificar, per tal d'evitar confusions

ESMENES A DEBAT

Nº	ESMENES NOVA NUM	PRESENTADA PER	TIPUS	PÀG	LÍNIA	CONTINGUT
2		Més Iniciativa Més Compromís	SUP.	6	2	ARTICLE 5. Suprimir article senzer
4	6;7;8	Més Iniciativa Més Compromís	MOD.	6		Article 6, Article 7 i Article 8: Tornar a la distribució anterior de militants i simpatitzants. La proposta de denominació d'inscrits que passe a denominar-se simpatitzant i afiliat i militant que s'unifiqui
6	8.1	Més Iniciativa Més Compromís	SUP.	6	20	Eliminar article 8.1: Les persones Inscrites del partit gaudeixen dels següents drets
7	8.2	Més Iniciativa Més Compromís	SUP.	7	31	Eliminar apartat J a O de l'article 8.2 J) A participar en la seua confecció com a electors i si és el cas, ser elegits per a les llistes a les eleccions municipals i per a participar als diferents òrgans en representació d'Iniciativa-Compromís al sí de Compromís K) A participar de tots els actes i les activitats públiques tant d'Iniciativa-Compromís com de Compromís. L) A elevar consultes i propostes als diferents òrgans tant d'Iniciativa-Compromís com de Compromís. M) A participar en el debat de tots els assumptes que afecten a l'organització. N) Els drets que en els acords presos al sí de Compromís s'atorguen als afiliats de les respectives organitzacions que conformen la coalició. O) Podran presentar-se a primàries de Compromís, però no podran ocupar les reserves de pluralitat (quotes) que poden correspondre a Iniciativa-Compromís dins de la coalició.
8		Més Iniciativa Més Compromís	ADD.	10	29	Article 10.4: La comissió instructora no inclurà cap membre de la Permanent
13	14.4 BIS	Més Iniciativa Més Compromís	SUP.	14	15	La Mesa Nacional, en cas de necessitat, per majoria de 2/3 dels assistents podrà assumir les funcions de l'Assemblea General
14	15	Més Iniciativa Més Compromís	ADD. SUP. MOD.	15	8	Article 15. La Mesa Nacional Tant en les eleccions de les Supracomarques, com les del Congrés General, serà possible la elecció de suplents per cobrir possibles faltes d'assistència o baixes. Les substitucions es faran seguint l'ordre de la llista triada al nivell corresponent. I tindran dret a veu i vot a la Mesa Nacional com a substituïts de la persona titular SUPRIMIR: Les substitucions es faran seguint l'ordre de la llista triada al nivell corresponent. AFEGIR: Les substitucions de les persones triades a les supracomarques es faran segons acord d'assemblea de supracomarca i de les persones triades al Congrés General es farà seguint ordre de la llista triada per a substitucions.

15	15.5J	Més Iniciativa Més Compromís	ADD. SUP. MOD.	15	33- j)	15.5 J SUBSTITUIR PER Els diputats provincials seran triats en assemblea de regidories de la circumscripció (partit judicial) i ratificats per la MN
16	15.5L	Més Iniciativa Més Compromís	SUP.	16	33- l)	15.5 L Assumir les funcions de l'Assemblea General, quan les circumstàncies ho aconsellen
17	19.6	Més Iniciativa Més Compromís	ADD.	18	44	19.6 El Comitè de Greuges, gaudirà d'un e-mail corporatiu per garantir la seua independència en la comunicació i relació amb les persones/òrgans. Tindrà dret preferent a l'ocupació d'espais físics del partit per a les reunions que estimen necessàries realitzar.
18		Xavier Rius i Torres	ADD.	16	15	Després de "territorialitat" afegir "(Supracomarques)"
19	22.3	Més Iniciativa Més Compromís	SUP.	21	1	22.3 Les corrents d'opinió tindran plena capacitat d'expressió al si de 10 l'organització. I hauran de respectar i procurar que no transcendeixen fora de l'organització expressions contràries als Estatuts, Programa i decisions dels òrgans de direcció, que puguen perjudicar a INICIATIVA-COMPROMÍS.
20	22.7	Més Iniciativa Més Compromís	SUP.	21	16	22.7 Els portaveus de les corrents d'opinió hauran de comunicar al Consell Executiu, mitjançant la Secretaria d'Organització, les altes i baixes que puguen produir-se entre els seus membres
21	22.8	Més Iniciativa Més Compromís	SUP.	21	19	22.8 La Mesa Nacional, per majoria de 2/3, podrà acordar la dissolució d'una corrent d'opinió, quan considere que el seu funcionament perjudica greument a INICIATIVA-COMPROMÍS o comprobe que haja perdut els requisits que donaren lloc a la seua constitució.
27		Xavier Rius i Torres	MOD.	17	Art. 17	Substituir "les persones portaveus" per "la persona portaveu", en la següent línia "més d'un/a" per "dos".
28		Més Iniciativa Més Compromís	MOD. ADD.	25	38	ARTICLE 29.4 Es podrà dur una qüestió a votació per la militància a instàncies de: MODIFICAR PER a. El Consell Executiu b. El 10% de la Mesa Nacional c. El 5% de la militància AFEGIR: "Per a la realització d'un referèndum vinculant, ho podrà ser a instàncies de: a) Consell executiu. b) El 33% de la Mesa Nacional c) El 10% de la militància"
31		Xavier Rius i Torres	ADD.	21	13	A continuació "d'Iniciativa-Compromís..." "junt al de l'identificatiu del corrent".
38		Xavier Rius i Torres	ADD.	25	38	Per a la realització d'un referèndum vinculant, ho podrà ser a instàncies de: a) Consell executiu. b) El 33% de la Mesa Nacional c) El 10% de la militància
39		Xavier Rius i Torres	ADD.	25	41	Als efectes de poder concretar la quantitat exacta necessària d'aval i/o signatures per les consultes o referèndums, cada any, en el mes de gener, la Sindicatura de Comptes, emetrà un informe, on serà fixat el nombre de militants al corrent de pagament i així que siga públic i notori el nombre exacte equivalent requerit

41		Xavier Rius i Torres	ADD.	27	20	A continuació del punt. "La persona ponent obrirà i tancarà el torn, abstenint-se d'intervencions durant el torn de paraules. En cas de diversos torns, podrà fer-ho al final de cada torn, per aclarir preguntes i/o dubtes que se li hagen adreçat de forma directa".
44	5	Carles Cortés Conejos i Més Iniciativa Més Compromís	SUP.	6	2	Eliminar article 5: Inscrits
45		Carles Cortés Conejos	MOD.	6		Article 6 i Article 7, Tornar a la distribució dels actuals estatuts pel que fa als militants i simpatitzants
46		Carles Cortés Conejos	SUP.	6	20	Eliminar article 8.1: Les persones Inscrites del partit gaudeixen dels següents drets
48		Antoni Planells Benedito	ADD.	16		AFEGIR: 15.5N L) Elecció d'un portaveu, en el suposat cas que durant el seu mandat cese en les seues funcions, alguns dels elegits portaveus al Congrés.
49		Antoni Planells Benedito	MOD.	15	1	A les supracomarcques, es triaran de forma paritària, per 14 persones afiliades o fracció superior a 10 un representant en la Mesa Nacional.
52		Juan Manuel Segarra Mucientes	SUP.	9	7	10.2.1.2 Incompliment dels deures de la afiliació quant a l'adopció d'acords polítics dels òrgans corresponents, sempre que no afecte la política d'aliances electorals A l'article 10.2.2.3 la frase final: quan afecte la política d'aliances electorals
53		Juan Manuel Segarra Mucientes	SUP. MOD.	6	2	Refundir els articles 5 i 6 (persones inscrites i afiliades)
54		Vicent Grau	MOD.	13	1	"Totes les persones amb càrrecs insitucionals de designació i orgànics d'àmbit supramunicipal tindran una limitació d'un màxim de dotze anys consecutius en el mateix càrrec, i en tot cas fins acabar el mandat en què han estat elegits (cas de l'actual mandat o en cas d'haver estat nomenat durant una legislatura)"
	22.5	Més Iniciativa Més Compromís	SUP.	21	12	Eliminar: 22.6 Les corrents d'opinió podran sol·licitar a la secretaria d'organització espais per a reunir-se en la seu, sempre que existisca disponibilitat. No podran fer ús del nom o logotip d'Iniciativa-Compromís o d'altres organitzacions polítiques
	22.6	Més Iniciativa Més Compromís	ADD. SUP. MOD.	21	12	Eliminar: 22.6 Les corrents d'opinió podran sol·licitar a la secretaria d'organització espais per a reunir-se en la seu, sempre que existisca disponibilitat. No podran fer ús del nom o logotip d'Iniciativa-Compromís o d'altres organitzacions polítiques. 22.6 Es podrà fer ús del nom o logotip d'Iniciativa-Compromís o d'altres organitzacions polítiques junt a l'identificatiu o logo del corrent d'opinió

PROPOSTA DE PONÈNCIA POLÍTICA. ESPERANÇA ECOFEMINISTA

2 A l'estiu de 2020, tal com marquen els nostres estatuts, hauríem d'haver celebrat l'Assemblea General
3 d'Iniciativa-Compromís; una assemblea on presentar i debatre la ponència política que pretenia avançar
4 en tot el que suposa construir màtria. En eixe sentit elaborarem el document polític sota el títol "Construir
5 Màtria. Per la sostenibilitat social, territorial i ambiental", aprovat per la Mesa Nacional d'Iniciativa-Com-
6 promís, però que no vam poder debatre ni avançar en els seus conceptes clau a causa de la pandèmia
7 sanitària de la covid-19.

8
9 A més a més, en l'actualitat s'obri una situació en la qual no solament hem de donar resposta als reptes
10 globals en què estem immerses sinó que, a més, ens obliga a tindre una mirada més ampla i començar a
11 gestionar ja mateix per tal de fer front la crisi climàtica, i ficar l'accent en què no tenim planeta B i els re-
12 cursos naturals són limitats.

13
14 Donades aquestes circumstàncies i perquè sabem que altra forma de ser en política és possible, hem de
15 centrar la nostra acció en aportar solucions a la situació global derivada de la pandèmia, amb perspectiva
16 ecologista i feminista, i proporcionar un nou paradigma que prioritze el dret a la vida digna, la justícia social
17 i la pau.

18
19 Des d'Iniciativa-Compromís proposem una estratègia política que aposte per la diversitat, la pluralitat, la
20 convivència, el treball des de la diferència i la identitat de les parts, la maduresa, l'obertura, el consens i la
21 cooperació per a aplegar a acords amb majories amples, i sempre amb la mirada fixa en els reptes de futur.
22 Uns reptes que han de ser les nostres prioritats polítiques, com a partit de govern i com a senya d'identitat
23 d'Iniciativa-Compromís. Uns reptes que volem afrontar amb honestedat i valentia des de les polítiques
24 verdes, socials, igualitàries, eficaces i progressistes.

25
26 Recordem també que, des del naixement d'Iniciativa del Poble Valencià-Compromís, pretenem ser la casa
27 comuna de l'ecofeminisme valencià. Un valencianisme ecofeminista entés com a l'espai polític de referèn-
28 cia per a aquelles persones que defensem l'ecosocialisme participatiu, l'ecologisme popular, el feminisme
29 interseccional, el valencianisme polític, el republicanisme, el laïcisme, la cultura de la pau, el foment dels
30 bons tractes i la solidaritat generacional com a l'única via per a garantir la justícia social, la igualtat, la di-
31 versitat, la convivència i la felicitat.

32
33 No obstant això, i com a organització política que situa a la vida i a les persones, i al poble valencià, al cen-
34 tre de la nostra acció política, hem de perfilar els nostres reptes de futur sent conscients de la realitat que
35 travessem. Una realitat marcada i definida, des de març de 2020, per la pandèmia de la Covid-19 i que ens
36 ha fet viure, a tota la societat, una situació d'emergència sense precedents, una crisi sanitària que ens ha
37 demostrat que només des de les polítiques públiques, socials i sanitàries es pot fer front a la vida. Si una
38 lliçó hem de traure d'aquesta situació i de la gestió perversa de la crisi del 2008 és que els serveis socials
39 són fonamentals per a sostenir els quatre pilars de l'Estat de Benestar. La pandèmia ens ha mostrat la im-
40 portància d'allò públic, d'allò col·lectiu front allò privat, front allò individual.

41
42 Ens ha ensenyat també la importància del concepte "Estat que cuida de les persones", que no és més que
43 aquell que defensa que només amb vida pot haver llibertat. Així podem extreure ara l'aprenentatge que
44 ens ha deixat la pandèmia sanitària:

45
46 - Ens ha ensenyat la importància d'un sistema sanitari públic universal que no excloga a ningú, perquè els
47 virus no coneixen de fronteres ni de classes socials.

1 - Ens ha ensenyat la importància d'un sistema de protecció eficaç en la gestió d'emergències, on la pla-
2 nificació dels seus serveis essencials ens assegure una resposta efectiva i ràpida front a situacions per
3 greu risc col·lectiu.
4

5 - Ens ha ensenyat la importància d'un sistema públic de serveis com el transport, la neteja, etc. Com a
6 serveis bàsics essencials.
7

8 - L'imprescindible que és un sistema educatiu públic que a més de formar, pugua pal·liar les desigualtats
9 econòmiques d'origen venent l'esclletxa digital i econòmica.
10

11 - I a més, aquesta crisi ha visibilitzat la importància dels serveis, sense els quals la vida no pot seguir:
12 "Criar, cuidar i curar". Justament activitats que no computen en el PIB i que estan majoritàriament prota-
13 gonitzades per dones.
14

15 Hui, any i mig després que es decretara per la OMS la situació de Pandèmia Mundial i després d'haver vis-
16 cut l'estat d'alarma a l'Estat Espanyol, i amb un protagonisme fonamental per a les Comunitats Autòno-
17 mes, podem afirmar sens dubte que fou el País Valencià, gràcies a les polítiques realitzades pel govern del
18 botànic on Compromís és imprescindible i de fet marca la diferència, on es van prendre les decisions de
19 manera ràpida, des del consens i treball de tot el govern valencià i on ha estat indiscutible el paper exercit
20 per la Vicepresidenta i Consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives, la nostra companya, Mónica Oltra.
21
22 Ara és el moment de donar respostes, d'eixir d'aquesta crisi global, i això ens interpel·la directament a
23 nosaltres com a formació política. L'eixida d'aquesta crisi global no pot ni deuen, una altra vegada, pesar
24 sobre l'esquena de les persones de sempre. L'eixida no pot ser la que ens van fer viure en la crisi de 2008,
25 que més que una eixida fou un parany. Un parany que ens ha fet més vulnerables enfront la pandèmia per-
26 què les conseqüències d'aquelles retallades i polítiques de debilitació d'allò públic, d'allò col·lectiu, d'allò
27 comú, les estem patint encara ara.
28
29 En definitiva, i des de la nostra ponència, hem de partir del que suposa construir eixa màtria que aposta per
30 totes les persones, una màtria que té cura de l'Estat de Benestar, del medi ambient i sap que s'ha de prote-
31 gir a tota la ciutadania, apostant pel sector públic i treballant dia a dia per a que la dignitat de totes les per-
32 sones siga la prioritat dels governs. A més, no podem obviar que, aquesta crisi sanitària ha agreujat la crisi
33 econòmica sistèmica, ens situa en el perill dels discursos fàcils, populistes i plens d'odi de l'extrema dreta.
34 Discursos que des d'Iniciativa-Compromís hem de desarmar i desactivar i, a més, saber transmetre, amb
35 llenguatge senzill i directe, el nostre missatge de recuperació econòmica, de seguretat i cohesió social.
36
37 Iniciativa-Compromís som un partit que hem governant en mig d'una emergència insòlita i ho hem fet do-
38 nant respostes concretes a la ciutadania i ajudant particularment a les persones més vulnerables. Som un
39 partit que aposta pels drets i les llibertats, per la justícia social i per polítiques verdes.
40
41 Som el partit que ofereix una guia real i realista que dona respostes a les demandes de valencianes i va-
42 lencians i reclama a l'Estat allò que és nostre mitjançant un nou sistema de finançament, la condonació
43 del deute, lavaluació de l'infrafinançament històric i la fi del dèficit fiscal. Perquè la finalitat de la nostra
44 acció política són les persones, les seues condicions de vida, els seus drets i la preservació del planeta,
45 l'únic ecosistema compatible amb la vida.
46
47

1. Igualitarisme, justícia social i democratització de l'economia

1

2 Un dels fets diferenciadors d'Iniciativa-Compromís ha sigut l'equilibri entre ideologia i política que ha fa-
3 cilitat avançar a la nostra tradició cap a una cultura de govern. Òbviament, no sense limitacions ni con-
4 tradiccions, però, com dèiem a l'anterior ponència política, la política sense ideologia és oportunisme, la
5 ideologia sense política és irresponsabilitat i engany.

6

7 Sens dubte, allò fonamental és seguir defensant com aleshores que la governabilitat no és una cosa ac-
8 cessòria, sinó un component essencial del treball progressista dirigit a rescatar persones, canviar el mo-
9 del productiu en un sentit sostenible, regenerar la democràcia, ampliar la solidaritat i assegurar i renovar
10 el model d'Estat del benestar. Allò que era una aspiració, una obligació de l'esquerra emancipadora del se-
11 gle XXI, que buscava tensionar-nos com a organització jove i exigir-nos estar a l'alçada de les circumstàn-
12 cies, després de dues dècades de foscor, corrupció i desmantellament dels serveis públics i l'autogovern,
13 hui, després de sis anys de govern a la Generalitat, a molts municipis, especialment, a les grans ciutats i
14 de formar part de la majoria parlamentària que condiona la governabilitat de l'estat s'ha convertit en la
15 nostra principal tasca, responsabilitat i ocupació.

16

17 Resulta evident, sense detallar el conjunt de polítiques públiques, la diferència tant en la gestió com en
18 les conseqüències que es deriven de la crisi actual de la de 2008.

19

20 La gestió del Botànic, especialment de Compromís, ha permès disposar d'una forta xarxa social que ha
21 permès cuidar i donar seguretat a milers de famílies i centenars d'empreses valencianes. No obstant això,
22 hem d'anar més enllà i invertir col·lectivament en repensar-nos ideològicament davant els nous reptes i
23 canvis accelerats per la pandèmia; sent conscients de la profunda complexitat, de la velocitat dels temps,
24 de les incerteses i la vulnerabilitat. Segurament, a diferència del segle XX no hi ha grans ideologies que
25 donen una resposta global i certa, però, no pot servir-nos d'excusa per a renunciar a construir plegats el
26 nostre camí ni acceptar frustradament altres marcs ideològics.

27

28 Hem de ser plenament conscients, com avisa el filòsof brasiler i ministre del govern de Lula, Roberto Man-
29 gabeira Unger, que "Arreu de tot el món, en el clima present, quasi qualsevol cosa que es propose com una
30 alternativa semblarà utòpica o trivial. Sens dubte, és el millor mecanisme per a paralitzar el nostre pensa-
31 ment programàtic". Ara mateix, hui, és l'hora de continuar caminant, consolidar el trànsit de nous camins
32 i refer-ne d'altres.

33

34 La pandèmia mundial ens ha de permetre repensar-nos per a avançar. Per això, la diferència en 2008, més
35 enllà de la gestió pròpia citada anteriorment, és una nova hegemonia més propera a la intervenció de les
36 Administracions Públiques. En conseqüència, davant la intempèrie de les incerteses ha hagut quasi una
37 unanimitat social interpel·lant als poders públics que ens protegissen, que ens cuiden i actuen de forma
38 urgent i coordinada. Un canvi de tendència que com s'observa amb l'aprovació de diferents plans de Re-
39 cuperació i Resil·lència a la Unió Europea, als seus Estats-Membre, Comunitats Autònomes i Municipis, va
40 molt més enllà de la gestió sociosanitària de l'emergència pandèmica.

41

42 Paral·lelament, les desigualtats s'han incrementat notablement arreu del món. Més persones en situació
43 d'empobriment i major incertesa per a les famílies que viuen del seu salari mentre que la fortuna dels 10
44 homes més rics del món segons xifra Oxfam, en el seu demolidor informe "El virus de la desigualtat", ha
45 augmentat al mig bilió de dòlars durant 2020.

46

47 Per tot això, més quan el propi estudi 'España 2050' del gobierno de España per a la Reconstrucció i Re-
48 sil·lència destaca que les polítiques de protecció social en el seu conjunt -ara mateix- són allò oposat a
49 redistribuir. El 20% més ric percep el 30% de les ajudes mentre que el 20% més empobrit només un 12%.

1 Un escàndol majúscul en un país on políticament es permet que el 80% dels xiquets i xiquetes de famílies
2 empobrides seran, malgrat els seus esforços, persones adultes empobrides demà. O que l'esperança de
3 vida varia 6 anys depenen al barri on visques.

4
5 Des d'Inciativa-Compromís volem apostar, amb aquesta evolució política per assolir l'erradicació de les
6 desigualtats estructurals, per un igualitarisme predistributiu acompanyat d'una proposta de justícia fis-
7 cal adaptada a les noves realitats del capitalsime global. Sense entrar a desgranar una proposta detallada
8 de política fiscal, que ens pertocarà perfilar en el marc dels diferents programes electorals i reconeixent
9 els avanços de la reforma tributària del Botànic basada en la dita de: 'que aporte més qui més té' perquè,
10 entre altres variables, ho ha aconseguit gràcies a la seua interacció en societat.

11
12 Cal apostar per un canvi de tendència. Actualment, segons l'Informe Anual de Recaptació de l'Agència
13 Tributària 2020, tres quartes parts de la recaptació provenen directament de les famílies, particularment,
14 dels salaris i consum habitual. A més, destaca que, mentre les PIMES paguen un 15% de mitjana els grups
15 bancaris, constructores i immobiliàries menys del 3%.

16
17 Davant la contundència de les xifres, i per coherència ideològica, hem de deixar de caure en el parany
18 sobre la pujada o no d'impostos per a parlar de qui i per a què s'han de pagar impostos. Sens dubte, és
19 evident, que cal alleugerir la pressió sobre les rendes del treball, interpellant a la majoria social que viu de
20 l'esforç del seu treball remunerat, i incrementar la pressió a les rendes fruit de l'acumulació patrimonial,
21 l'especulació financera, les grans corporacions (especialment, les GAFAM), grups voltors, etc. Apostant
22 decididament per la imposició directa front a la indirecta i per la progresivitat impositiva. A més, enmig de
23 la quarta revolució industrial força vinculada a la intel·ligència artificial, la robotització i digitalització de
24 l'economia, cal repensar amb urgència nous impostos o adaptar els ja existents aquesta realitat perquè
25 recaiguen sobre les grans corporacions i principals fortunes de cada país i no com s'apunta ja, de nou, al
26 consum directe de les famílies.

27
28 Apostant també per incorporar en el text de la Constitució, el sistema públic de pensions, i partint d'uns
29 mínims dignes, que donen satisfacció a les necessitats de cualsevol persona, sense necessitat de depen-
30 dre de ningú.

31
32 A més, a la justícia fiscal, ha d'incorporar: l'enfocament de gènere amb mesures concretes i urgents
33 com ara aconseguir l'accés universal als productes d'higiene femenina, corregir la taxa rosa sobre el con-
34 sum, doncs, per exemple, en el cas de maquinetes d'afeitar resulten un 22% més cares les dirigides a
35 "elles" o canviar la modalitat de declaració conjunta de l'IRPF que castiga a les famílies monoparentals
36 amb una pressió d'un 12% superior amb els mateixos ingressos i reforça els estereotips de gènere amb el
37 rol de pare sustentador i dona cuidadora; l'enfocament climàtic amb la renda climàtica, la taxa turística
38 o la incorporació de una mirada incentivadora no contaminant als impostos que ja existeixen; i de so-
39 lidarietat generacional, millorar la recaptació per a garantir tant l'emancipació de les persones joves com
40 sustentar el sistema de pensions.

41
42 Tot, amb una perspectiva també de justícia global Nord-Sud, de resarciment de injustícies històriques i
43 colonials com es detalla a l'apartat de transició ecològica i condicionant la política exterior a l'eliminació
44 dels paradisos fiscals i els territoris offshore.

45
46 És notable, com apunta el Sindicat de Tècnics d'Hisenda, que el 72% de l'evasió fiscal es concentra en les
47 grans empreses i fortunes. No obstant això, menys del 20% dels tècnics d'Hisenda persegueix aquestes
48 empreses. Mentrestant, quasi un 85% de la plantilla investiga el frau corresponent a autònoms i pimes
49 (28% del frau). Cal incrementar el nombre de treballadors i treballadores destinats a perseguir el frau i
50 l'evasió fiscal i dirigir l'acció de govern cap a on està realment el problema.

1 Us imagineu el que s'evitaria amb una legislació i un personal especialitzat tan 'garantista' com tenen les
2 prestacions socials per a la gent empobrida?

3
4 Val a dir que tenim una capacitat fiscal per baix de la mitjana europea. Una nova fiscalitat on la major part
5 dels valencians i valencianes paguem els mateixos impostos que ara. Amb l'aportació justa l'1% més ric de
6 la població i nous gravàmens a aquelles activitats i comportaments nocius per a la democràcia, la salut i el
7 Planeta (especulació, acumulació extrema, activitats legalitzades que fomenten les addiccions, contami-
8 nació, massificació turística etc.) millorarà els serveis públics i veurà ampliat l'Estat social amb polítiques
9 igualitaristes redistributives que faciliten l'autonomia personal, seguretat i llibertat.

10
11 Doncs, vista la profunda dimensió de les desigualtats i enderrocada la fal·làcia de la meritocràcia i la igual-
12 tat d'oportunitats, hem d'anar més enllà de corregir ex-post les conseqüències i han d'actuar ex ante da-
13 vant les causes. Les més destacades pel seu alt impacte en la reducció de les desigualtats, promotores de
14 l'autonomia i benestar personal són:

15
16 Una renda bàsica universal i incondicional de caràcter europeu adaptada a la realitat socioeconòmica de
17 cada país instrumentada amb el mecanisme conegut com a "negative tax". Una prestació pública de paga-
18 ment únic als 25 anys, valoritzada sobre el 60% del patrimoni medià espanyol, com a 'herència per a totes'.
19 La regulació dels preus del lloguer i l'increment del parc d'habitatge públic fins arribar, com a mínim, al
20 9'3% de la mitjana europea. I, en el marc de l'economia del bé comú, la fixació d'un salari màxim que s'es-
21 tablisca en base al salari mínim, és a dir, una escala salarial on la distància entre la persona que més cobra
22 en l'empresa i la que menys no supere les deu voltes.

23
24 La cohesió social, la democràcia i l'harmonia amb la natura es basa en la manca de desigualtats i l'elimina-
25 ció de l'acumulació extrema en unes poques mans. Un conjunt de polítiques que busca la justícia social i
26 la igualtat com a base prèvia per a poder garantir la llibertat individual i la cohesió social com a fonament
27 democràtic de la convivència. A més, l'enfocament universal de les mesures, corregit per la via fiscal, ens
28 ajudarà a recuperar la lluita per causes comunes més enllà de les identitats pròpies i les circumstàncies
29 de la nostra subjectivitat.

30
31 L'enfocament igualitarista ens permet avançar en donar una resposta global a l'emancipació de les per-
32 sones joves, la vida independent de les dones, especialment, de les supervivents de violència masclista,
33 l'autonomia de les persones amb diversitat funcional i problemes de salut mental, la inclusió de les per-
34 sones migrades i refugiades, el suport a les famílies, particularment, a les monoparentals i nombroses,
35 l'alternativa real a les dones prostituïdes, una resposta al despoblament de les zones rurals, així com en la
36 igualtat real de col·lectius i grups amb drets històricament vulnerats com les persones trans, les famílies
37 gitanes, persones penades de llibertat, persones amb problemes d'addició, sensellarisme i un llarg etc.

38
39 A més de l'enfocament igualitarista redistributiu i de l'aposta per la justícia fiscal reivindiquem la neces-
40 sitat de democratitzar l'economia i les empreses en el seu sentit més ample, és a dir, la promoció d'una
41 redistribució més equitativa dels ingressos, circulació real del poder i el patrimoni, elements de sosteni-
42 bilitat, clàusules de responsabilitat ecosocial i noves formes de participació, representativitat inclusiva i
43 presa de decisions.

44
45 Un estudi de la Universitat Complutense denúncia que el 68,8% de la desigualtat actual a Espanya, mesu-
46 rada segons l'índex Gini, té la seua causa en l'herència. O, l'informe que analitza l'origen de les grans for-
47 tunes mundials del Peterson Institute for International Economics (PIEE) destaca que a Espanya la majoria
48 dels rics el continuen sent-ho directament per la seua herència (53,8%).

1 Així doncs, a la redistribució equitativa dels ingressos, cal sumar l'esforç en imaginar i adaptar mecanis-
2 mes de participació col·lectiva, apostar per l'economia social i solidària, per una relocalització verda de
3 la indústria, la ciència i la innovació, i el cooperativisme com a motor d'un nou model socioeconòmic que
4 pose la vida i les cures al centre. Democratitzar l'economia és capgirar cap a una economia feminista que,
5 entre altres, lluite contra la feminització de l'empobriment amb mesures concretes i immediates com ara
6 com la pujada del SMI, la ratificació del conveni 189 de la OIT per a incloure a les treballadores (i treballa-
7 dores de la llar) al règim general de la seguretat social, i en l'administració pública treballar per a que els
8 treballadors i treballadores de les subcontractacions dels serveis de neteja transitin cap a l'assumpció
9 del personal en plantilla. prohibir l'externalització del servei de neteja i cuina dels hotels el tancament
10 dels centres comercials els diumenges i reforçar la inspecció de treball per a protegir particularment a les
11 dones del magatzems agrícoles, les aparadores i les kellys (treballadores de la neteja del sector hoteler).

12
13 Amb tot això hem de dotar-nos d'eines públiques, a escala internacional, estatal, autonòmica i local, de
14 planificació econòmica i governança participativa, com són una banca pública potent, un nou marc de
15 relacions laborals que enfortisca la negociació col·lectiva i la participació dels treballadors i treballadores
16 en la presa de decisions al si de les empreses, major transparència que permeta a la ciutadania exercir un
17 consum responsable, controlar els lobbies, entre moltes altres.

18
19 Urgeix, sens dubte, la desmercantilització, descarbonització, democratització i descentralització dels
20 serveis i béns públics, l'eliminació dels oligopolis i l'alternativa pública dels sectors estratègics com veu-
21 rem després al llarg de la ponència.

22
23 L'ecosocialisme, tracta d'avançar cap a una societat on les grans decisions sobre producció i consum si-
24 guen preses democràticament pel conjunt de la ciutadania, d'acord amb criteris socials i ecològics que se
25 situen més enllà de la competició mercantil i la cerca de beneficis privats, és a dir, aposten per la coopera-
26 ció i el bé comú. Una planificació transversal construïda al voltant dels ODS i dels seus 5 eixos; Persones,
27 Planeta, Prosperitat, Pau i Construcció d'aliances. I els seus 17 objectius.

28
29 En definitiva, cal recórrer a l'article 128 de la Constitució Espanyola per a recordar que tota la riquesa del
30 país està subordinada a l'interés general. Doncs, és imprescindible, a banda, de garantir la separació
31 clàssica de poders ampliar-la per a incloure els poders econòmics i mediàtics.

32 **2. Dret a la vida digna: usos de temps, espai públic i comunitat**

33
34 Una resposta material i democràtica a les desigualtats socioeconòmiques i de gènere ens permet assolir
35 un grau de llibertat per a configurar els nostres projectes vitals. Doncs la societat capitalista fins ara ha
36 incorporat tot allò del feminisme, amb fortes resistències, sempre que no questione ni l'individualisme ni
37 la productivitat.

38
39 Vivim una nova exaltació de l'individualisme, la competitivitat selvàtica i un intent d'apropiació del concep-
40 te de llibertat que recorda els darrers anys del segle XX. Aquell món on Reagan, Thatcher i Kohl avançaven
41 en l'agenda neoliberal, necessitava d'una retòrica que relegara principis i valors prosocials com la coope-
42 ració, la solidaritat o el sentit dels espais comuns i compartits.

43
44 Hui, ens tornem a trobar amb una ofensiva semblant. I diem ofensiva perquè la pretensió de consolidar una
45 societat basada en la llei de la selva on només sobreviu qui és més fort suposa un atac a qualsevol model
46 de societat que pugui dir-se així. Tornem a escoltar redefinicions de la llibertat, amb el estimable suport
47 dels mass media, que únicament apel·len al consum, la mercantilització de la vida, la por a les persones
48 diferents i la defensa dels béns materials consolidant el principal pilar neoliberal de la llibertat de mercat.

1 La prioritat de l'ecofeminisme és el dret a la vida digna. I, per això, és clau reformular, a més de la base
2 material, la forma amb la que ens relacionem amb una nova cartografia de l'espai-temps des d'un marc de
3 l'autonomia personal, corresponsabilitat, harmonia amb el medi natural i la pau. Aconseguir situar la vida
4 en el centre de la política és el canvi més radical al que ens enfrontem col·lectivament.

5
6 Entre altres, perquè tradicionalment les esquerres, posteriorment, el moviment feminista i altres movi-
7 ments socials han comprat el marc treballcentrista. Fins i tot, nosaltres, com a organització participem
8 d'una tradició política que vinculava el treball remunerat a la dignitat de les persones. En aquest sentit,
9 hem de posicionar-nos en les tesis de la feminista Silvia Federici, quan afirma que "La qüestió és con-
10 siderar el treball assalariat com una estratègia més per a l'alliberament, no com la gran estratègia per a
11 alliberar-nos."

12
13 Dit això, cal fer-ho amb pedagogia, empatia i un enfocament de justícia social, de gènere i generacional
14 que no supose, en el curt i mig termini, incrementar ni obrir noves esclotxes socials entre les classes po-
15 pulars que representem el 99% de la població. Doncs, cal recordar que, entre altres, la pèrdua massiva
16 de treball al 2008 va suposar, a banda d'incrementar la feminització de l'empobriment, la major crisi de la
17 masculinitat hegemònica; doncs encara hi ha generacions completes d'homes educades en què la seua
18 principal funció és aportar diners a casa.

19
20 També, hem de ser conscients, i actualment és una de les diferències polèmiques dins del moviment fe-
21 minista, que les actuals generacions de dones adultes han sigut educades en vincular la seua llibertat i
22 "autorealització" principalment a la seua carrera professional. Però, de bon tros, allò que demostra millor la
23 profunditat del treballcentrisme en les nostres vides és que molta gent, dones i homes, quan li pregunten
24 per qui és s'autodefineix exclusivament per la seua professió i formació.

25
26 L'enfocament de gènere ens assenyala i obliga a denunciar que la situació del mercat laboral era i és possi-
27 ble perquè el treball de sosteniment de la vida, realitzat per les dones en les seues llars o externalitzat a al-
28 tres dones, majoritàriament migrants, segueix sent invisibilitzat i situat als marges. Per exemple, segons
29 Oxfam, si una empresa facturara tot el treball de cures no remunerat realitzat per dones la seua comptabi-
30 litat seria de 10 bilions de dòlars anuals, és a dir, 40 voltes superiors a Apple. Aquesta variable brutal sobre
31 el funcionament del món i de la vida és una emergència feminista que cal incloure en l'agenda pública.

32
33 Aquest és un canvi de paradigma polític, social, econòmic i cultural que ha de fer-se amb enfocament de
34 classe i gènere de forma urgent per vocació, però també per necessitat, doncs, com s'apuntava ja en l'an-
35 terior ponència política l'alta sotisficació de la tecnologia, especialment vinculada a l'automatització, fa
36 que el món del treball remunerat com el coneixem fins ara estiga profundament en crisi. Davant la disjun-
37 tiva de que treballen unes poques persones molt o treballem tots un poc, nosaltres, particularment per a
38 garantir oportunitats a les generacions més joves i en agraïment a qui s'ha deixat la pell treballant durant
39 dècades: triem la segona.

40
41 Per això, des d'Iniciativa-Compromís proposem l'acord ecofeminista; 'La vida, primer' basat en una
42 política del que Thierry Paquot anomena 'temps alliberat' per a reconciliar-nos amb nosaltres mateixa,
43 l'alliberament de l'espai públic per a fomentar l'habitabilitat de les ciutats i pobles i l'aposta pel desenvol-
44 lupament comunitari com a promotor de capital social i seguretat.

45
46 Doncs com defensa el filòsof alemany Ernst Bloch, pare de les utopies concretes, 'sense la hipòtesi que un
47 altre món és possible, no hi ha política, només gestió administrativa dels homes i de les coses'.

1 Per això, resulta primordial reduir el temps de treball, de consum i de mobilitat, per a disposar de temps per
2 a nosaltres mateixa, els deures de ciutadania, les responsabilitats socioafectives, el plaer de l'art, el desig
3 sexual, l'esport, la conversa, al capdavant, apostar per conviure i no sobreviure.

4
5 Utopies concretes amb polítiques concretes com, entre altres, accelerar la implantació de la setmana la-
6 boral de 32 hores, eliminació de la cultura patronal de les hores extra, fomentar al llarg de la vida laboral la
7 possibilitat d'agafar anys sabàtics, reduccions de jornada amb perspectiva de gènere vinculada a la millo-
8 ra del benestar emocional i els hàbits saludables i avançar l'edat de jubilació als 63 anys. A més, d'apostar
9 pel blindatge del sistema públic de pensions en la Constitució reforçant així tant el pacte generacional
10 com la importància de l'autonomia socioeconòmica de les persones pensionistes.

11
12 També, és imprescindible aprofundir en l'ampliació de drets socials i laborals siga en forma de prestacions
13 econòmiques universals o de permisos laborals retribuïts vinculats a la criança, les cures i el sosteniment
14 de la vida de les persones de l'entorn sociofamiliar que facilite la corresponsabilitat de gènere, el suport a
15 les famílies i la conciliació laboral. Aquesta tasca ha d'anar acompanyada d'un canvi de valors que presti-
16 gie les cures (sense evocar falsos imaginaris bucòlics. Cal ser plenament conscient de l'exigència, com-
17 plexitat i vulnerabilitat de les cures) particularment per als homes.

18
19 Una ampliació de drets que ha de fer-se sota el paradigma mediterrani que ens permeta gaudir i responsa-
20 bilitzar-nos afectivament de la família, particularment, en l'acompanyament i l'autonomia personal front a
21 la institucionalització i la soletat no desitjada.

22
23 Però, compatible amb el foment feminista de l'economia de les tres "c"; criar, cuidar i curar com a jaciment
24 d'ocupació de qualitat, no deslocalitzable, sostenible i amb alt valor afegit.

25
26 Disposar de temps és sinònim de poder i la seua mancança d'exclusió. L'espai públic neoliberal busca mos-
27 trar a cadascú el seu lloc i entorpir les relacions socials. Cal redefinir amb urgència els usos dels espais
28 físics on vivim per tal d'aprofundir en comunitats humanes que superen l'actual "sobreviure" pel emanci-
29 pador 'conviure'.

30
31 L'espai públic a les ciutats ecofeministes és una alternativa al model neoliberal basat en la dominació del
32 cotxe, la turisticació i la gentrificació dels nostres barris. Un enfocament diferent que busca trencar les
33 ciutats com espais hostils, frenètics on, el millor dels casos, cohabitarem per recuperar-les com a espai
34 d'encontre, de convivència, de seguretat i suport mutu. A més, davant la uniformitat estètica centrada en
35 el gris de l'asfalt i l'excès de llums de les grans multinacionals en cadena, reivindiquem la conservació del
36 patrimoni local i la innovació artística singular que connecte passat i futur de la nostra memòria col·lectiva
37 com a poble acompanyada per una política de renaturalització de les ciutats, banys públics, mobiliari urbà
38 inclusiu, fonts d'aigua i pergoles on gaudir, jugar i socialitzar amb benestar de la vida al carrer. No és casual
39 doncs que la recuperació de l'espai públic per a les persones i les mesures aparellades siga també millor
40 per al medi ambient.

41
42 Hem de apostar decididament pel dret a la ciutat implementant la proposta de Carlos Moreno de ciutats
43 de quinze minuts, és a dir, on tenim a l'abast d'un quart d'hora caminant tot allò que necessitem de forma
44 quotidiana. Modificar la nostra mobilitat serà un element central que també necessita de canvis profunds
45 en les polítiques laborals, els models de producció i hàbits socioculturals.

46
47 El canvi ha d'anar més enllà de la mobilitat. Exemples com Fano en Itàlia i el projecte de Tonucci de ciutat
48 pensada per a la infància apunten clarament cap una mirada diferent dels espais per tal de generar benes-
49 tar a tots els nivells. La visió de xiquets i xiquetes també planteja el repte de l'accessibilitat universal, en-
50 tesa més enllà de la mobilitat i integrant formes de interacció amb l'espai públic atenent a les diferents
51 capacitats cognitives i sensorials.

1 La nostra cultura mediterrània ha contribuït a que la família, en la seua concepció plural i moderna, man-
2 tinga un significat central en la nostra organització social. També hem mantingut, especialment en espais
3 més rurals, algunes senyes pròpies molt comunitàries com els sopars a la fresca, la celebració de festes
4 populars al carrer i un important patrimoni viu relacionat amb les arts de carrer i les bandes de música. Ha
5 de ser un objectiu col·lectiu traslladar els valors més definitoris de la família al context sociocomunitari.
6 La solidaritat intergeneracional, les cures compartides, la seguretat, el sentiment de pertànyer a un grup
7 més ample són valors que podem adaptar als barris i pobles per tal de millorar les nostres vides i de les
8 generacions futures.

9
10 La realitat sobrevinguda de la pandèmia no ha fet sinó consolidar amb claredat que els models socials
11 basats en cultures individualistes són insostenibles i actuen com a generadors de desigualtat i aïllament.
12 Durant el primer confinament, la resposta ciutadana va ser, majoritàriament, dirigida a cobrir les neces-
13 sitats de les persones més vulnerables. Ràpidament es va identificar qui podria patir més amb eixa nova
14 situació i les iniciatives de suport mutu i desenvolupament comunitària apareixien a cada barri i poble.

15
16 De llarg, sintonitza amb els estudis que aprofundeixen en el funcionament de les neurones mirall i indi-
17 quen que els éssers humans tenim més predisposició a comportaments solidaris i prosocials que no de
18 competència i egoisme com el pensament únic s'osbtina en vendrens.

19
20 Les eixides als balcons i finestres cada dia a les 20h per a aplaudir a milers de professionals de la sanitat,
21 de les residències de persones majors i altres serveis essencials ens varen recordar que, malauradament
22 en la majoria de casos, a penes coneixem al nostre veïnat, ni tan sols els seus noms. El barri ha d'establir-se
23 com a unitat de convivència en la que podem cobrir la gran majoria de les nostres necessitats diàries i on
24 establir nous sistemes de relacions humanes que ens faciliten la vida.

25
26 Cal apostar políticament per l'obertura de centres sociocomunitaris amb forts programes de democràcia
27 cultural, espais esportius, horts als barris i equipaments comunitaris als polígons i altres llocs de treba-
28 ll per a fomentar la convivència des de la inclusió, el reconeixement de la diversitat, la solidaritat gene-
29 racional i la vocació universal dels serveis públics reconeixent sempre la diversitat. Al capdavall, el barri
30 com una família ampliada que genera seguretat, corresponsabilitat, sentiment de pertinença, espais de
31 criança compartits i convivència.

32
33 La societat cap a la que volem caminar valora la comunitat com un espai de desenvolupament social fona-
34 mental. Una persona de persones que posa al centre allò que ens és comú, fent de trampolí per al desen-
35 volupament ple de cada vocació personal.

36
37 Una proposta igualitarista ha d'incloure l'equitat territorial. Per això, a banda, de la transformació de les
38 ciutats, cal apostar singularment per la ruralitat. Una recuperació dels entorns rurals suposa la millor oportu-
39 nitat per a aquest desenvolupament comunitari. Només podrem revertir el despoblament si entenem el
40 paper fonamental que juga el món rural en les nostres societats. Tal i com proposava Plataforma Rural en
41 2017, cal fomentar la incorporació de persones joves al camp i els pobles amb propostes d'economia social
42 i solidària.

43
44 Avançar en un model de turisme respectuós amb l'entorn, que rebutja la massificació dels models obsolets
45 del sol i platja i que per contra, genera ocupació de qualitat i protecció del medi ambient. La dignificació del
46 treball del camp, garantint preus justos amb polítiques que afavorisquen l'agricultura ecològica i tradicio-
47 nal, la sobirania alimentària, el minifundisme i les cooperatives agràries i ramaderes. Una ramaderia res-
48 pectuosa amb els animals que s'organitze en explotacions extensives i pastoralisme front al model de ma-
49 crogranges que desnaturalitza l'activitat convertint els animals en productes de consum sense cap dret.

1 El camp, l'interior i l'entorn rural el que més gestiona el medi natural. Amb aquesta perspectiva resulta raonable compensar aquest paper fonamental amb inversions preferents en transport públic intracomarcal capaç de vertebrar territoris complexos i una oferta complementària de serveis a demanda que garantisquen l'accés als serveis públics i una adequada interacció entre els diferents nuclis de població.

5 El desenvolupament comunitari, tant en entorns urbans com rurals serà una element central en les polítiques del futur. Reaprendre les relacions socials de les nostres iaies i iaies i primar el benestar comú front l'enriquiment individual. Un desenvolupament de comunitats de persones que interaccionen, conviuen, comparteixen la vida i desenvolupen els seus projectes personals interrelacionats amb la resta.

10 En resum, des d'Iniciativa-Compromís, pensem que, junt amb la seguretat material com hem vist a l'apartat d'igualitarisme, justícia social i democratització de l'economia és fonamental apostar per l'autonomia personal, el desenvolupament comunitari i els vincles per acabar amb les dependències, exclusió relacional i l'aïllament social.

3. Els serveis públics, un punt de trobada sociocomunitària

16 Per a plantejar-nos horitzons polítics pel que fa a l'Estat del benestar cal reconèixer primerament que, en el nostre cas, quant a penes l'hem gaudit, i si ho hem fet ha sigut en una versió descafeïnada que no acabava de consolidar alguns drets que hem vist en països del nostre entorn. També resulta imprescindible entendre la cooperació de les classes mitjanes en els processos privatitzadors impulsats a finals del segle XX des dels poders econòmics amb la col·laboració necessària dels poders públics. Els períodes de bonança econòmica facilitaven l'aparició d'una idea contrària a l'equitat i la igualtat que suposava una defensa dels serveis públics, però només per a qui no es poguera pagar una millor opció. D'ací hem de concloure un dels objectius fonamentals de qualsevol política que anhele la igualtat ha de ser el que el concepte de universalitat del serveis públics falla més per dalt que per baix.

26 Aconseguir un sistema atractiu de serveis públics requereix de polítiques que tornen a prestigiar-los. La pandèmia ha disparat un 7% la contractació d'assegurances privades de salut, però al mateix temps veiem un increment en la demanda d'escoles públiques com a primera opció, desplaçant a l'oferta concertada que fins ara era la més demandada.

31 El sistema de benestar, els serveis públics i també els béns públics han de ser la garantia d'un procés de desenvolupament social igualitarista. Doncs indiscutiblement constitueixen un pilar fonamental en la lluita contra la desigualtat i per una societat plenament inclusiva.

35 La realitat actual ens dibuixa un estat espanyol que inverteix 4 punts menys que la mitjana europea en serveis públics bàsics i molt lluny del 34,1% de Suècia, autèntic referent de desenvolupament social. A la vegada el País Valencià està 4 punts per sota de la mitjana de l'estat en inversió en serveis públics.

39 També, resulta important, més quan la idea instal·lada a l'imaginari col·lectiu és la contrària, que som un dels estats amb menys personal públic de la Unió Europea. A més, tal com ha advertit la OCDE, amb un problema brutal d'envelliment, doncs, ara mateix un 47% dels treballadors i treballadores públiques té més de 55 anys. A més, i com ocorre també amb el finançament autonòmic, els valencians i valencianes estem discriminades.

44 Doncs, en 2020, mentre que la mitjana de personal públic a l'estat és de 45 per cada 10.000 habitants, havent comunitats que superen el llindar dels 125, al país valencià és de només 27. No estem davant de xifres abstractes, la manca de personal públic es tradueix amb manca de personal que ens cuide a nosaltres, al planeta i a la democràcia. Manifestament cal una revolució generacional que ens permeta arribar, com a mínim, a la mitjana europea de personal públic.

1 Una revolució que ha d'anar més enllà d'allò numèric i ha de permetre adaptar l'Administració a la societat
2 actual amb la incorporació de noves figures professionals, particularment de la mà de la Formació Profes-
3 sional, amb un nou sistema d'accès més democràtic, que compagina la teoria i la pràctica, més flexible i
4 que trenque amb la mirada corporativista que suposa una remora a l'hora d'implementar canvis substan-
5 cials que facen una Administració més eficient, àgil i humana.

6
7 La política transformadora es basa en l'empatia per a resoldre problemes i millorar la vida de la gent. Per
8 això, entre altres mesures, cal desburocratitzar l'Administració, mantenint els processos que garantitzen
9 la igualtat i eviten l'arbitrarietat, aplicar una accessibilitat universal, particularment amb un llenguatge
10 assequible, i una transició cap al silenci administratiu positiu com ja ocorre amb la renda valenciana d'in-
11 clusió. És a dir, una d'Administració i el seu personal al servei de la ciutadania i no dels processos per se. En
12 els temps foscos de l'antipolítica és vital plantar cara a la tecnocràcia i els seus buròcrates. Reivindicar la
13 política i la ideologia hui torna a ser revolucionari.

14
15 La pandèmia ha deixat a la vista les grans deficiències de les polítiques neoliberals i mercantilistes here-
16 tades de l'antic govern. Tanmateix, les societats amb uns serveis socials i sanitaris més forts han sigut
17 menys vulnerables. Fins i tot, el cas de l'educació, amb un sistema amb tradició, hem sentit com tremolava
18 davant la possibilitat de necessitar estratègies d'educació a distància. Una vegada més, els serveis pú-
19 blics s'han demostrat com una eina necessària per a la protecció de les persones, per a la igualtat i per a
20 construir comunitats.

21
22 Categòricament, és amb una perspectiva comunitària, amb vocació universal però reconeixent la diversi-
23 tat, amb la que hem de plantejar el desenvolupament d'un Estat de benestar ampliat, que sume a la sani-
24 tat, l'educació, les pensions i els serveis socials, altres potes necessàries per als nous reptes. Tot allò que
25 és massa important per a les nostres vides hauria d'estar protegit de dependre de les normes del mercat.

26
27 Hem vist amb massa normalitat la privatització de la sanitat o de les residències de majors i les conseqüèn-
28 cies d'aquesta mercantilització han deixat un panorama crític, en contra del dret a a vida digna, que la pan-
29 dèmia no ha fet més que aflorar. Els interessos de les grans multinacionals i els fons inversors que hi ha
30 darrere de la major part de la gestió privada dels serveis públics són la maximització de beneficis i repartir
31 guanys. Una realitat incompatible amb uns poder públics que vulguen garantir un serveis públics dignes i
32 de qualitat.

33
34 Des de l'òptica ecofeminista i ecosocialista on es situa Iniciativa, la prioritat ha de ser una oferta pública ca-
35 paç de marcar els estàndards a qualsevol oferta privada. Al mateix temps, haurem d'avançar en la seua de-
36 mocratització mitjançant sistemes de participació i control ciutadà així com eines de cogestió comunitària.

37
38 El punt de trobada entre l'espai públic garantit per les Administracions i l'espai comunitari, on els grups de
39 persones ens trobem i desenvolupem els nostre projectes vitals ha de ser el centre de la política emanci-
40 padora. Obliga a limitar progressivament les implicacions mercantils d'allò que ens resulta imprescindible
41 per a la vida. Doncs, la desmercantilització, des d'un enfocament polanyà, és una garantia del "bon viure"
42 tant des de l'òptica personal, doncs menys dependència del mercat facilitarà realitzar-nos, l'òptica social,
43 ja què impulsarà la cohesió social i la reducció de desigualtats i, per últim, l'òptica medioambiental perquè
44 reduirà l'energia i els recursos que consumim, entre altres.

1 Béns públics.

2
3 L'estat del benestar afronta amb feblesa un període en el que les elits neoliberals, incapaces de justifi-
4 car més retallades busquen obertament alternatives de negoci. Si en 2008 fou amb l'especulació sobre
5 els preus dels cereals en el mercat de futurs de Chicago, ara ens hem de preparar per a defensar l'accés
6 universal a alguns béns que hem de considerar com a bàsics. Entre aquests, sense cap dubte haurem d'in-
7 cloure l'aigua, que ja és un bé en disputa entre diverses transnacionals o els aliments. No podem oblidar
8 que en 2020 l'aigua per primera volta va cotitzar, enmig de la saturació informativa de la covid-19, a Wall
9 Street. Qualsevol govern que vulga estar al costat de les persones i protegir a la majoria haurà de fer políti-
10 ques encaminades a una gestió pública d'aquests béns i les garanties d'accessibilitat suficient per a totes.

11
12 Els resultats de la gestió privada d'alguns serveis públics ens ha de posar en alerta en el cas de béns que
13 resulten de primera necessitat i que haurien d'estar garantits per a una vida digna. La privatització de la
14 gestió dels cicles integrals de l'aigua obri una escletxa que difícilment podrem tancar, quan les previsions
15 apunten a que es tracta d'un bé geoestratègic a mig i llarg termini.

16
17 Hem de retornar a una gestió 100% pública i en cap cas acceptar contractacions de gestió amb terminis
18 que condicionen a vàries generacions. Una premissa de garantir l'accés a determinats béns necessaris
19 s'ha d'ampliar a altres àmbits clau com internet o l'energia. Cal garantir una oferta pública que a més d'as-
20 segurar que arriba a qui no s'ho pot permetre, establisca un estàndard mínim capaç de condicionar i inter-
21 vindre significativament en el mercat i fomentar l'ètica i les bones pràctiques.

23 Sobirania Alimentària.

24
25 Segons l'ONU, cada any es perden 24.000 tones de sòl fèrtil en el món per desertificació. Davant d'aquesta
26 situació que afecta directament a la crisi climàtica, la protecció dels terrenys conreables és un imperatiu
27 irrenunciable. El nostre territori és especialment ric en zones de cultiu d'alt valor però la pressió urbanísti-
28 ca i la construcció d'infraestructures de dubtosa necessitat han reduït la seua extensió en els últims anys.

29
30 Tanmateix, Greenpeace assegura que 1 de cada 3 malalties emergents està relacionada amb els canvis
31 d'ús de la terra i el 73% de les noves malalties infeccioses s'originen en animals, especialment en am-
32 bients de ramaderia intensiva. El sistema industrial de producció d'aliments és responsable del 40% de les
33 emissions de gasos d'efecte hivernacle; es fa necessari per tant incorporar pràctiques ecològiques de la
34 mà, també, de la innovació, en l'agricultura, fent-la capaç de fixar carboni i millorant la qualitat dels sòls
35 respecte a l'actual.

36
37 Una realitat aplastant que ens obliga a redoblar els esforços per a retornar a una agricultura i una rama-
38 deria més respectuoses amb el medi ambient, que faciliten l'accés universal als aliments eliminant la seua
39 consideració com a béns de mercat i posant en funcionament polítiques, en tots els nivells, que afavoris-
40 quen la producció i consum de proximitat i ecològic, circuits de distribució més curts i preus justos per a
41 qui produeix l'aliment.

42
43 Com diu Vandana Shiva "els aliments són una qüestió democràtica. A això li dic 'democràcia de la terra'.
44 Perquè ara hem de transcendir aquest antropocentrisme que va colze amb colze amb la dominació de la
45 natura. Quan assumim que som part d'ella, aprenem de què va tot açò".

46
47 Davant aquesta realitat i com a estratègia de futur, Iniciativa-Compromís fem nostra la Declaració de
48 Nyéléni de 2007 i apostem clarament per la sobirania alimentària tal i com la va impulsar Via Campesina
49 des de finals dels anys 90.

1 **Educació.**

2

3 Una aposta per l'educació al llarg de la vida pública, coeducativa, inclusiva, en valencià, democràtica i
4 emancipadora.

5

6 Una escola crítica que trenque amb la fal·làcia de la meritocràcia, la mercantilització del coneixement. Que
7 junt a l'abandonament escolar primerenc reflexa clarament les desigualtats socials del nostre país. Indis-
8 cutiblement perquè la capacitat econòmica de les famílies dels companys i companyes de pupitre condi-
9 ciona injustament el present i futur de la nostra infància, des d'un enfocament igualitarista, cal apostar
10 exclusivament per l'escola pública.

11

12 Una educació al llarg de la vida i per a la vida que incloga el foment d'habilitats socials i domèstiques invi-
13 sibilitzades històricament al estar socialment vinculades a les dones. També, cal incloure un enfocament
14 socioemocional al conjunt d'àrees del coneixement de l'educació. Així com una pedagogia verda que bus-
15 que recuperar l'harmonia amb la natura mitjançant les vivències davant la cultura de la dominació, explo-
16 tació i maltractament.

17

18 Entenem, per tant, l'educació com un dret fonamental i universal al llarg de tota la vida tant al sistema edu-
19 catiu com a altres espais educatius familiars i socials, especialment l'educació no formal i l'oci educatiu,
20 i assegurant la compensació a les persones en situacions de desavantatge per assolir una societat justa
21 per a totes les xiquetes, xiquets i adolescents.

22

23 L'educació que volem és:

24

25 I) Equitativa. L'equitat ha de ser la garantia que l'educació siga el principal motor de progrés social. El
26 sistema educatiu ha de ser just, garantir oportunitats equilibrades i actuar com a element compensador
27 de les desigualtats personals, culturals, econòmiques i socials.

28

29 II) Coeducativa, diversa i inclusiva. Una escola democràtica incorpora positivament la cultura de la
30 diversitat i la perspectiva feminista de la coeducació. Volem una educació que ens porte a aprendre que
31 les diferències de les persones suposen una riquesa. L'educació inclusiva és una condició imprescindible
32 per a garantir el dret universal a una educació de qualitat per a totes i tots, qualsevol que siga el seu ori-
33 gen o les seues particularitats personals, perquè pretén la conformació de persones socialment actives i
34 solidàries, el seu desenvolupament personal i social, i que les seues actituds, comportaments, emocions i
35 desitjos puguen exercir-se i expressar-se lliurement independentment del seu gènere, orientació sexual,
36 cultura o nivell socioeconòmic sense estereotips.

37

38 III) Plurilingüe. Una educació plurilingüe, incloent la capacitació per igual en les nostres dues llengües
39 cooficials, és garantia de qualitat a l'educació i del seu caràcter inclusiu. Aquesta capacitació per igual
40 exigeix la implantació al màxim possible, tant en abast a tots els centres educatius com en percentatge
41 d'hores lectives, del valencià com a llengua vehicular. L'educació multilingüe és també necessària perquè
42 l'educació siga també inclusiva i acollidora per a les xiquetes i xiquets que migren des d'un entorn socio-
43 lingüístic a un altre.

44

45 IV) Sostenible i compromesa amb el medi ambient. L'educació que volem destaca la importància de la
46 pròpia activitat com a ciutadans i ciutadanes, en la col·laboració amb la sostenibilitat del planeta. Per això
47 és necessari tinga com a objectiu la comprensió, per part de tota la comunitat educativa, de la necessitat
48 de la implicació personal i col·lectiva en una pràctica responsable i solidària en relació amb el medi am-
49 bient i el planeta.

1 V) Tecnològicament igualitària. Des de l'inici de la Pandèmia les TIC s'han revelat com un espai de
2 solucions per als problemes derivats de la crisi sanitària. Però la pandèmia també ha posat de manifest
3 que tenim una gran quantitat de bretxes digitals. Per a salvar aquestes bretxes l'educació en els seus di-
4 ferents nivells ha de desenvolupar plans d'actuació que permeten dotar d'accés tecnològic a les persones
5 que no ho tenen; formació a les famílies i a les treballadores i els treballadors del sector; i optimitzar, al
6 màxim, de manera positiva l'impacte de les TIC en els processos d'ensenyament i aprenentatge.

7
8 VI) Que pose en valor el coneixement. La potència de l'educació com a eina d'emancipació i transfor-
9 mació social resideix en fer que totes les ciutadanes i ciutadans es senten capaces a l'hora de desenvo-
10 lupar-se en les distintes àrees de la vida. L'educació ha proveir una alfabetització suficient en totes les
11 matèries que permeta a les persones participar de la presa de decisions i, també, de professionalitzar-les
12 en allò que siga necessari.

13
14 L'educació que volem ha de tindre com un dels seus principals objectius que totes les persones visquen i
15 compartisquen els valors democràtics en els quals s'assenta la convivència pacífica de tota la ciutadania.

16 17 **Serveis Socials.**

18
19 Els serveis socials en el marc d'una alternativa emancipadora i igualitarista trenquen la seua mirada as-
20 sistencialista i de cobertura de les necessitats bàsiques per a centrar-se en la promoció de la autonomia
21 personal, les cures, acompanyament en l'àmbit relacional i la participació social des d'un enfocament so-
22 cioafectiu, comunitari i inclusiu. La millor resposta enfront els discursos excloents de la llibertat o la igual-
23 tat' és l'enfortiment i prestigi els serveis socials comunitaris.

24
25 Tanmateix, davant del que les feministes Amaia Pérez Orozco i Silvia López Gil defineixen com un col·lap-
26 se relacional, fruit de l'individualisme, les noves estructures familiars menys intergeneracionals, l'envelli-
27 ment demogràfic i la incorporació de les dones al món laboral sense que s'haja produït un equilibri amb la
28 incorporació dels homes al treball domèstic i l'esfera privada, és una emergència civilitzadora enfortir les
29 polítiques públiques basades amb la professionalització de les cures, les escoles de famílies i el foment
30 de l'autonomia personal.

31
32 També és prioritari seguir desenvolupant polítiques de desinstitucionalització, especialment, de la infàn-
33 cia amb el foment de l'acolliment familiar, de la diversitat funcional i salut mental amb polítiques d'acom-
34 panyament i centres diürns, i de les dones supervivents de violència masclista abandonant el condiciona-
35 ment de l'acompanyament biopsicosocial a la necessitat d'una alternativa residencial i vida independent
36 com es recull al Pacte Valencià contra la violència de gènere i masclista.

37
38 Amb tot, i particularment enmig de l'era de la hiperconnectivitat, resulta clau enfortir el foment dels bons
39 tractes, la promoció de la sociabilitat i l'enfortiment dels vincles comunitaris i afectius des del reconeixe-
40 ment de la diversitat, la igualtat de gènere, la solidaritat generacional i la interculturalitat per acabar amb
41 la soledat no desitjada i l'aïllament social.

42 43 **Sanitat Universal.**

44
45 La sanitat ha sigut l'espai més sacsejat per la pandèmia. Hem après molt sobre un sistema que pensàvem
46 sòlid i que s'ha demostrat com excessivament dependent d'unes plantilles de professionals infradimen-
47 sionades. En els pròxims anys, les jubilacions previstes i la manca de relleu generacional suposen un pro-
48 blema greu que cal atendre amb antelació. Hem d'ampliar substancialment l'accés a titulacions

1 relacionades amb la sanitat i, al mateix temps, facilitar les convalidacions de titulacions extracomunitàries
2 per tal de garantir un important augment de les plantilles.

3
4 La sanitat que volem aposta per l'augment del pes de l'atenció primària fins al 20% del pressupost to-
5 tal. Una sanitat de proximitat que resol el 80% dels problemes de salut. Cal ampliar els equips des d'una
6 perspectiva multidisciplinar i comunitària incorporant, entre altres, l'atenció psicològica en coordinació
7 constant amb els serveis socials.

8
9 Ja fa anys que els organismes internacionals recomanen un augment de les inversions en salut pública i
10 tot i així, la COVID-19 ens ha pillat amb una xarxa precària que estava lluny de ser suficient. La prevenció ha
11 de constituir un pilar bàsic del sistema sanitari, enfortint els equips de salut pública i millorant els fluxes
12 d'informació per a promoure conductes i estils de vida saludables. Això implica una visió des d'aquesta
13 òptica de tots els espais i activitats que desenvolupem, des de l'entorn laboral, fins la mobilitat, passant
14 per l'alimentació. Polítiques concretes com facilitar l'accés a l'aigua potable, garantir menús saludables en
15 tots els espais públics o instaurar un impost als productes menys saludables han d'estar cada vegada més
16 presents. Es tracta més de promoure la salut que de curar la malaltia.

17
18 La salut mental ha resultat una de les protagonistes dels últims mesos, les estadístiques apunten a inci-
19 dències per damunt del 25% de quadres de depressió, insomni o ansietat. També veiem com els casos de
20 suïcidi continuen augmentant, especialment entre persones joves on s'ha situat com a principal causa de
21 mort. L'atenció a la salut mental i emocional ha d'estar basada en la prevenció, l'atenció propera, ràpida i
22 continuada (iniciant en atenció primària com ja hem plantejat) i amb dotacions suficients en casos més
23 complexos o greus.

24
25 El disseny de les polítiques d'atenció específica de salut mental ha de contar amb una perspectiva més
26 coordinada entre els diferents àmbits públics implicats (sanitat, serveis socials, educació...) i una partici-
27 pació directa de les persones amb problemàtiques de salut mental i el seu teixit associatiu. També, és ur-
28 gent acabar amb la bretxa de gènere en la diferència de diagnòstic i tractament. Doncs, Els psicofàrmacs
29 s'administren a un 85 per cent de dones enfront d'un 15 per cent d'homes.

30
31 L'accés universal al medicament suposa un repte que perilla amb el fenomen del despoblament. Donat que
32 tractem d'un dret que ha d'estar garantit per les administracions públiques però es troba gestionat des
33 de l'espai privat, cal promoure polítiques compensatòries en el mateix context de les oficines de farmàcia.
34 No es tracta tant de fer aportacions directes des de l'Estat sinó de repartir els ingressos provinents de la
35 facturació de medicaments al Sistema Nacional de Salut.

36
37 A més, l'enfocament igualitarista requereix accelerar la incorporació a la cartera pública de la podologia,
38 nutrició, oftalmologia i la salut bucodental. El somriure no pot ser un luxe per a les persones empobrides.

39
40 **Cultura i Esports.**

41
42 Des de l'ecofeminisme municipalista fem nostra la proposta d'agenda 21 de la cultura basada en els princi-
43 pis de la diversitat cultural, els drets humans, el diàleg intercultural, la democràcia participativa, la soste-
44 nibilitat i la pau. En aquest marc i aprofundint la mirada emancipadora que impregna la ponència apostem
45 decididament per la democràcia cultural com una de les nostres prioritats per a promoure una transfor-
46 mació social desde la inclusió activa, la participació comunitària i el diàleg amb el medi, és a dir, recupera
47 el rol de ciutadania com agent cultural més enllà del seu paper de públic consumidor.

1 La cultura és llegat, patrimoni, transmissió de valors, llenguatges compartits, vivències, desenvolupa-
2 ment sociocultural i transgressió. Doncs, allò més important de la cultura és la seua funció catàrtica, un
3 mirall davant el poder i una possibilitat horitzontal i democràtica de contrapoders. La cultura és un dret
4 que ha d'estar garantit per les administracions públiques tant en la seua vessant comunitària com en la
5 seua vessant d'accés universal als béns culturals.

6
7 Malauradament, la cultura arrossega un fort estigma de dependència econòmica institucional. Sorprèn
8 que aquest nivell d'exigència i autosuficiència només es demane al món de la cultura i al tercer sector men-
9 tre que es permet en sectors sense valor afegit com la banca, l'automòbil, el turisme de masses o l'oli-
10 gopoli energètic per posar només uns exemples. El pitjor és que, de vegades, des de les esquerres hem
11 caigut en el parany davant la demonització que ha fet la dreta del nostre país d'un sector econòmic relle-
12 vant, un jaciment d'ocupació no deslocalizable i transformador socialment. Per això, independentment de
13 la seua tasca transformadora, cal apostar també la cultura de l'entreteniment, d'oci, esbarjo i l'estètica.

14
15 Tampoc podem obviar, més després dels aprenentatges de la pandèmia, la importància de l'alfabetització
16 digital per a acabar amb desigualtats i l'exclusió de moltes persones, especialment, persones majors o de
17 grups de drets vulnerats sense possibilitat material d'accedir. Per això, hem d'assumir que al segle XXI,
18 l'accés a Internet és un dret que cal protegir i proveir també. Al mateix temps, cal recordar, com hem vist
19 anteriorment, la importància de democratitzar l'economia, particularment, en aquest camp ja què tant pel
20 volum de negoci com per la vulnerabilitat de l'acumulació de la informació i de dades és una amenaça a la
21 democràcia que requereix una resposta integral i global.

22
23 També cal assenyalar l'aposta ferma per l'activitat física i l'esport tant per la seua vessant de foment del
24 benestar personal integral com per la seua vessant comunitària que promou la socialització en els valors
25 que inclou la esportivitat, especialment, el companyerisme, el joc net i la cooperació. L'esport és un dels
26 espais de socialització més importants del segle XXI, amb un impacte especialment rellevant en els àmbits
27 masculinitzats, i qualsevol proposta política que aspire a transformar i millorar el món ha de comptar amb
28 l'esport i la seua construcció popular.

29
30 L'activitat física i esportiva aporta una visió de salut integral en la qual les persones millorem la nostra
31 qualitat de vida des de la nostra capacitat física, mental i de cooperació social en l'esforç i en el gaudiment
32 del desenvolupament personal. Aquesta és força important en el seu sentit ample, com la dansa, el ioga o
33 diferents hàbits esportius que permeten combatre problemes rellevants i creixents en la societat actual
34 com l'obesitat, el sedentarisme, tabaquisme i l'aïllament social. A més, cal recordar que l'activitat física in-
35 clou una important interacció amb el medi natural, tal i com succeeix en pràctiques com ara el senderisme,
36 el muntanyisme, passejar en bici, etc., i per tant afavoreix, des del gaudiment i l'enriquiment personal, la
37 valoració del nostre entorn i l'educació en valors de sostenibilitat i respecte.

38
39 **Ciència i Innovació.**

40
41 Dedicar-se a la investigació en l'actualitat és un exercici de funambulisme personal. Les condicions la-
42 borals inestables i precàries afavoreixen clarament el traspàs de personal investigador des dels espais
43 públics cap als privats. Una aposta decidida per augmentar el pes de la ciència i la investigació en la nostra
44 economia requereix d'un canvi profund de les condicions laborals i d'una ampliació de les plantilles esta-
45 bles i permanents de les entitats públiques.

46
47 Malgrat augmentar les inversions públiques en investigació, els resultats posteriors i el benefici obtingut
48 recau majoritàriament en el sector privat. En el cas de la inversió en biomedicina, el 62% correspon a fons
49 públics però en la majoria de casos gestionats per laboratoris privats que després generen poc a cap

1 retorn. En el pressupost de la Generalitat és evident la desproporció entre els fons que dediquem a finançar
2 l'Institut Príncep Felip respecte d'altres entitats públiques com INCLIVA, l'IIES La Fe o FISABIO.

3
4 Sense cap dubte, el dilema de l'alliberament dels patents de les vacunes front el SARS-CoV2 ha deixat clara
5 la necessitat de regulacions internacionals que faciliten l'accés universal a determinats avanços. Avançar
6 en una cultura de la propietat col·laborativa que reduisca els beneficis sobreprotegits per les patents asse-
7 gurant que el fruit de la investigació suposa una millora universal i no reservada a les elits mundials.

8
9 A més, també resulta important per aprofundir en una democràcia participativa i de major qualitat im-
10 pulsant un sistema valencià d'innovació social i col·laboratiu basat en el model 5 hèlices, articulat en el
11 territori (local-comarcal-país) per a donar resposta als reptes als quals ens enfrontem com a societat de
12 forma inclusiva.

13
14 **Mobilitat sostenible.**

15
16 La mobilitat juga un paper vital en el nou paradigma ecofeminista com hem vist anteriorment en l'articu-
17 lació de les noves polítiques de temps i espai públic per a garantir el dret a la vida digna. A més, com
18 veurem a continuació, en la transició ecològica justa i inclusiva.

19
20 La prioritat és poder moure'ns a peu, caminant, per això, com hem vist en l'apartat de dret a la vida cal
21 apostar per les ciutats de 15 minuts i per la peatonalització dels nostres barris. Sens dubte, Iniciativa-Com-
22 promís ho prioritza en la seua acció de govern com s'ha demostrat principalment a grans ciutats com Elx i
23 València. En segon lloc, cal apostar per la bicicleta amb una xarxa potent tant a nivell urbà com interurbà,
24 amb el foment d'aparcaments per a bicis als edificis i espais públics i privats, incentius econòmics, com
25 bonificacions fiscals o punts en la contractació pública, a aquelles empreses que promocionen l'ús de la
26 bicicleta per anar al treball, incloure la pràctica ciclista a les escoles, amb la necessitat d'ampliar l'horari
27 lectiu destinat a l'activitat física i l'esport. Per últim, per acabar amb la prioritització de la mobilitat activa,
28 una ferma aposta per la intermodalitat bici-transport públic. Tot seguit, una aposta fonamental pel trans-
29 port públic col·lectiu i sostenible amb la creació d'un "bitllet únic climàtic" com es desenvolupa en l'apar-
30 tat de transició ecològica.

31
32 **Justícia.**

33
34 En primer lloc, destacar que proposta substancial per a apostar i evolucionar cap a una justícia feminista i
35 transformadora està detallada més endavant en l'eix "cultura de la pau, foment dels bons tractes i justícia
36 feminista".

37
38 Ara bé, ens sembla rellevant, emmarcar, especialment, l'accés gratuït a la justícia i la defensa del torn d'ofi-
39 ci de qualitat com un servei públic fonamental per a la igualtat, la cohesió social i la democràcia. En la ma-
40 teixa direcció, com ocorre en altres països, les multes a persones físiques haurien de ser proporcionals al
41 seu nivell de renda i patrimoni.

42
43 Una de les mesures que millor democratitzarà la justícia és democratitzar l'accés de l'alt funcionariat, ac-
44 tualment hi ha una forta segregació socioeconòmica, i enfortir un sistema d'elecció que compagine la tria
45 plural pel parlament amb altres mecanismes directes com la insaculació per als òrgans de direcció del poder
46 judicial. La situació actual on fa més de 1.000 dies que les persones escollides per al Consell del Poder Ju-
47 dicial haurien d'haver cessat i haver-se escollit d'altres és un dels atacs més greus a la democràcia recent.

1 Per últim, com a valencianistes, també volem reivindicar la importància d'accelerar la reforma constitu-
2 cional, aprovada a les Corts per unanimitat de totes les forces democràtiques, per a recuperar el dret civil
3 valencià per a impulsar el nostre autogovern, com a feministes exigir la paritat de gènere i com a ecologis-
4 tes hem d'exigir la recuperació de la jurisdicció universal, eliminada pel govern de M. Rajoy, i ampliar-la als
5 delictes mediambiental.

6 **4. Per una transició ecològica justa: ara, concreta i ací**

7
8 La transició ecològica és un procés que vol marcar un abans i un després en el model de desenvolupament
9 de la societat, on les persones i el medi ambient estiguen en el centre de les polítiques, on els drets socials
10 i ambientals siguen vinculants a la resta d'accions i decisions.

11
12 Aquesta transició es produeix, es proposa, a causa d'un model desenvolupament avançat en molts aspec-
13 tes però insostenible en la seua globalitat, i ens porta a la necessitat de repensar algunes dinàmiques es-
14 tructurals, sobretot, com es diu abans, a l'hora de prendre en consideració les necessitats de les persones
15 i el planeta en les decisions polítiques.

16
17 La crisi ecològica té diferents manifestacions: pèrdua de biodiversitat, contaminació del sòl, de les ai-
18 gües i de l'atmosfera, explotació dels recursos naturals, etcètera. Tot i que des de les últimes dècades del
19 segle passat molts indicadors ambientals han millorat a nivell global i també a nivell local, al País Valencià
20 i en la resta de regions del món, encara no hem trobat un model completament sostenible. És per això que
21 un dels principals eixos de les polítiques d'Iniciativa és continuar aprofundint en les propostes polítiques
22 i models de governança que afavorisquen l'equilibri entre l'activitat humana i la salut del planeta, que té
23 implicacions directes en la nostra salut.

24
25 Un exemple clar és la pandèmia de la Covid19, la qual té relacions directes amb la pèrdua de biodiversitat,
26 segons recull, per exemple, la revista Nature en Why deforestation and extinctions make pandemics more
27 likely (2020). D'igual forma, existeix una clara relació entre la contaminació atmosfèrica i les enfermetats
28 respiratòries, com es pot trobar en nombroses fonts i revisions; per exemple, Environmental and Health
29 Impacts of Air Pollution: A Review, de Manisalidis i altres en la revista Frontiers en Salut Pública (2020) i
30 The health and social implications of household air pollution and respiratory diseases, de Simkovich i al-
31 tres en la revista Nature (2019).

32
33 Tot i que pandèmies sempre hi ha hagut en la història de la humanitat i la transmissió vírica té molt a vore
34 en viure moltes persones en un mateix lloc, clarament altres factors ambientals poden agreujar i molt la
35 seua propagació i afecció. La xarxa del món natural, la biodiversitat i l'equilibri amb l'entorn ens fa, tots
36 plegats, més forts i resilients sota canvis sobtats o situacions d'estrès.

37
38 Una part important i que cal assenyalar de forma separada dins de la crisi ecològica és la crisi climàtica. El
39 sistema d'obtenció d'energia que, junt al coneixement, ha permès un desenvolupament social sense pre-
40 cedents en dos segles d'història és, ara també, el que està posant en perill la pròpia subsistència de l'es-
41 pècie humana (www.ipcc.ch). La quantitat ingent de CO2 emès a l'atmosfera està desequilibrant el clima
42 de la Terra causant un escalfament global amb conseqüències molt difícils de predir a nivell local. Algunes
43 d'aquestes conseqüències ja les estem patint, onades de calor i de fred extrems, temporals més virulents,
44 més dies de risc extrem d'incendis forestals, risc de períodes de sequera més llargs. A nivell global, s'obser-
45 ven fenòmens que, de descontrolar-se, ens abocarien a una situació complicada per a la nostra adaptació:
46 el derretiment del pols, els danys en la barrera de coral i les repercussions en la cadena agroalimentària, el
47 derretiment del permafrost, el canvi en els corrents oceànics.

1 Aquest Congrés es dóna en un moment de la història de la humanitat molt especial, una dècada crucial on
2 les accions per afrontar l'emergència climàtica decidiran en gran mesura com serà la vida al llarg de molts
3 anys posteriors. L'estiu de 2021, el Grup Intergovernamental d'experts en Canvi Climàtic (IPCC, en les
4 seues sigles en anglès), ha publicat el seu sisè informe amb conclusions contundents i clares (www.
5 ipcc.ch): (1) El canvi climàtic que estem patint està inequívocament causat per l'ésser humà, (2) hi ha
6 canvis que ja no anem a poder revertir i (3) els grans canvis globals encara estem a temps de controlar-los.

7
8 Tenim una gran responsabilitat de fer polítiques valentes i decidides, realistes, informades i justes en este
9 sentit. Aquest Congrés es celebra en un període també pandèmic. La pandèmia de la Covid19 i el canvi
10 climàtic són dos reptes globals que està afrontant la humanitat i venen a reforçar el model que Iniciati-
11 va-Compromís proposa per a la societat: preocupació per les necessitats de totes les persones, protecció
12 social, forces polítiques públiques. De la crisi sociosanitària hem après la necessitat d'actuar A TEMPS,
13 la duresa de no previndre adequadament o avantposant "altres factors", el coordinar les polítiques a
14 distints nivells (internacional, estatal, regional, municipal, polític-social), el prendre decisions valentes,
15 la importància de les accions individuals, la confiança i aposta per la ciència i el valor de viure en una so-
16 cietat informada que acompanye els processos complicats, la protecció social, la veritable importància de
17 la salut, el foment de la consciència col·lectiva per la salut pública, la salut de totes i tots. Totes aquestes
18 coses que hem après de la pandèmia valen per igual, una per una, per a la lluita contra el canvi climàtic. Són
19 reptes globals davant els quals la societat espera que actuem amb responsabilitat.

20
21 És per tot aquest context que hui en dia no hi ha pràcticament cap iniciativa política amb vocació de govern
22 que no tinga un programa verd. La qüestió per tant no és si la relació amb el medi ambient i el planeta im-
23 porta o no, sinó com importa, amb quina intensitat i quin és el model concret de resposta que es proposa.

24
25 Les polítiques mediambientals consisteixen en cuidar de la casa en què vivim, amb nosaltres dins. Encara
26 que parega redundant, és important puntualitzar això. Ho reflexiona J. Blanca en el Capítol 10, "Moderns i
27 reaccionaris", del seu llibre L'Ofici del Dubte:

28
29 "el manteniment d'aquests dos mons, l'humà i el natural, en un univers de recursos limitats, ens enfron-
30 tarà contínuament a dilemes que requeriran coneixement profund, humilitat intel·lectual, i una bona dosi
31 de generositat i saviesa, cosa que no aconseguirem sense una bona educació tant científica com huma-
32 nística. El planeta és la nostra casa, hem de protegir-lo i, ahora, humanitzar-lo."

33
34 El repte no és protegir el planeta de les persones sinó amb les persones. La sostenibilitat és precisament
35 això, el difícil equilibri entre protegir i humanitzar. Les polítiques que consideren el planeta infinit i a l'ésser
36 humà capaç de viure d'esquenes als seus límits, sense anar amb compte ni mesura, sense pensar en els
37 recursos que consumeix ni en els residus que genera, són inútils. Les que neguen els dilemes entre això i
38 els recursos que l'ésser humà necessita per a tindre una vida prou digna, projectant unes necessitats que
39 no siguen capaces de proveir-nos o que només puguen proveir les d'1/3 de la població, també.

40
41 Negar al planeta o negar a les persones (o el que és pitjor, a "algunes persones") són dues cares de la mateixa
42 moneda. El negacionisme del dilema no pot estar conduït per raons econòmiques o oportunistes. Algunes
43 decisions comporten canvis importants i necessiten polítiques valentes que siguen capaces d'afrontar-ho.
44 En un sistema que ha crescut d'esquenes al medi ambient, apareixeran necessàriament dificultats quan es
45 vol consolidar el canvi a una societat que concilie les polítiques amb les limitacions del planeta.

1 L'ampliació del Port de València és un exemple paradigmàtic d'infraestructures ubicades en el marc men-
2 tal del segle passat, una barbaritat ambiental que afecta al Parc Natural de l'Albufera i a la salut de la ciu-
3 tadania de la ciutat de València i voltants. S'impulsa per promotors que veuen una oportunitat econòmica
4 difícil de justificar a nivell local i amb anàlisis econòmiques esbiaixades que més que reflexar una realitat
5 volen justificar una barbaritat ambiental i dolenta per a la salut de les persones amb beneficis per a no se
6 sap bé qui.

7
8 Altre exemple paradigmàtic és la promoció de centres comercials grans fora de les ciutats, que van to-
9 talment en contra del model de proximitat, diversificat i genera una mobilitat innecessària. Per això, com
10 proposa l'Avantprojecte de Llei de Canvi Climàtic de la Comunitat Valenciana, cal incloure la perspectiva
11 climàtica en la construcció de qualsevol infraestructura, de forma que es garantisca la seua sostenibilitat
12 no només ara sinó de cara al futur. Doncs, cal evitar inversions milionàries que competeixen negativament
13 amb altres, com ara els trens de rodalies o les connexions entre els municipis que permeten prescindir del
14 cotxe particular i moltes altres transformacions que necessita la transició ecològica.

15
16 Les propostes polítiques que neguen el paper del medi ambient com una qüestió substancial en el desen-
17 volupament humà, siga per oportunisme, per convicció o per covardia, normalment no només és que no
18 saben dir "no" sinó que tampoc saben dir "com sí". A sovint les plataformes o corrents polítiques que justifi-
19 quen estes propostes negacionistes amb el medi ambient cauen en el greenwashing, el parche, l'anècdota
20 i les contradiccions, a falta d'un model integral de construcció d'una societat sostenible ambientalment.

21
22 Iniciativa està i ha de continuar pel camí de les propostes que no són anècdotes sinó que formen part d'un
23 fil argumental complet, una proposta de govern que ofereisca un desenvolupament verd, des dels muni-
24 cipis a la resta del territori i exportable a altres: la cura del medi natural, els usos del sòl, de la generació
25 d'energia, l'accés públic i universal a l'aigua, la reutilització, la reducció en el consum de recursos i la seua
26 circularitat, la mobilitat sostenible, la fiscalitat verda, la renaturalització.

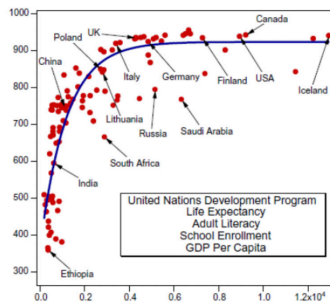
27
28 D'altra banda el negacionisme del dilema tampoc pot estar conduït per propostes incongruents que ne-
29 guen la vocació humanitzadora de les polítiques ambientals. El model ecologista que propose i defense
30 Iniciativa ha d'apostar per la coherència i la universalitat, ha de donar solucions integrals i possibles per a
31 totes les persones.

32
33 En aquest sentit, trobem un exemple amb la quantitat d'energia consumida i la transició energètica, que
34 és, per fi, un debat dels nostres dies i també la punta de llança de la lluita contra el canvi climàtic. Que
35 no s'haguera produït encara significa que fins ara no hi ha hagut una política decidida en favor d'aquesta
36 transició. El dilema s'ubica entre la quantitat ingent d'energia que necessitem per a viure i el repte que
37 suposa produir-la en el lloc en què la consumim sense emetre CO₂.

38
39 Per molt austera que siga la vida d'una persona en el seu consum energètic domèstic, aqueixa persona
40 porta roba, menja menjar, escolaritza als seus fills, va al metge quan està malalta, necessita cultura, infor-
41 mació, tecnologia, si pot ser vehicles disponibles per a desplaçar-se i vacunes per si ve una pandèmia. Per
42 molt austera que portem la vida domèstica consumim moltíssima energia respecte a la d'una persona en
43 l'Edat Mitjana (on es vivia pitjor).

44
45 I a més, si volem que a aquestes vides austeres però dignes tinguen accés, no sols les persones privilegia-
46 des d'aquest primer món, sinó també la resta del planeta, el còmput de consum energètic no podrà anar
47 cap al decreixement global, almenys en els pròxims anys. Cal reduir i decreixen a nivell local als països des-
48 envolupats, però aqueix decreixement no compensa la quantitat d'energia que moltíssima gent en el món
49 necessita per a viure d'una manera similar a com ho fem nosaltres. No voler generar energia en

1 Aquesta situació ve il·lustrada per la següent gràfica (revisió de Piumetti, Fino i Russo, 2014), que mostra
 2 l'índex de desenvolupament humà i el consum energètic en diferents països. La mateixa gràfica es pot
 3 trobar en diferents articles, més actuals i més antics, i es veu que canvia ben poc. L'índex de desenvolupament
 4 humà és un factor que acumula diferents indicadors de desenvolupament (drets socials, escola-
 5 rització, accés a medicines, nivell d'atur, PIB, etc.). En la gràfica es veu com arriba un punt a partir del qual,
 6 per molt que augmente el consum energètic, el país en qüestió ja no té un desenvolupament major. També
 7 es veu com l'índex de desenvolupament cau ràpidament segons baixa l'accés a l'energia. Si posàrem tots
 8 els països del món, veuríem com la majoria estan lluny de tindre un índex de desenvolupament alt.



19 Per tant, el model energètic alternatiu al basat en materials fòssils ha de proposar solucions que puguin
 20 ser globals i universals. I també ha de tenir en compte el tipus de vida al que volem aspirar. Una quantitat
 21 d'energia raonable que ens permeta tindre vides dignes ha de comptar principalment amb les energies
 22 renovables disponibles actualment i expandir-les tant com siga possible.

24 Comptabilitzar la capacitat de consum a partir de l'autoconsum directe i l'energia distribuïda a prop dels
 25 llocs de consum i, paral·lelament, regular les plantes més grans que ens permeten assolir els objectius de
 26 descarbonització.

28 Per responsabilitat, i també, per l'oportunitat que suposa autoabastir-nos com a societat i oferir també la
 29 nostra capacitat de generació a partir de les diferents fonts renovables.

31 A més, cal incentivar la creació de cooperatives, comunitats energètiques o productors individuals que
 32 democratitzen no només l'accés a l'energia, que és un bé essencial, sinó també la seua producció. Trencar
 33 l'oligopoli energètic i el model tal i com està concebut fins ara i donar entrada a altres actors. Evitar situa-
 34 cions d'especulació amb el preu de la llum com les viscudes recentment amb un model més just i regulat
 35 per a un bé de primera necessitat.

37 És important també, a l'hora d'afrontar els dilemes mediambientals i fer propostes polítiques, posar en
 38 valor el progrés i evitar la idealització d'un temps anterior suposadament millor. Ni totes les pràctiques
 39 ambientals d'abans eren més sostenibles que les d'ara ni totes les pràctiques ambientals d'ara són dolentes.
 40 És més complex, afortunadament. De fet, al llarg de la història de la humanitat s'han donat diferents
 41 transicions ecològiques, tal com relata J.M. Mulet en el seu llibre sobre ecologisme, on ofereix distintes
 42 perspectives històriques (2021). Ara hem de fer front a la nostra aprofitant tot el coneixement adquirit i
 43 totes les aquelles coses del sistema actual que sí que són vàlides.

45 Negar l'èxit (i pensar només en els fracassos) de dos segles de progrés utilitzant el nom del medi ambient
 46 és una anàlisi esbiaixada que mostra un estat d'ànim i una posició cultural: el rebuig a nosaltres mateixos,
 47 al que som, al que fem i a com ens hem organitzat. No hi ha res més antinatural -i segurament dolent per
 48 al medi ambient- que salvar a una persona que està a la vora la mort amb antibiòtics. No obstant això ho
 49 considerem un èxit rotund. I ho és.

1 Quan l'expresident Aznar o el president Sánchez parlen del vi o del "chuletón", a banda de burlar-se de
2 qüestions molt serioses, estan apel·lant a un estat d'ànim: no ens odiam tant. Les persones ens sentim
3 reconfortades i alleujades, algú ens diu que el que ens agrada no és tan dolent.

4
5 És molt perillós i irresponsable per la seua part canalitzar el gaudi, l'autocomplaença o l'autoestima com a
6 espècie a través de debats que són i han de ser més complexos i que tenen a més implicacions en la salut
7 pública. Però cal fer una anotació respecte als estats d'ànim que proposem des de l'ecologisme: no poden
8 ser només les reflexiones antiecologistes les que generen sentiments en positiu. O a l'inrevés, la protec-
9 ció del planeta no pot portar-nos íntegrament a odiar-nos com a espècie. I això passa per fer propostes
10 basades en el progressisme i la modernitat, en l'acceptació d'allò que com a espècie hem aconseguit,
11 d'esmenar els fracassos però aprofitar els èxits. Necessitem aprofundir en un ecologisme que tinga la ca-
12 pacitat de posar en valor el que som, que il·lusione i, a més de ser valent per a dir NO a projectes que estan
13 en el marc d'un planeta fictici sense límits, evite també propostes quimèriques que proposen societats on
14 no cabem tots. Un ecologisme realista i valent que construisca realitats possibles.

15
16 La pròpia idea de progrés i progressisme porta amb si la idea d'esmenar-se constantment fent-nos res-
17 ponsables de les nostres pròpies accions. D'aquesta manera evitarem regalar, per pur immobilisme, el fu-
18 tur a qui ha volgut fer seu el present.

19
20 Per això la proposta ecologista d'Iniciativa ha de ser propositiva i progressista, front a la nostàlgia i la qui-
21 mera, ha d'afrontar els dilemes amb valentia, i apostar per la integració social com a eix vertebrador de les
22 polítiques ambientals: protegir i humanitzar el planeta.

23
24 El model de la transició ecològica hui en dia gira bàsicament entorn a dos eixos: la lluita contra el canvi climà-
25 tic i la reducció i circularitat dels recursos. Reduir el consum de matèries ha de ser un dels principals eixos
26 del model de sostenibilitat social. Cada any, en el nostre país, uns cinc o sis mesos abans d'arribar a finals
27 d'any, ja hem consumit tots els recursos que la Terra és capaç de proveir-nos (www.overshootday.org).

28
29 Aquest és un dels indicadors macro més clars de la falta de sostenibilitat que ara mateixa tenim com a
30 societat. El decreixement local, el reaprofitament, la reducció en el consum i l'ús de tecnologia i progrés
31 per a potenciar la circularitat han de ser parts inherents a totes les parts del model desenvolupament
32 social. Entre altres mesures, resulta transformador i incluiu prohibir el malbarament de recursos amb fa-
33 bricacions intencionadament no duraderes, que deriven fins i tot en formes d'obsolescència programada,
34 i tipificar-ho com un delictes ecològic.

35
36 Aquesta circularitat, reducció i reaprofitament val tant per al consum de recursos materials, com d'ener-
37 gia o aigua. Aquest últim un factor ambiental essencial en el nostre territori, que àrees grans amb un po-
38 tencial estrés hídric important que pot tendir a agreujar-se en el futur.

39
40 En els anys de govern del Botànic i en els diferents governs municipals on ha estat Iniciativa el model am-
41 biental basat en la sostenibilitat, la lluita contra el canvi climàtic i la circularitat s'ha posat de manifest. Les
42 polítiques en canvi climàtic i transició ecològica estan suposant un canvi en positiu en el desenvolupa-
43 ment de la societat valenciana i ho continuarà fent en els pròxims anys, no només en el sector de l'energia,
44 amb l'aposta per un model distribuït de generació recolzat en una generació a més gran escala regulada
45 ambientalment, sinó també en qüestions importants dels usos del sòl, la mobilitat, l'aigua, la fiscalitat
46 verda, l'educació i la justícia social en la transició. L'urbanisme i la gestió del territori s'han de concebir re-
47 silients amb el medi natural i amb el planeta, per això hi haurà reserves de sòl per a generació del consum
48 energètic i s'incorporarà la visió de consum de recursos i perspectiva climàtica en les noves projeccions.

1 La mobilitat ha de sustentar-se en dues potes, d'una banda, la decidida aposta per la seua electrificació,
2 però altra, més bàsica encara, el treball per a la conversió d'un model de mobilitat a un altre on es precin-
3 disca del vehicle a motor (tot i que siga elèctric) sempre que siga possible. Recuperar els espais públics
4 per als vianants i crear àrees de baixes emissions. El canvi en el model de mobilitat no pot consistir en una
5 mera substitució de la flota i l'ús actual del vehicle per un altre electrificat, sinó per canviar els usos i in-
6 corporar la perspectiva feminista d'altres formes de moure's més sostenibles. La transferència urgent de
7 la gestió de les rodalies a la Generalitat per a poder posar en marxa un "bitllet climàtic" amb un preu força
8 assequible que incloga tot el transport públic urbà i interurbà per a garantir l'alternativa a l'ús del cotxe.

9
10 L'urbanisme i la mobilitat dins els municipis complementen un model de ciutat pensada per a les persones,
11 que no és casual que trobe coincidències en allò que a més li va bé al medi ambient.

12
13 L'urbanisme ha d'anar aparellat a les polítiques de mobilitat. La construcció de centres comercials i altres
14 construccions deslocalitzades han de ser excepcions al planejament urbanístic, i les empreses beneficia-
15 des d'aquests equipaments han d'assumir en tot cas els costos indirectes de transport i altres. L'impacte
16 climàtic ha d'estar sempre tingut en compte de forma transversal.

17
18 Al si de les ciutats, només l'òptima relació entre urbanisme i mobilitat farà possible avanços com "la ciutat
19 de 15 minuts".

20
21 Cal incentivar els desplaçaments a peu, per a la qual cosa apostem per la recuperació de l'espai urbà per a
22 les persones vianants, adequant el paisatge urbà i els itineraris.

23
24 És fonamental establir les zones de vianants així com les zones de prioritat per a vianants, on la circulació
25 de vehicles quede restringida en favor d'aquests.

26
27 La gestió de l'aigua com un bé públic de primera necessitat i l'avanç per un sanejament més sostenible.
28 Les sinèrgies entre el reaprofitament de l'aigua des d'una perspectiva ambiental i com a recurs per a acti-
29 vitats agrícoles i industrials.

30
31 Es treballa també per la creació d'un Fons Verd Finalista, una "renda climàtica" que siga capaç de recaptar
32 fons de les activitats contaminants en CO2 i al mateix temps tornar-los als sector socials que més compli-
33 cat ho tenen per a fer la transició. Aquesta és una de les peces fonamentals i claus per ajudar a pagar les
34 despeses de la transició i a més aprofitar per incentivar un canvi de model i costums. Aquesta fiscalitat
35 intel·ligent que a més s'ha de vore complementada per la gestió afinada d'impostos que ja existeixen i po-
36 den tindre major incidència incentivadora d'activitats no contaminants.

37
38 El paper de l'educació ambiental és fonamental per la seua capacitat tractora i transformadora, primer, en
39 la conscienciació i educació sobre el nostre entorn i les seues necessitats, i segon, en la creació de perso-
40 nes preparades per nous llocs d'ocupació verds en una societat amb noves tecnologies i noves activitats
41 lligades a altre mode de viure més resilient. Apostar per l'educació formal i no formal, professionalitzant,
42 és una prioritat en les polítiques d'Iniciativa i així es trasllada en la generació de llocs de treball d'educa-
43 dors ambientals, la inversió en educació ambiental per a actualitzar i difondre materials, campanyes de
44 conscienciació, nous mòduls educatius en noves ocupacions verdes, la creació de l'Oficines d'atenció en
45 temes ambientals, tant a nivell municipal com autonòmic, etcètera.

46
47 La transició justa ha de ser transversal a totes les actuacions, siga en matèria d'energia, urbanisme, mo-
48 bilitat i fiscalitat, sempre proporcional a les capacitats de cada sector social, aprofitant el desenvolupa-
49 ment verd per a introduir la democratització de l'energia, eliminar la pobresa energètica, fer el transport

1 Totes estes actuacions s'estan portant a terme a través de marcs normatius i inversions. I mereix un es-
2 ment especial el paper dels municipis en la transició ecològica, via inversions autonòmiques o directes
3 des dels propis municipis. L'adhesió al PACES, el pacte de les alcaldies pel clima i l'energia sostenibles,
4 construeix una xarxa valenciana d'acció per la consolidació d'un model sostenible municipal on els plans
5 de mobilitat, els inventaris d'emissions i altres es presenten i s'executen.

6
7 Una xarxa que es tradueix en accions concretes a través del Pla Municipis en Xarxa, que constitueix una
8 teranyina de municipis valencians amb una senda clara cap a la descarbonització, la sostenibilitat i la re-
9 siliència, amb un desenvolupament estructural de l'autoconsum energètic via particulars o comunitats
10 energètiques municipals i la generació territorialitzada, amb plans de descarbonització, projectes de mo-
11 bilitat sostenible, entre altres. Els municipis compten també amb l'impuls i consolidació dels seus plans
12 locals de prevenció d'incendis, els educadors ambientals (presentes en els municipis a raó de pes pobla-
13 cional des de 2021), la innovació en gestió de residus que incentiva la reducció, la reutilització i la sepa-
14 rativa en origen, les inversions en millorar els vessaments i la reutilització de l'aigua i un llarg etcètera de
15 compromisos ambientals que ens posen a l'avantguarda de la transició ecològica.

16
17 La gestió dels espais naturals protegits que habitem així com els projectes de renaturalització de les ciu-
18 tats tenen i han de tenir un paper preponderant. Les inversions en la gestió del medi natural, la potenciació
19 del bosc mediterrani i els aiguamolls, la protecció del medi marí, el foment de la biodiversitat, són peces
20 claus en la lluita contra la crisi climàtica i ecològica. No només és que un medi ambient més sa, desenvol-
21 lupat i madur ens fa més resilients i forts front al canvi climàtic i genera unes condicions de vida i salut
22 millors, és que a més el nostre medi és un gran embornal de CO2 que hem de preservar i impulsar.

23
24 Tant el Botànic com els municipis en els que governa Iniciativa-Compromís són la punta de llança de la
25 implantació del model ecologista. La millora dels indicadors ambientals respecte a anys anteriors és evi-
26 dent arreu del territori i en diferents sectors: protecció del medi natural, prevenció d'incendis i gestió
27 forestal, foment de la biodiversitat i dels bosc mediterrani, conservació de la flora i la fauna marines i els
28 aiguamolls, prevenció de residus i foment de l'economia circular, gestió de la tensió hídrica i polítiques de
29 reutilització, prevenció de la contaminació de les aigües i l'atmosfera, posada en valor del nostres Parcs
30 Naturals, transició energètica i mitigació i adaptació al canvi climàtic. Les inversions en medi ambient són
31 significament majors i la societat agraeix, valora i vol tindre una gestió més verda que ofereix un nou model
32 de desenvolupament modern i alineat amb les polítiques de reconstrucció de la Unió Europea.

33
34 Iniciativa ha d'aprofitar este moment per enfortir i oferir el seu projecte en la protecció i humanització del
35 nostre planeta. El projecte polític ha de continuar marcant la senda verda de la reconstrucció i aprofitar
36 que les nostres i els nostres joves i xiquetes i xiquets volen participar activament d'un model de societat
37 de les xicotetes coses, del progrés, la modernitat, el respecte i oportunitats de vides dignes que els per-
38 meta ser protagonistes del futur i del present.

5. Cultura de la pau, justícia feminista i foment dels bons tractes

39
40
41 Primerament, cal reconèixer que de l'últim congrés a ara ha hagut una forta eclosió i desbordament tant
42 del moviment feminista com de l'ecologista generant, particularment en les generacions més joves, una
43 nova hegemonia cultural i política conscient dels problemes i reptes del segle XXI. De llarg, ja és una vic-
44 tòria. Doncs fins fa uns anys ens havíem resignat a acceptar com a inevitables els principis neoliberals.

45
46 Una victòria que hem de reconèixer a qui van militar abans que nosaltres, una basta genealogia de dones i
47 homes senzills, que mai es van rendir davant l'impactant i demolidor "No hi ha Alternativa". Ara bé, malgrat
48 que puga sonar amb un alt valor de la responsabilitat, ni llavors ni ara hi ha unanimitat de com fer-ho. Res-
49 pectem-nos, busquem acords, però no ens conformem en llocs comuns buits ni a renunciar a la riquesa
50 dels matisos per la retòrica dels pactes.

1 Al llarg de la ponència s'exposen el conjunt de polítiques públiques per a aconseguir la justícia social,
2 l'harmonia amb el Planeta i els drets Humans, especialment, per a les dones i col·lectius històricament
3 més invisibilitzats i vulnerats. Una exposició des d'un enfocament ecofeminista, és a dir, com una alterna-
4 tiva al patriarcat, capitalisme i colonialisme. Una alternativa però justa, inclusiva, emancipadora i plural.

5
6 Doncs, com a ecofeministes, el canvi també ha de ser una transició amable, inclusiva i èticament respon-
7 sable perquè, com va dir la afrofeminista, Audre Lorde, "amb les eines de l'amo, no podrem deconstruir la
8 casa de l'amo".

9
10 Malauradament, la sortida a la crisi econòmica de 2008 va suposar una desposseïció de drets de les clas-
11 ses populars i una retallada, sense precedents, de llibertats. Un context que ha permès l'auge de l'extre-
12 ma-dreta al llarg de tot el món. No obstant això, el punt més preocupant, més enllà de la pròpia presència
13 d'organitzacions d'extrema-dreta als nostres parlaments, és la seua forta capacitat per a marcar l'agenda
14 i arrossegar-nos a la resta. Tristament, moltes organitzacions i persones que s'emmarquen dins de les
15 esquerres, el feminisme, el moviment ecologista o el col·lectiu LGTBI, entre altres, han assumit els seus
16 marcs reaccionaris de populisme punitiu, crispació partidista-mediàtica i negació del dret a debatre. Tam-
17 bé, en la nostra organització, nosaltres mateixa, ens hem vist en ocasions arrossegats en mig d'un debat
18 líquid, la cultura del zasca i les fake news.

19
20 Per això, pensem que és fonamental, aturar-se, reflexionar i recuperar trets fonamentals de la nostra cul-
21 tura política i trajectòria basada en la radicalitat democràtica, la pluralitat i la llibertat d'expressió, espe-
22 cialment, dels qui pensen diferent a nosaltres. Una premissa revolucionàriament democràtica difícil de
23 sostindre coherentment, especialment quan existeix la necessitat de posicionar-se frenèticament en tot,
24 però imprescindible per a parar la pulsio totalitària en la que ens hem instal·lat.

25
26 Un dels majors èxits del heteropatriarcat és haver aconseguit que, en el marc d'una societat hiperindivi-
27 dualista, s'abandoni la mirada estructural dels conflictes polítics per a assenyalar comportaments i cau-
28 ses individuals que reprimir o suprimir fins i tot des de posicionaments de tradició transformadora. Resulta
29 perentori recuperar plegats la mirada estructural dels conflictes sense llevar-li importància a formar part
30 d'una ciutadania responsable i cívica que vol implicar-se en la millora del món en el que viu i que vol deixar
31 per a generacions futures.

32
33 La ponència política té aquesta perspectiva estructural i política: les propostes relacionades per acon-
34 seguir la justícia social es basen en un enfocament igualitarista que trenca radicalment amb la fal·làcia
35 de la meritocràcia, la cultura de l'esforç i l'emprededoria. Una fal·làcia fonamental per a la transmissió
36 generacional de l'empobriment i aturar mobilitzacions en contra de la cultura de l'acumulació extrema. A
37 més, aquesta fal·làcia fa recaure sobre la responsabilitat individual la situació socioeconòmica generant
38 greus problemes de salut mental.

39
40 També, les diferents propostes per aconseguir la justícia climàtica i la sostenibilitat es basen en una al-
41 ternativa estructural més enllà de propostes merament individualistes que només interpel·len als canvis
42 d'hàbits personals. I les mesures per assolir la igualtat de gènere i el reconeixement de la diversitat tenen
43 una base educativa i cultural enfront de la mirada reaccionària i exclusivament punitivista d'assenyala-
44 ment de senyeros.

45
46 Dit això, l'exercici d'empatia i reconeixement del conflicte polític ha de començar pel reconeixement de
47 les víctimes, escoltar-les i acompanyar-les amb el seu dolor, la ràbia i la indignació. No ajuda gens, el com-
48 portament corporativista, patriarcal i, amb certa tendència al lawfare, de gran part del poder judicial ni
49 tampoc el tractament dels mitjans de comunicació de masses al informar obviant les causes de la

1 desigualtat i discriminacions o revictimitzant a les víctimes.

2

3 Som conscients i compartim, en molts casos, el dolor, la ràbia, la incomprensió, etc. Però, la política exi-
4 geix anar més enllà dels propis budells i posar solucions sistèmiques. La nostra tradició, entre altres,
5 lligada al cristianisme de base i als moviments per la pau, és emancipadora, transformadora i inclusiva.

6

7 La nostra prioritat és treballar per una justícia feminista de base socioeducativa i transformadora que mire
8 els conflictes polítics amb vocació de resoldre'ls de forma justa, inclusiva i reparadora.

9 Hui és urgent acabar amb l'escalada reaccionària de punitivisme, autoritarisme i trinxeres identitàries.

10 Abans de res ens posicionem obertament en contra del discurs i la pràctica de l'enduriment de penes i la
11 banalització de la privació de llibertat tant per convicció ètica com per rigorositat científica. Actualment,
12 som el segon país de la Unió Europea amb les penes més altes i els índexs de criminalitat més baixos. Pa-
13 radoxalment, el punitivisme defugeix les causes dels conflictes.

14

15 Dit d'altra forma, amb aquest discurs s'abraça al negacionisme de l'existència d'estructures polítiques de
16 dominació com el patricat, capitalisme i colonialisme i es perd en el linxament individual. El punitivisme
17 s'allunya de la justícia social doncs acaba perjudicant directament als col·lectius i grup de persones més
18 discriminades i vulnerades.

19

20 El sistema penitenciari reproduceix i legitima les desigualtats estructurals sobre el qual ha estat construït.
21 De fet, com apunta la filòsofa feminista, Angela Davis, només amb la garantia de drets, l'enfortiment dels
22 llaços comunitaris i les cures s'instaurarà, poc a poc, l'abolició de la presó. Una aspiració bàsica de qual-
23 sevol democràcia avançada. Amb aquesta mateixa mirada, però sobretot, recordant que cap persona és
24 il·legal exigim el tancament immediat dels CIES i de qualsevol altra institució racista, repressiva i aliena-
25 dora. I, recordem, que migrar és un dret de totes i tots. Malauradament, vivim en un món on els conflictes
26 internacionals i les guerres apareixen i desapareixen dels mitjans de comunicació de manera fugaç. I, amb
27 això, també les mobilitzacions i la solidaritat de la major part de la població. Qualsevol força política demo-
28 cràtica, sense més cognoms, ha de lluitar per a què nostra Mediterrània no siga una fossa comuna sinó un
29 espai d'acolliment, amabilitat, seguretat, igualtat i llibertat. Doncs, la mar ens agermana.

30

31 Per això, és vital un gir copernicà, com impulsa el nou moviment internacional "defund the police" hereu
32 del antimilitarisme del segle XX, que trenque amb les polítiques securitistes i autoritàries per apostar de-
33 cididament per l'enfortiment dels serveis socials comunitaris, la igualtat material i el reconeixement de la
34 diversitat com a base d'una convivència democràtica i solidària. La convivència és la major resposta al pu-
35 nitivisme, l'autoritarisme i l'odi. Escoltar-nos, posar-nos en la pell de la resta, conèixer les nostres vulnera-
36 bilitats, compartir la memòria i els somnis ens permet generar comunitats cohesionades, fortes i flexibles.

37

38 La cohesió social que aconseguim amb la cultura de la pau i el foment dels bons tractes permet combatre
39 el masclisme i la lgtbifòbia, l'aporofòbia, el racisme, l'adultcentrisme, la discafòbia, la gitanofòbia, la sole-
40 tat no escollida, molts problemes de salut mental o el maltractament animal des d'un enfocament socio-
41 cultural, afectiu i polític. Doncs, és una oportunitat per a conèixer-nos, cuidar-nos i sentir-nos part d'un
42 projecte comú. Sense complexos, aquesta ha de ser, junt a la seguretat material i climàtica, la proposta
43 ,des de les esquerres emancipadores, el feminisme inclusiu i el moviment ecologista, en matèria de segu-
44 retat. Una seguretat vital, col·lectiva i comuna. En aquesta seguretat, la de pertànyer a un projecte comú,
45 és on hem de reconèixer la igualtat en la diversitat com un valor afegit compartit que ens permet créixer
46 individual i col·lectivament.

1 La diversitat, els ecosistemes i la nostra convivència és la major garantia per a respectar el dret a la vida
2 digna. Per això, hui, a diferència de la ponència anterior, no hem d'oposar-nos només a la tendència he-
3 gemònica neoliberal que tendeix sempre a homogenitzar-nos. Tristament és imprescindible acabar amb
4 la bunkerització de les identitats i la construcció de noves fronteres en nom de la puresa, la biologia i una
5 falsa dicotomia entre allò material i allò cultural. Davant això, hem de recordar que en la nostra forma de
6 fer i entendre la política allò rellevant no és "qui sóc jo" sinó "quin món volem (i quin món volem per a les
7 futures generacions)".

8
9 Efectivament, la forma amb la que militem també ens defineix. Per això, aquesta ponència, busca ser un
10 al·legat a favor de la política i la seua potència transformadora per a resoldre conflictes estructurals, con-
11 tra l'odi i les fronteres, particularment, mentals. A més, fem nostre l'aforisme fusterià de "tota política que
12 no fem nosaltres, serà feta contra nosaltres". I, recordem que no hi ha res més revolucionari que impli-
13 car-se en causes comunes que milloren la vida de la gent. I, sens dubte, per això, el més mobilitzador, mal-
14 grat que hui sembla un impossible, és recuperar l'esperança i parir noves utopies que interpel·len majories
15 presents i futures.

16
17 Hui una utopia és la tendresa. Una engrescadora actitud política que, com va dir Petra Kelly, pot ser sub-
18 versiva. 'Hem de tindre una relació tendra amb els animals i les plantes, amb la naturalesa, amb les idees,
19 amb l'art, amb la llengua, amb la Terra, un planeta sense sortida d'emergència. I, per descomptat, la relació
20 amb els humans'.

21
22 L'ètica de les cures i el foment dels bons tractes va estretament lligat al benestar i drets dels animals.
23 Qualsevol societat avançada ha de incorporar mesures de protecció dels animals no humans i reconeixe-
24 ment dels seus drets amb una consideració legal de subjectes de dret, és a dir, considerar-los com a és-
25 sers capaços de sentir plaer i dolor.

26
27 Els darrers anys ha hagut un desbordament social vinculat a la defensa dels drets animals i incorporar-los
28 a la vida social més enllà de les velles lògiques de dominació i explotació. Els animals s'han convertit en un
29 vincle afectiu fonamental per a moltes famílies. Per això, cada dia és més freqüent pensar en els animals i
30 la seua inclusió a l'hora de planificar les nostres quotidianitats.

31
32 De llarg, encara que hi ha reticències en el paradigma dels drets i bons tractes, si existeix una hegemonia
33 cultural molt forta en contra del maltractament i l'explotació animal. Actualment, per posar un exemple i
34 més enllà d'un debat partidistament agressiu particularment al nostre territori, un 60% de la població està
35 a favor de prohibir les corregudes de bous. Una xifra que es dispara entre les persones joves, on a penes el
36 7% defensa aquesta pràctica i un 84% diu no sentir orgull de viure en un país que normalitza i permet els
37 espectacles amb bous.

38
39 Un compromís ètic que avança cada generació fent injustificable tant el binomi cultura-maltractament
40 animal com la seua permisivitat en nom de la tradició. Per això, entre altres, l'erradicació d'actes lúdics
41 amb ús d'animals ha de ser un objectiu a curt termini. A més, perentòriament cal l'eliminació de qualsevol
42 subvenció pública seguint la línia marcada pel Parlament Europeu en octubre de 2020.

43
44 Hi ha una relació clara entre el patriarcat, masculinitat hegemònica i maltractament animal basada en la
45 cultura de la violència com a font legitimadora dels privilegis i la dominació. L'ecofeminisme és interseccio-
46 nal, per això, assumeix totes les causes que lluiten contra la violència i la dominació des d'un enfocament
47 educacional basat en l'ètica de les cures, els bons tractes i la cultura de la pau.

1 Un altre camp imprescindible on acabar amb les pràctiques d'abús, explotació i maltractament animal és
2 l'alimentació. És una obligació ètica i una necessitat per a mitigar el greu canvi climàtic capgirar el model
3 agroalimentari actual, particularment el tancament de les macrogranges, cap a una ramaderia extensiva,
4 ecològica i ètica que respecte al màxim els drets i garantisca unes condicions de vida dignes.

5
6 Recuperem la tendresa, arrebatada culturalment als homes pel patriarcat i menyspreada pel productivis-
7 me capitalista, com a motor per avançar cap a una societat més justa, inclusiva i on treballem incansable-
8 ment pel dret a la vida digna.

9
10 El pacifisme és acció, transformació i alliberament, especialment, davant la dominació del patriarcat, ca-
11 pitalisme i colonialisme. Doncs, com defensa Rigoberta Menchú, “ La pau no és solament l'absència de la
12 guerra; mentre hi haja pobresa, racisme, discriminació i exclusió difícilment podrem aconseguir un món de
13 pau’. Tot i que sone lluny i impossible és vital posicionar-se de forma decidida pel desarmament mundial i
14 entendre la pau com a única via possible en la resolució de conflictes.

15
16 L'educació per a la pau, singularment a les escoles, és la base local i crítica sobre la qual es construeix una
17 de les causes comunes de l'ecofeminisme; el pacifisme. Educar per a la pau passa obligatòriament per re-
18 conèixer que el conflicte és inherent a la vida, per això, és fonamental proveir d'eines i estratègies des de
19 la infància que ens ajuden a afrontar-los d'una forma positiva, dinàmica i socioafectiva. Una educació i uns
20 valors que cal incorporar de forma urgent a l'agenda política que es resum en desaprendre la violència i la
21 guerra, aprendre a resoldre els conflictes personals, col·lectius, locals i internacionals de forma construc-
22 tiva i pacífica, i comprometrens en transformar políticament la societat per acabar amb les desigualtats,
23 les injustícies i la violència.

24
25 Per això, apostem per una nova política exterior que no servisca per a facilitar l'espoli dels pobles més vul-
26 nerats al llarg de la Història perquè unes poques mans continuen acumulant en nom del 'patriotisme' de
27 forma extrema. Un canvi de paradigma cap a una política exterior feminista amb vocació de justícia global
28 que repare els danys colonialistes i les violacions de Drets Humans, defense el diàleg intercultural com a
29 base de les nostres relacions internacionals i aposte coherentment pels Objectius de Desenvolupament
30 Sostenible.

31
32 L'ecofeminisme és segurament l'articulació política més potent del segle XXI. Ens interpel·la socialment i
33 política a canviar el món i prioritzar, senzillament, el dret a la vida digna. I en temps de pandèmia, ho po-
34 dríem resumir amb el meravellós concepte mediterrani de “salut” (consensuat al Congrés de Medicina i
35 Biologia de Perpinya en 1976).

36
37 “La salut és aquella forma de viure que és autònoma, solidària i joiosa”.

38
39 Indiscutiblement, tant en la nostra cultura de govern al Botànic i dels governs municipals com en la base
40 de la nostra proposta ideològica prioritzem polítiques que faciliten l'autonomia personal al llarg de tot el
41 cicle vital amb un enfocament d'accessibilitat universal i de gènere. La solidaritat com a base de la coope-
42 ració i col·laboració mútua, sense defugir, prèviament la responsabilitat en resarcir injustícies, especial-
43 ment, les que històricament s'han anomenat Nord-Sud.

44
45 I, especialment, en temps de pessimisme, desafecció política i angoixa davant el col·lapse d'un sistema
46 fallit és imprescindible, com a part de la nostra tasca política, reivindicar el dret al plaer, la sexualitat, de la
47 felicitat, l'alegria, etc. Doncs, com hem vist anteriorment, en ple segle XXI no podem conformar-nos amb
48 la prevenció de la violència o l'absència d'aquesta. Cal posar amb urgència les bases materials, físiques,
49 temporals i culturals perquè puguem gaudir individualment i col·lectiva dels bons tractes amb nosaltres
50 mateixa, entre nosaltres, amb la resta d'animals, amb el Planeta i les generacions futures.

1 Doncs, la tendresa i l'ètica de les cures són el millor camí per avançar en una societat cohesionada, jus-
2 ta i inclusiva baix el paradigma de la llibertat, és a dir, sense la necessitat d'unes polítiques securitistes
3 basades en la desconfiança, la por a la diferència, la bunkerització dels dogmes i l'exigència sempre reac-
4 cionària de mà dura.

5

6. Valencianisme i autogovern

6

7 Nosaltres venim d'un silenci antic i molt llarg, som gent que altres anomenen classes subalternes i hem
8 alçat la veu per desfer aquest silenci que no ha estat mai resignat. Nosaltres, la gent senzilla, l'únic pa-
9 trimoni que tenim és la nostra paraula, les nostres mans, el nostre treball i la nostra voluntat ferma de fer
10 possible un món més just i sostenible.

11

12 Aquesta és la base i el motor del nostre valencianisme: la voluntat col·lectiva que neix de les persones
13 senzilles, tantes vegades relegades per la força de grups socials dominants, que ara i aquí hem trobat la
14 forma d'unir-nos amb la gent propera, moguts per la necessitat de millorar el món que habitem i per l'em-
15 penta i reconeixement de l'èxit de les nostres polítiques en favor de totes les persones. És per això que
16 fem nostres els valors d'un republicanisme renovat i modern, basat en la participació ciutadana i els valors
17 compartits com a model d'estat capaç d'avançar en la igualtat. Per a assolir-ho cal avançar envers un es-
18 tat republicà, democràtic, social, laic, lliure, plurinacional, en el qual la sobirania residisca plenament en el
19 poble, amb plena justícia social. Un estat que integre tots els seus pobles en igualtat de drets, és a dir, que
20 accepte que tots els pobles tenen dret a decidir sobre el seu futur, que preserve les identitats regionals i
21 nacionals i en el qual hi haja una autèntica cosobirania.

22

23 "Allò que val és la consciència de no ser res si no s'és poble". Ho hem dit i escoltat moltes vegades i això no
24 ho fa menys cert. Per això entenem que ser progressista i d'esquerres ha de suposar buscar l'avanç social,
25 assolir una política de proximitat i de millora en la forma de viure i és tenir consciència de ser poble, saber
26 que som nosaltres, amb la nostra història, la nostra forma d'entendre'ns i d'entendre els nostres problemes
27 i la nostra capacitat d'autogovern els qui podem fer aquesta transformació de les nostres vides i del nostre
28 món. Per tant, renunciar a l'exigència de major poder polític i iniciatives pròpies de la nostra terra i el nostre
29 poble seria renunciar també a aconseguir els nostres propòsits ecofeministes i d'esperança social.

30

31

32 En aquest moment, a més a més, vivim en un context de necessitat de recuperació social i econòmica
33 després de la forta crisi financera mundial aprofitada per l'avanç del neoliberalisme i en mig d'una pan-
34 dèmia que ha canviat la forma de veure i viure el món actual. Aquesta crisi sanitària ens ha posat l'espill
35 de la nostra fragilitat. Com diu Mònica Oltra, un organisme al límit de la vida ha posat les nostres vides al
36 límit. Però també ha demostrat que hi ha maneres diferents de gestionar les crisis i per això hem impulsat
37 polítiques de protecció i suport a les persones i col·lectius més afectats per evitar que la crisi sanitària es
38 transformara també en una crisi social i econòmica. A la vacuna sanitària que ha proporcionat la ciència, les
39 polítiques impulsades per Iniciativa i Compromís han incorporat una vacuna social.

40

41 La pandèmia de la covid-19, particularment les primeres setmanes amb la impossibilitat de tots els gover-
42 ns europeus de comprar material de protecció per al personal que treballava cuidant-nos i curant-nos a
43 primera línia, ha fet palès la necessitat fonamental de relocalitzar la indústria. No qualsevol indústria. Una
44 indústria amb valor afegit, sostenible i verda, dirigida a millorar la vida de les famílies i el nostre Planeta.
45 Sense aquesta indústria no hi ha cap sobirania ni autogovern possible. Per això, enfront qui aposta per una
46 economia especulativa, aliada de la corrupció i basada en la mala qualitat laboral i manca de respecte al
47 nostre territori, nosaltres apostem per una economia cooperativa al servei de la vida.

1 Les crisis poden ser una oportunitat de reorientació i de naixement de noves realitats millors, però també
2 són una oportunitat per a que les forces i interessos més consolidats i dominants exploten al màxim les
3 mancances i debilitats de la cobertura social de l'Estat i de la capacitat d'organització de les persones amb
4 menys recursos. Solament les Institucions Públiques i les Administracions poden harmonitzar i garantir la
5 cobertura social i l'empenta financera que necessita el canvi de model productiu i la millora d'autogovern
6 que necessita el nostre País per reeixir d'aquesta situació orientat cap a polítiques de protecció social i
7 una economia sostenible.

8
9 Els poders públics són l'última línia de defensa de la gent més fràgil, són la garantia de la defensa dels seus
10 drets i, per tant, en moments de dificultats, l'administració pública ha de desplegar tots els recursos que
11 teixeixen una xarxa de suport que sostinga a tota la ciutadania, que no deixi caure ningú.

12
13 L'enfortiment de la capacitat de protecció de l'Estat va unit a la millora de la capacitat d'autogovern tant a
14 l'àmbit autonòmic com al municipal. El nostre model d'encaix en el nostre Estat ha de prioritzar necessària-
15 ment aquesta capacitat de prendre decisions, de donar respostes pròpies als problemes propis amb els
16 recursos propis i fer-nos avançar en la construcció d'una Europa cada vegada més unida en polítiques so-
17 cials i més generadora de polítiques de proximitat i democràtiques, l'Europa social, verda i de les regions.

18
19 La gestió de l'actual crisi sanitària també ha posat de relleu que les activitats essencials de la vida, aquelles
20 sense les quals no podem seguir avant, són, curiosament, les més invisibles, les més feminitzades, les més
21 quotidianes: les relacionades amb el sosteniment de la vida, les relacionades amb la criança, amb l'atenció
22 a les persones, amb els serveis més quotidians (netejar, cuidar, cuinar, etc.). L'economia reproductiva, no
23 la productiva, s'ha revelat com a imprescindible quan la vida ens ha posat potes amunt. Esta economia de
24 les 3C -criar, cuidar i curar- és també un motor importantíssim de generació de riquesa, de llocs de treball
25 directes i indirectes, d'investigació aplicada, de noves tecnologies, de lluita contra el despoblament.

26
27 En definitiva, la societat de les persones que cuiden a persones que ja estem construint no respon sola-
28 ment a una necessitat social o un imperatiu ètic, sinó que és també un model de desenvolupament econò-
29 mic net, sostenible, amb ocupació no deslocalitzable i que genera innovació científica. És, per tant, l'eco-
30 nomia del futur.

31
32 En aquest sentit, no podem obviar que en la nostra realitat quotidiana i propera pesa, i molt, el dèficit de
33 finançament per a les nostres Institucions i Administracions. L'actual sistema de finançament autonòmic,
34 caducat des de 2014, ens perjudica notablement, fa que arrosseguem un deute històric inassumible i difi-
35 culta notablement dur a terme les obligacions constitucionals que tenim assignades. Les valencianes i els
36 valencians no volem ser més que ningú però ens hem cansat de ser sempre els últims. No és just ni cons-
37 titucional que cada valencià o valenciana, pel simple fet d'haver nascut o viure en esta terra, tinga menys
38 recursos que les ciutadanes o ciutadans d'altres comunitats. Per això és impostergable la reforma del
39 caducat sistema de finançament autonòmic i esta reforma, si volem que suscite consensos, només pot
40 passar per tocar la part assignada a l'Administració General de l'Estat, absolutament sobrefinançada quan
41 en realitat les competències que impacten directament sobre la ciutadania les exerceixen les comunitats
42 autònomes i els ajuntaments. Esta reforma, on l'Administració General de l'Estat baixe els seus inneces-
43 saris ingressos en benefici de les comunitats autònomes injustament i històricament infrafinançades és
44 una exigència ineludible per garantir el compliment dels drets presents i futurs de tot el nostre poble.

45
46 Aquesta economia del futur per ser una realitat en clau valenciana ha de respondre a la importància de
47 la vertebració del territori en la construcció del nostre País, com a element simbòlic, com l'espai on vivim
48 i que deixem als nostres fills i filles. Sols així aconseguirem connectar la necessitat d'actuar localment
49 alhora que pensem globalment, i sols així podem fer fronts als reptes de l'emergència climàtica, amb

1 polítiques de mobilitat sostenible i amb models productius alternatius al model econòmic-social basat en
2 el turisme de masses i la construcció immobiliària extensiva, de baixa qualitat i que competeixen en baixos
3 preus i salaris.

4
5 El valencianisme és profundament municipalista per la seua vocació i vivència de la proximitat com a
6 motor sostenible dels canvis ecosocials que necessitem amb urgència. Una realitat aparellada a la nostra
7 realitat organitzativa i institucional.

8
9 Un municipalisme que no és antagonista sinó complementari dels reptes universals en comunió amb la
10 màxima ecologista; pensar en global i actuar localment. Un ecomunicipalisme clau en el que Yves Cochet,
11 ecologista francès, denomina societats de la sobrietat, en el marc del decreixement, basades especial-
12 ment en l'autosuficiència local (i regional), la descentralització dels poders i la relocalització de l'econo-
13 mia. I conmina a implicar-se en la política local i defensar obertament la sobrietat, és a dir, amb el que fre-
14 qüentment nosaltres hem defensat com la política de les xicotetes coses; 'més espai per a caminar o anar
15 en bici i menys cotxes, més comerç de proximitat i menys grans superfícies, més edificis xicotets i menys
16 gratacels, més serveis públics de proximitat i menys mercantilització, etc'.

17
18 Aquest municipalisme exigeix un finançament per a les entitats locals just i adient a les seues compe-
19 tències. Cal capgirar, per tant, les proporcions de la distribució de la inversió pública de forma que l'àmbit
20 autonòmic i municipal reben tots els recursos que puguen garantir les polítiques de proximitat que calen
21 per al sosteniment de la vida, la protecció del planeta i la cura de les persones. Per això serà important que,
22 per a enfortir la potència municipalista d'Iniciativa-Compromís impulsem estratègies locals 2030 basades
23 en els ODS per a assolir ciutats, pobles i comarques més sostenibles, saludables, compartides i prosperes.

24
25 El país valencià és un territori plural. Un territori que va i viu més enllà de les ciutats i per això la recuperació
26 dels entorns rurals suposa la millor oportunitat per al nostre desenvolupament comunitari. Només podrem
27 revertir el despoblament si entenem el paper fonamental que juga el món rural en les nostres societats.
28 Resulta fonamental afegir una perspectiva territorialitzada dels serveis públics, amb una acció positiva
29 per afavorir la repoblació de l'entorn rural garantint un serveis suficients i de qualitat que garantisquen
30 l'equitat. Amb una especial atenció a les polítiques de mobilitat, clau en la vertebració i cohesió.

31
32 Igualment, i davant l'evidència que vertebrar el nostre País és vertebrar totes les nostres comarques, ac-
33 celerar l'aprovació d'una llei de comarcalització que vaja més enllà d'una estructura territorial i afronte el
34 desenvolupament d'un teixit social fort i cohesionat, amb el suport d'una administració més descentralit-
35 zada i propera.

36
37 Per descentralitzar les polítiques, vertebrar el país i cohesionar-nos socialment és important reivindicar la
38 transferència del sistema de rodalies a la Generalitat i la seua aposta estratègica en clau verda, social i de
39 país. Malauradament, hi ha una concepció patriarcal i capitalista de la mobilitat que no prioritza la mobili-
40 tat quotidiana de les famílies. Només una xifra, actualment, l'Estat inverteix 98 euros per persona usuària
41 d'alta velocitat mentre només inverteix 0'0015 euros per persona que utilitza el rodalies.

42
43 La cultura no és, contràriament al que pretén una ideologia mercantilista, un simple producte de consum
44 o un objecte de luxe i, per tant, prescindible. La cultura és l'expressió col·lectiva d'una societat i, com a
45 tal, és viva, evoluciona en el temps, i recull influències i mestissatges, i forma part de la pluralitat d'ex-
46 pressions que conformen el conjunt de societats humanes. La cultura és també valors, i són els valors
47 dominants en una societat els que acaben conformant consensos i projectes compartits. I en tercer lloc,
48 la cultura, a més, és irreductible expressió de la individualitat de la persona que la crea, impregnada d'una
49 història col·lectiva i d'uns valors dominants, i igualment lliure en el seu anhel de recerca i de risc en explo-
50 rar camins nous.

1

2 Per això la idea transformadora de la societat ha anat sempre acompanyada del braç de la cultura. La nostra
3 cultural la pròpia, amb tota la seua riquesa, és l'altra gran base en la que el valencianisme polític busquem
4 reconèixer i fer país. Una cultura transformadora, amb l'agenda21 com a full de ruta per a cosir socialment i
5 territorial el nostre país. Una cultura que fomenta la igualtat, la inclusió i reconeix la diversitat. Una cultura
6 que genera referents, que emociona, remou i ens fa prendre consciència de les injustícies però també ens
7 facilita construir noves metes i causes per on caminar plegades.

8

9 La cultura també és agermanament, espai compartit i temps de creixement personal. La cultura és
10 memòria. Cal rescatar la memòria democràtica i reconèixer aquella gent oprimida que ha lluitat per les
11 causes justes que ens han convertit en un país millor, treballar significativament per la reparació material
12 de l'espoli franquista, la recuperació de la genealogia de personalitats i institucions valencianistes muti-
13 lades per la dictadura de la memòria col·lectiva i l'aprovació d'una llei democràtica de secrets oficials ho-
14 mologable a les del nostre entorn. A més cal reconèixer la potencialitat del denominat producte memòria,
15 de tal manera que serveixca per al desenvolupament econòmic i turístic de les nostres comarques, espe-
16 cialment de les més afectades del despoblament.

17

18 Davant de l'avanç continu del pensament únic i la colonització cultural que ha definit la segona meitat del
19 segle XX, l'estima, el coneixement i la promoció dels fets culturals populars propis suposen mecanismes
20 de protecció que ens permeten mantindre una visió pròpia del món. L'amalgama cultural sorgida de la glo-
21 balització no s'ha de confondre amb aquesta unificació. La democràcia se sustenta, entre altres, en el
22 respecte a les minories i la diversitat, i en el futur no poden obviar aquest component cultural.

23

24 El valencianisme polític ha d'estimar el valencià com a llengua que ens permet reconèixer el món des de
25 la nostra història social, col·lectiva i personal. Per això, davant la difícil situació de l'ús del valencià, cal en-
26 fortir una política lingüística inclusiva i decidida que ens permeta desenvolupar-nos amb normalitat i de
27 forma normalitzada en la nostra llengua de forma diària i els nostre dret a la igualtat lingüística siga una
28 realitat, tot i assolint tots els canvis legals necessaris per a assolir-la. Més concretament i entre d'altres
29 fites, és important recuperar la reciprocitat amb els mitjans de comunicació de llengua comuna, aconse-
30 guir que els serveis públics valencians parlen i entenguen el valencià i influir per arribar a un model estatal
31 veritablement plurilingüe en igualtat per a totes les llengües cooficials.

32

33 Cal subratllar també que la llengua no és només un instrument de comunicació que ajuda a la cohesió
34 de les societats, sinó que a més és una font de generació de riquesa com a conseqüència de l'activitat
35 econòmica que genera. D'acord amb dades de l'estudi "Impacte i valor econòmic del valencià" publicat
36 l'any 2019 dins de la col·lecció Rafael N. Ninyoles, la contribució directa del valencià a l'economia de la
37 Comunitat Valenciana és de 1.307,4 milions d'euros de renda (un 2,10% del Valor Afegit Brut autonòmic) i
38 35.505 ocupacions equivalents a temps complet/any (un 2,95% de l'ocupació).

39

40 Un veritable compromís amb la nostra cultura, la nostra identitat i els principis del nostre Estatut ens im-
41 pulsen, per tant, a augmentar la implantació social de la nostra llengua, la seua capacitat de generar ri-
42 quesca i a assolir una veritable igualtat lingüística per a tota la ciutadania.

43

44 En definitiva, el nostre valencianisme és un valencianisme popular i republicà que troba una oportunitat i
45 un repte en la plurinacionalitat de l'estat espanyol. Una plurinacionalitat que ha d'estar basada en la coo-
46 peració entre iguals i el reconeixement de la diversitat com una senya d'identitat de totes i tots.

47 Un valencianisme ecofeminista i social en el qual les paraules de Maria Mercè Marçal "a l'atzar agraeixo
48 tres dons: haver nascut dona, de classe baixa i nació oprimida. I el tèrbol atzur de ser tres voltes rebel"
49 assoleixen el seu ple significat.

1
2 Un valencianisme responsable que treballa per la justícia social global des de la transformació de l'entorn
3 pròxim, que vol fer realitat una Màtria en què ens reconeixem perquè ens uneix un sentiment de perti-
4 nença a una terra que ens cuida, que garanteix els nostres drets i que ens acull per fer-nos partíceps d'una
5 realitat ecològica, sostenible, igualitària i d'optimisme vital.

6
7 Les identitats basades en criteris ètnics, històries èpiques compartides o recerca de futurs il·lusoris ge-
8 neren adhesions emocionals potents, però no serveixen per a cohesionar la ciutadania al voltant d'un pro-
9 jecte comú de vida que genere felicitat, benestar i sentiment de pertinença.

10
11 Per això la nostra aposta és generar una identitat basada en la incorporació de drets socials, laborals i
12 ambientals com a tret definitori del poble valencià. Una identitat basada en un patriotisme de la gent, que
13 identifique com a propis estos drets i que cohesione la societat entorn a un sistema de benestar i protec-
14 ció del qual les valencianes i valencians puguen sentir orgull.

15
16 El nostre valencianisme, com va explicar magistralment l'ecofeminista valencià Josep Vicent Marqués “no
17 naix de la necessitat de «recuperar» cap identitat nacional sinó en la capacitat de transformar millor una
18 societat i crear una nova cultura alliberadora.

19 **7. Iniciativa del Poble Valencià - Compromís**

20
21 L'any 2010 Stephane Hessel va publicar el llibre “Indigneu-vos!” del qual ens deia Jose Luis Sampedro: “¡IN-
22 DIGNAOS!, les dice Hessel a los jóvenes, porque de la indignación nace la voluntad de compromiso con la
23 historia. De la indignación nació la Resistencia contra el nazismo y de la indignación tiene que salir hoy la
24 resistencia contra la dictadura de los mercados.”

25
26 El mateix any es va crear la coalició Compromís amb un propòsit immediat electoral i amb una motivació
27 estratègica política molt més ampla i com a conseqüència de la nostra voluntat de compromís amb la his-
28 tòria com enuncia Sampedro i com també comentava Mónica Oltra al 2015: “hem decidit que no volem
29 continuar sent espectadors de la vida d'altres, sinó protagonistes de les nostres.”

30
31 Fruit d'eixes línies de reflexió i d'acció política plasmades en el llibre de Hessel, i de col·lectius ciutadans
32 basats en l'acció no violenta, en la lluita contra el bipartidisme a l'Estat Espanyol i en la resistència contra
33 les dictadures dels mercats va sorgir al nostre entorn proper el moviment 15M i la primavera valenciana.

34 Val a dir que Iniciativa del Poble Valencià havia assumit aquestos valors des dels seus orígens, i la llarga
35 tradició de l'esquerra no autoritària, l'ecologisme popular, el valencianisme polític i el feminisme de la que
36 es hereva, i també d'altres que van passar a ser primera plana en les notícies i les anàlisis polítiques com
37 ho és l'esmentada caiguda del bipartidisme; i d'altres que hui formen part de la idiosincràsia de qualsevol
38 agrupació política progressista, com ara, la proximitat a la ciutadania i les seues demandes, el valor de la
39 participació directa i els processos de deliberació, el valencianisme de la gent senzilla o la marcada inde-
40 pendència dels grups de poder econòmic i social.

41
42 Som un partit jove però això no ens impedeix, a més, reivindicar-nos com a hereves i hereus de la lluita
43 contra el franquisme i per la construcció de la democràcia i, en coherència, com aquelles i aquells que ara
44 volem aprofundir en una democràcia encara deficitària i deutora de la ja superada transició espanyola.
45 Sempre garantint la nostra aposta per fer reconèixer el País Valencià com a subjecte polític, des del qual
46 intervenim.

1
2 Bruno Estrada al seu llibre “la revolució tranquil·la” defineix el que ell anomena “llibertat d’alta sociabilitat”
3 així “seguir la pròpia voluntat en allò que no contradiga les normes, en al decisió de les quals s’ha partici-
4 pat mitjançant mecanismes democràtics”.

5
6 Tant Iniciativa com Compromís incorporem per la nostra forma d’organitzar-nos i de prendre decisions la
7 ferma voluntat de desenvolupar i portar al major nivell aquesta llibertat d’alta sociabilitat, per això la nos-
8 tra organització és “una proposta avantguardista d’alta enginyeria política” i així en la nostra forma d’en-
9 tendre’ns i de atendre’ns ens relacionem amb cada partit de la coalició, amb cada persona del nostre partit
10 i amb cada agrupació de persones del partit o de la coalició des del respecte a la diversitat de propostes i
11 reivindicacions i també a la forma interna d’autogestió de cadascuna i cadascun.

12
13 D’aquesta manera la nostra forma d’actuar, d’organitzar-nos i de ser ens permet de realitzar una praxi
14 política que respecta la diversitat i pluralitat de les organitzacions alhora que permet que les iniciatives
15 personals i la capacitat política individual encaixen amb les col·lectives per arribar a ser transformadores
16 de la realitat que ens envolta.

17
18 Aquest funcionament basat en el consens entre les múltiples i diverses consciències i organitzacions re-
19 presentades a Compromís i pràctica deliberativa ens atorga també una altra riquesa com és que en formar
20 part d’aquesta proposta vivim i sabem que és possible la política de participació directa, de valoració de
21 totes les propostes i d’empenta del que promovem les persones senzilles front a altres models polítics
22 que s’han vist inoperants a l’hora de capgirar les directrius marcades per poders econòmics i socials.

23
24 Des de fa uns anys ençà la població valenciana ha vist millorar, créixer i aparèixer tot un seguit de políti-
25 ques verdes, feministes, de protecció social i d’augment de la democràcia i la transparència, i també ha
26 augmentat la valoració social de Compromís com a partit de govern. Una opció responsable i efectiva per
27 a governar un país en favor de totes i cadascuna de les ciutadanes i ciutadans, sense que els prejudicis
28 ideològics o les dependències econòmiques ens hipotecaren.

29
30 En aquest canvi de visió, Iniciativa ha estat un actor clau. Sense nosaltres no hagueren estat possible els
31 plantejaments d’associació i col·laboració política amb tantes forces i diverses que han fet realitat tantes
32 millores en l’àmbit local i autonòmic i fer arribar la veu valenciana a les institucions estatals i europees.
33 Sense la nostra decisió de mantenir la pluralitat i capacitat d’autogestió al mateix temps que trobem sen-
34 deres comunes amb altres organitzacions de Compromís i amb altres forces per a projectes de més Ara
35 ens trobem davant una realitat ben diferent a la que ens trobàvem tant quan vam aconseguir que Compro-
36 mís entrara per primera vegada al Parlament valencià com quan vam fer possible, després d’haver liderat el
37 canvi polític i l’evolució electoral, el primer Govern del Botànic.

38
39 Doncs, ens situem enmig d’una gran crisi econòmica financera que ha fet trontollar els pilars bàsics de la
40 protecció social i la solvència econòmica de molts Estats, una pandèmia mundial que ens està fent replan-
41 tejar-nos tot el nostre model relacional i econòmic i una crisi climàtica que pot empobrir dramàticament
42 el planeta i devaluar la vida de milions de persones han canviat les expectatives de la gent que vivim i
43 construïm el País Valencià i pel que fa a les correlacions de forces polítiques, els dos grans partits sorgits
44 a la transició espanyola semblen revifar i tornar a buscar l’hegemonia i ha crescut amenaçadorament la
45 força i la capacitat d’organització d’una ultradreta de caire internacional i força mercantilitzadora.

46
47 En aquest context, no podem malbaratar tot allò aconseguit fins ara gràcies a la decisió ferma de fer va-
48 luosa cada proposta de cada persona i de mantenir-nos en principis verds, feministes, igualitaris, demo-
49 cràtics i valencianistes. Per això cal anar avançant cap a una formalització i consolidació de l’avantguarda
50 política que suposa Compromís, cal mantenir la capacitat d’autoorganització i transformació d’Iniciativa

1 i cal continuar fent del nostre model i pràctica política una referència i un actiu per a la capacitat de la
2 política valenciana progressista, integradora i transformadora, que no s'ha de quedar solament en el marc
3 valencià sinó també estatal i internacional.

4

5 Iniciativa ha de continuar formant part d'una estructura oberta com és ara Compromís que siga capaç de
6 prendre decisions i fer política a partir del reconeixement a la diversitat, la pluralitat i la integració de totes
7 les parts, des del diàleg i el debat.

8

9 L'organització és clau per a vehicular les idees. Iniciativa del Poble Valencià-Compromís és una organitza-
10 ció política del segle XXI que ha fet de la seua capacitat d'arribar acords amb altres organitzacions una de
11 les seues principals senyes d'identitat. Una cultura política multiplicadora que va possibilitar el canvi
12 polític amb l'arribada d'Iniciativa a les principals institucions valencianes en 2015 com la seua revalidació
13 en 2019.

14

15 El nou cicle polític ens urgeix a avançar cap a una federació de partits o estructura similar estable, que ens
16 ajude a relacionar-nos amb la resta d'organitzacions que formen Compromís amb major agilitat política,
17 seguretat jurídica i cohesió institucional, així com amb els lligams i aliances amb la resta de l'espai polític
18 progressista. Un pas clau de consolidació política i organitzativa.

19

20 A més, ha d'ocupar-se de la seua militància, d'acompanyar als i les seues representants públics i ampliar
21 l'aliança amb moviments socials transformadors, organitzacions sindicals, artistes i intel·lectuals, però,
22 principalment amb la gent senzilla dels nostres barris per seguir compaginant l'acció política a les institu-
23 cions i als carrers.

24

25 En un dels grans moments de transformació social dels Estats Units, Martin Luther King va expressar: "Mai
26 podem quedar satisfets, mentre un negre de Mississipí no puga votar i un negre de Nova York considere
27 que no hi ha per què votar. No, no; no estem satisfets i no quedarem satisfets fins que la justícia rode com
28 l'aigua i la rectitud com un poderós corrent".

29

30 Així, nosaltres volem i treballem per un Compromís fort i perdurable i per una Iniciativa forta i amb molt
31 de futur per tal que qualsevol persona del nostre País, i de tots els racons on puguem arribar, puga votar i
32 considere que paga la pena votar per tal d'aconseguir que la justícia rode com l'aigua i la vida siga viscuda
33 en plenitud per totes les persones en igualtat.

8. Fem Màtria

1

2 La nostra aposta política, per tant, és fer Màtria. Fer Màtria és treballar per remoure les causes que gene-
3 ren les grans desigualtats del sistema en què vivim, que creen empobriment, soletat i opressions, i treba-
4 llar per crear una societat on cap persona es quede arrere, una societat verda i feminista que garantisca la
5 igualtat, la justícia, agermanament, cohesió social i la pau.

6

7 Fer Màtria és que les persones se senten membres d'esta terra pel benestar que els proporciona, per la
8 felicitat que els genera, per la solidaritat que els impulsa i l'esperança de conviure en un món millor.

9

10 Fer Màtria és fer realitat la reivindicació fonamental i essencial expressada per Rosa Luxemburg "per un
11 món on siguem socialment iguals, humanament diferents i totalment lliures".

12

13 Fer Màtria és deixar d'enfrontar amb debats estèrils de confrontació, trinxeres identitàries i posar en el
14 centre la vida; les persones, els seus drets i llibertats, les seues necessitats, desitjos i les seues esperan-
15 ces amb harmonia amb la Terra. Fer màtria és reconèixer la nostra interdependència i la dependència amb
16 l'entorn, elements a cuidar i a posar en valor. Fer màtria és rehabilitar a les invisibles i incloure les mirades
17 perifèriques. Fer Màtria, al capdavant, és treballar millorant el present per generar un futur d'alegria, estima
18 i esperança.

ESMENES A DEBAT

Nº	PRESENTADA PER	TIPUS	PÀG	LINIA	CONTINGUT
1	Alfonso Puncel	MOD.	1	19	Des d'Iniciativa-Compromís proposem una estratègia política que aposte per la convivència, el treball des de la diferència i la identitat de les parts, l'obertura, el consens i la cooperació per a arribar a acords amb majories àmplies, respectant la diversitat i la pluralitat de pensament i sempre amb la mirada posada en els reptes de futur.
2	Xavier Rius i Torres	SUP.	1	26	Des de l'Inici, fins a "no obstant això". Començant doncs el doc amb "Com a organització política..."
3	Alfonso Puncel	MOD.	3	13	En molts municipis, especialment en les grans ciutats, i de formar part de la majoria parlamentària que ASSEGURA la governabilitat de l'estat, s'ha convertit en la nostra principal tasca, responsabilitat i ocupació.
4	David Casanova	ADD-	33	31	Per a poder garantir aquesta màtria dels drets individuals i col·lectius es fa necessari la recuperació del dret a decidir i superar les mancances imposades com a comunitat històricament maltractada, menystinguda, infrafinançada i espoliada. Canviar el model de relació amb l'Estat amb una hisenda pròpia, un concert econòmic amb l'Estat i l'ampliació de la nostra capacitat legislativa son eines imprescindibles per a construir la màtria de les persones.